ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΝ ΟΙ 12 ΚΑΝΟΝΙΚΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΙΜΝΙΑ ΤΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Γραφεῖα:
Χαλκοκονδύλη 24
ΑΘΗΝΑΙ — τ.τ.102
Τηλ. 534 530

ΑΘΗΝΑΙ - ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛ. 89
1η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1974
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜ. 3

> «῍Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θείᾳ χάριτι ἁγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἡττῶνται...»
>
> (Ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ - 14 Σεπτ.)

«Θά τούς φᾶμε!». Ποῖοι ἐκφράζονται κατὰ τοιοῦτον τρόπον; Καννίβαλοι; Τοῦρκοι; Κοινοὶ ἐγκληματίαι; Τοιουτοτρόπως — φεῦ! — ἐκφράζονται Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν ὁμάδα τοῦ ἐμπαθεστάτου καὶ ἀξεστοτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεὶμ Τίκα. Οὗτοι, ἀφοῦ διὰ «μασελῶν» ταξιάρχου Ἰωαννίδη κατέφαγον δώδεκα ἠθικοὺς καὶ ἱεραποστολικοὺς Μητροπολίτας, ἀκόρεστοι ἐξ ἀδελφικοῦ αἵματος πάλιν μαίνονται καὶ ἀπειλοῦν, ὅτι θὰ καταβροχθίσουν καὶ ἄλλους τιμίους ἀδελφούς, ἵνα ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ παραμείνουν καὶ κατισχύσουν αὐτοὶ καὶ οἱ ὅμοιοί των. Αὐτὸς εἶνε ὁ περίφημος «κλάδος τῆς ἐλαίας», ὅν προέτεινεν ὁ «εἰρηνοποιὸς» Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὀλέθριος Κίσσινγκερ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ διχοτομήσας Ἱεραρχίαν καὶ λαόν. Ἀλλ᾿ ἂς ἀντιληφθοῦν οἱ τοιοῦτοι Ἱεράρχαι, ὅτι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν «μασελῶν» Ἰωαννίδη τὰ ἰδικά των δόντια ἀποδεικνύονται σάπια καὶ ἀνίκανα νά καταφάγουν ἄλλους ἐναρέτους Ἱεράρχας καὶ νὰ ἐξαντλήσουν τὸν κατάλογον τῶν προγραφῶν Σύλλα. Ἀντιθέτως, καὶ τοὺς καταβροχθισθέντας θὰ «ξεράσουν» καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι θὰ καταβροχθισθοῦν ὑπὸ τῆς ὀργῆς Κυρίου παντοκράτορος καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ

κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

Ἐξοχώτατε!

Ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ ὑμῶν, μετὰ μακρὰν ξενιτείαν, εἰς τὴν προσφιλῆ Πατρίδα, καὶ τῇ ἀναλήψει ὑφ᾿ ὑμῶν, μετὰ ὀκταετίαν στυγητοῦ καθεστῶτος καὶ ἐν ὥρᾳ ὑπερτάτου ἐθνικοῦ δράματος, τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας, γενικὴ ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις, ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀναπτέρωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ Ἕλληνες σᾶς εἶδον ὡς ὄργανον τῆς θείας προνοίας κατὰ τὴν κρισιμωτάτην ταύτην ὥραν, ὡς ἄγγελον Θεοῦ, ὡς πατέρα τοῦ Ἔθνους φιλόστοργον καὶ ριψοκίνδυνον, ὡς σύμβολον δημοκρατίας καὶ ὡς σύμβολον ἑνότητος τοῦ Ἔθνους πρὸς ἀντιμετώπισιν, πάταξιν καὶ καταισχύνην τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ του.

Εἰς τὴν γενικὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ ὑμῶν καὶ τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα συμμετέχει καὶ ἡ ταπεινὴ αὐτὴ ἐφημερίς. Μεγάλαι ἐφημερίδες κατὰ τὴν περίοδον τῆς δικτατορίας ὑπέστελλον τὴν σημαίαν τοῦ ἀγῶνος ἢ καὶ αἰσχρῶς ἐκολάκευον τὸ καθεστώς. Ἀλλ᾿ ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἐτήρησε τὴν ἀξιοπρέπειάν της. Συμφώνως πρὸς τὸν προορισμόν της καὶ παρὰ τὴν λογοκρισίαν καὶ τὸν ἐξοντωτικὸν περὶ τύπου νόμον, ἐπὶ θρησκευτικοῦ, ἠθικοῦ καὶ δὴ ἐκκλησιαστικοῦ πεδίου ἤσκησε σφοδρὸν καὶ καυστικὸν ἔλεγχον. Πολλάκις δὲ διὰ τὴν παρρησίαν της ἠπειλήθη καὶ ἐκινδύνευσε νὰ διακοπῇ. Λόγῳ δὲ τοῦ ἐλέγχου κατὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἰωαννιδοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Σεραφείμ, πράγματι ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Ἀγῶνος» παρ᾿ ὀλίγον θὰ διεκόπτετο, ἂν ὁ οὐρανὸς δὲν ἐλάλει καὶ πολιτικὴ μεταβολὴ δὲν ἐπήρχετο εἰς τὴν ταλαίπωρον πατρίδα. Ἰδού, λοιπόν, διατί ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἐχάρη, καὶ δὴ ἰδιαιτέρως, ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ εἰς τὴν Πατρίδα ὑμῶν καὶ τῆς δημοκρατίας.

* * *

Ὡς ἐτονίσατε, Ἐξοχώτατε, ἐν ἀρχῇ διαγγέλματός σας πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἀρετὴ τῆς δημοκρατίας εἶνε ἡ ἀλήθεια. Καὶ ἡμεῖς, ὀπαδοὶ μάλιστα καὶ διάκονοι Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος διεκήρυξεν ὅτι εἶνε ἡ ἀλήθεια, τουτέστιν ἡ αὐτοαλήθεια, θὰ λαλήσωμεν πρὸς ὑμᾶς μὲ γλῶσσαν ἀληθείας. Διότι μεγάλη ἡ ἀλήθεια καὶ ὑπερισχύει. Ὑπερισχύει καὶ σώζει. Ἐλευθερώνει καὶ λυτρώνει. «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», εἶπεν ὁ Θεάνθρωπος. Ὁ κόσμος, καὶ μάλιστα οἱ ἡγέται του, ἔχουν ἀνάγκην νὰ γνωρίζουν ποικίλας ἀληθείας. Προπάντων ὅμως ἔχουν ἀνάγκην νὰ γνωρίζουν τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις Ἐκκλησία εἶνε οἶκος Θεοῦ ζῶντος, στῦλος δὲ καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

Γνωρίζομεν, Ἐξοχώτατε, ὅτι πνίγεσθε κυριολεκτικῶς ἐντὸς πλήθους προβλημάτων, τὰ ὁποῖα συνεσώρευσε τὸ πρόσφατον παρελθόν. Αἰσθανόμεθα ὅτι πρῶτον καὶ κατεπεῖγον πρόβλημα αὐτὴν τὴν ὥραν, τὴν ὥραν τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους διὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ τῆς ὑπερτάτης ἀγωνίας δι᾿ ἡμᾶς αὐτούς, εἶνε τὸ ἐθνικὸν πρόβλημα, ὑπὸ τοῦ ὁποίου εἶσθε ἀπερροφημένος. Κατανοοῦμεν ὅτι καὶ τὰ δευτερόλεπτα τῆς ζωῆς σας κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν περίστασιν εἶνε πολύτιμα. Διὰ τοῦτο δὲν θὰ ἠθέλαμεν νὰ σᾶς ἀπασχολήσωμεν μὲ ἄλλο πρόβλημα. Ὑπεραρκετὸν τὸ βάρος, τὸ ὁποῖον ἐπωμίσθητε ἐξ ἐθνικῆς πλευρᾶς. Ἐν τούτοις εἶνε ἀνάγκη, Ἐξοχώτατε, νὰ ἐπωμισθῆτε καὶ πρόσθετον βάρος. Τὸ δὲ πρόσθετον βάρος εἶνε τὸ ἐκκλησιαστικόν. Δὲν σᾶς ἀνέμενε μόνον ἓν ἡμιδιαλελυμένον Κράτος· σᾶς ἀνέμενε καὶ μία ἡμιδιαλελυμένη Ἐκκλησία. Καὶ ἂν αὐτὴν τὴν ὥραν τὸ ἐθνικὸν εἶνε τὸ πρῶτον πρόβλημα, τὸ ἐκκλησιαστικὸν εἶνε τὸ δεύτερον.

Θὰ ἦτο εὐτύχημα, Ἐξοχώτατε, ἂν εἰς τὰς σχέσεις Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας ἴσχυε τὸ σύστημα τοῦ χωρισμοῦ τῶν δύο ἐξουσιῶν. Τότε καὶ ἡ Πολιτεία δὲν θὰ ἦτο ὑποχρεωμένη ν᾿ ἀσχολῆται μὲ τὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ κλῆρος θὰ ἦτο πνευματικώτερος διότι θὰ ἐστηρίζετο εἰς τὸν λαὸν καὶ ὄχι εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους, καὶ ὁ λαὸς θὰ ἦτο πνευματικώτερος διότι θὰ εἶχε καλλιτέρους κληρικούς, καὶ τὸ Ἔθνος γενικώτερον ἐκ πνευματικωτέρας Ἐκκλησίας θὰ ὠφελεῖτο περισσότερον. Δυστυχῶς ὅμως οἱ μεγαλόσχημοι ταγοὶ τῆς Ἐκκλησίας, πλὴν ἐλαχίστων, δὲν θέλουν τὸν χωρισμὸν Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας διὰ λόγους εὐνοήτους. «Ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ τὸν χωροφύλακα», ἔλεγεν ἀνάξιος Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ὄντως ἄνευ χωροφύλακος οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἢ μᾶλλον οὐδέποτε θ᾿ ἀνήρχετο ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὡς μηδὲν ἔρεισμα διαθέτων παρὰ τῷ λαῷ. Ἐφ᾿ ὅσον λοιπὸν τό γε νῦν ἔχον ἡ Ἐκκλησία ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Πολιτείας, ἥτις διὰ δικτατορικῶν Νόμων καὶ Συντακτικῶν Πράξεων ὡδήγησεν αὐτὴν εἰς ἐσχάτην ἐξαθλίωσιν, ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θέματος. Ἡ θλιβερὰ τριανδρία Ἰωαννίδη — Χρήστου — Σεραφεὶμ ἐδιχοτόμησε τὴν Ἱεραρχίαν, ὅπως οἱ Τοῦρκοι εἰσβολεῖς τὴν Κύπρον, ἐσφαγίασε δικαίους, ἀνεβίβασεν εἰς θρόνους ἀδιστάκτους σπουδαρχίδας κληρικούς, ἐκήρυξεν ἄσπονδον καὶ ἐξοντωτικὸν μῖσος κατὰ παντὸς εὐπρεποῦς, εὐσεβοῦς, ἱεραποστολικοῦ, δραστηρίου καὶ ἀγωνιστικοῦ στοιχείου, κατέλυσε πᾶσαν ἔννοιαν εὐπρεπείας καὶ δικαιοσύνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, κατετάραξε τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν, ἐπλήθυνε τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν καὶ μάλιστα τῶν ἀντιχρίστων χιλιαστῶν καὶ ἐδημιούργησε μέγαν κίνδυνον σχίσματος τῆς Ἐκκλησίας, πολὺ χειροτέρου τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ σχίσματος. Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ ἐρήμωσις καὶ ἡ ἐρείπωσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς δικτατορικῆς διοικήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεὶμ εἶνε χειροτέρα τῆς ἐρημώσεως καὶ ἐρειπώσεως τῆς Κύπρου ἐκ τῆς εἰσβολῆς τῶν Τούρκων. Τοῦρκοι ἐκεῖ, Τορκουεμάδαι ἐδῶ! Ἂς μὴ λησμονῆται δέ, ὅτι ἀρχὴ τῆς ἐν Κύπρῳ συμφορᾶς ὑπῆρξεν ὁ διχασμὸς τῆς Ἱεραρχίας. Καὶ ἂς ληφθῇ ὑπ᾿ ὄψιν, ὅτι καὶ ἐδῶ ὁ διχασμὸς τῆς Ἱεραρχίας, ἐὰν συνεχισθῇ, θὰ εἶνε ἀρχὴ ἄλλης συμφορᾶς. Διότι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἁμαρτήματα εἶνε τὰ βαρύτερα ὅλων τῶν ἁμαρτημάτων καὶ ἐπισύρουν τὰς μεγαλυτέρας συμφοράς.

* * *

Ἐπὶ κορυφῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ Ἐκκλησία, εὑρίσκεται κορυφαῖος μέν, ὡς θεωρεῖται, ἐπιστήμων, ὄχι ὅμως καὶ κατάλληλος πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος. Ἡ γυναικολογία καὶ ἡ μαιευτικὴ ποίαν σχέσιν ἔχουν πρὸς τὰ Θρησκεύματα καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας; Ἐπὶ πλέον τίθεται ἐρώτημα· Ποῖαι αἱ θρησκευτικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ; Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Λοῦρος δὲν φαίνεται νὰ συγκινῆται σοβαρῶς ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δράματος. Δι᾿ ἓν μόνον φαίνεται νὰ στενοχωρῆται καὶ ν᾿ ἀνησυχῇ, διὰ τὸ ὅτι ὁ κ. Ἰάκωβος Βαβανάτσος εὑρίσκεται ἐκτὸς διοικήσεως. Ὁπωσδήποτε ὁ κ. Λοῦρος δὲν εἶνε ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν. Καὶ πολὺ φοβούμεθα, ὅτι τὸ ἐκκλησιαστικὸν θὰ γίνῃ αἰτία ν᾿ ἀτυχήσῃ ὡς Ὑπουργός.

Εἶνε γνωστὴ ἡ περιπέτεια τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Ἰακώβου Βαβανάτσου ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Σεῖς δὲ τότε, Ἐξοχώτατε, ὡς Πρωθυπουργὸς ἐξανέστητε ἐκ τοῦ φοβεροῦ θορύβου καὶ μὲ μίαν φράσιν, τὴν ὁποίαν ἀποφεύγομεν νὰ γράψωμεν, ἐξεφράσατε τὴν δυσφορίαν σας καὶ παρηγγείλατε, νὰ παραιτηθῇ ὁ Προκαθήμενος καὶ ν᾿ ἀπέλθῃ...

Ὁ σημερινὸς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν σκληροπυρηνικοὶ Μητροπολῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπῆρξαν ἐκλέκτορες τοῦ κ. Ἰακώβου. Ἀλλ᾿ ἡ κατάστασις, τὴν ὁποίαν οὗτοι ἐδημιούργησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τώρα, εἶνε χειροτέρα τῆς ἐπὶ Ἰακώβου καταστάσεως. Τοῦ Ἰακώβου βεβαίως ἠμφεσβητήθη δεινῶς ἡ ἠθικὴ ὑπόστασις. Ἀλλ᾿ ἦσαν ἀναμφισβήτητα ἡ ψυχικὴ εὐγένεια, ἡ γραμματικὴ μόρφωσις, καὶ τὸ καλὸν διοικητικόν. Περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ κ. Σεραφεὶμ οὐδὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς· λέγει αὐτὸς ὁ ἴδιος διὰ τῶν φοβερῶν βωμολοχιῶν καὶ αἰσχρολογιῶν του, διὰ τῶν ὁποίων ὑπερβάλλει καὶ κοινοὺς ἀλήτας. Τὰ λόγια ἐνδεικτικὰ τῶν ἔργων. Ἔκδηλος ἐπίσης ἡ κακία καὶ ἡ ἐμπάθεια, ἡ ἀγραμματωσύνη καὶ ἡ ἀξεστοσύνη, ὁ συσκοτισμὸς τῆς διανοίας καὶ ὁ ἐξωφρενισμὸς τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Σεραφείμ. Ἤρκεσαν ὀκτὼ μῆνες διοικήσεως διὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐρείπια, εἰς γῆν Μαδιάμ. Οὐδέποτε κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἔφθασεν ἡ Ἐκκλησία μας εἰς τοιοῦτον κατάντημα.

Ἐξοχώτατε! Μετὰ συγκινήσεως ἀκούομεν, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν συνεδέθητε μὲ πνευματικὰς προσωπικότητας, σᾶς ἀπησχόλησαν θέματα χριστιανικῆς πνευματικότητος, καὶ μελετᾶτε Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐνεπνεύσθησαν καὶ κατηυθύνθησαν ὅλοι οἱ ἀληθῶς μεγάλοι καὶ εὐεργέται τῶν λαῶν. Διὰ τοῦτο πολλῇ τῇ πεποιθήσει ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐξοικονομήσητε ὀλίγον χρόνον καὶ ἐπιληφθῆτε τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προσωπικῶς. Καὶ καθὼς ἄλλοτε ἐξηναγκάσατε εἰς παραίτησιν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον, οὕτω τώρα νὰ ἐξαναγκάσητε εἰς παραίτησιν καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σεραφείμ, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ εἰδότες πρόσωπον καὶ πράγματα οὐδὲν προσὸν ἀναγνωρίζουν. Διὰ νὰ ἐκφρασθῶμεν οὕτω, δώσατε «κλωτσιὰ» εἰς τὸν ἀνάξιον καὶ καταλυτὴν τῶν πάντων Προκαθήμενον, πρὶν ἢ ἀναγκασθῇ καὶ δώσῃ ταύτην ὁ πιστὸς λαός... Πρὸς Θεοῦ, καὶ πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, μὴ βραδύνετε ν᾿ ἀπομακρύνετε τὸν λυμεῶνα ἐκ τῆς μάνδρας. Διευκολύνατε τὴν Ἐκκλησίαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κανονικήν της τροχιάν. Ἐπαναφέρατε εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἡνωμένην Κανονικὴν Ἱεραρχίαν, ἥτις ὑπῆρχε πρὸ τῶν 3 καὶ 7 Συντακτικῶν Πράξεων.

Γνώρισμα τῶν ἀληθῶς μεγάλων εἶνε ὅτι ἀκούουν καὶ τὰς φωνὰς τῶν μικρῶν. Ἀκούσατε τὴν φωνὴν ἀνιδιοτελῶν ἀνθρώπων, πονούντων καὶ ἀγωνιώντων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος, καὶ ὁ Θεὸς θ᾿ ἀκούσῃ τὰς προσευχὰς τῶν χριστιανῶν, τὰς ὁποίας ἐζητήσατε ἀναχωρῶν ἐκ Παρισίων, καὶ θὰ σᾶς εὐλογήσῃ καὶ θὰ σᾶς ἀναδείξῃ σωτῆρα τῆς Πατρίδος, ὡς ἀνεδείκνυε τοὺς Κριτὰς κατὰ τὰς κρισίμους ἐθνικὰς στιγμὰς τοῦ ἀρχαίου Ἰσραήλ. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι εἶσθε ἡγέτης ἐν τῷ νέῳ Ἰσραὴλ τῆς Χάριτος.

ΚΑΠΠΑΔΟΚΕΙΟΝ ΤΕΡΑΣ

«Καππαδόκειον τέρας» ὠνομάσθη κάποιος ἐπίσκοπος Γρηγόριος (ἐκ Καππαδοκίας καταγόμενος), ὁ ὁποῖος κατώρθωσε μὲ τὴν ὑποστήριξιν πολιτικοῦ δικτάτορος ὀνόματι Φιλαγρίου νὰ γίνῃ ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας τῷ 341, καταλαβὼν τὸν θρόνον τοῦ ἐξορίστου Μεγάλου Ἀθανασίου. Ἀγράμματος, βωμολόχος, διεφθαρμένος κατώρθωσε μὲ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Φιλαγρίου νὰ ἐκθρονίσῃ ἁγίους ἐπισκόπους καὶ ν᾿ ἀναβιβάσῃ εἰς τὰς θέσεις των ἀλήτας. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἐμολύνθησαν τὰ ἅγια θυσιαστήρια, κατὰ τὸ ὅραμα τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικὸς Θεοδώρητος γράφει διὰ τοῦτο τὸ «Καππαδόκειον τέρας» καὶ δι᾿ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι βιαίως τὸν ἐπέβαλον· «Λύκον τοῖς προβάτοις ἀντὶ ποιμένος ἐπέστησαν· Γρηγόριος δὲ τούτῳ ὄνομα ἦν. Ἓξ ἔτη δὲ θηρῶν ἀγρίων ὠμότερον τῇ ποίμνῃ χρησάμενος, δίκας ἔτισε τῆς πονηρίας, ὑπ᾿ αὐτῶν πικρῶς διαφθαρεὶς τῶν προβάτων».

Ὁ νοῶν νοείτω!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΜΕΘΥΣΙ

Κάποτε ὁ βασιλεὺς Ὄθων εἶχε πάει μὲ τὴν Ἀμαλία σ᾿ ἕνα ὄμορφο νησάκι τοῦ Αἰγαίου. Τοὺς φιλοξένησε ὁ Δήμαρχος.

Στὸ τραπέζι ἐπάνω θέλησε καὶ ἡ γυναίκα τοῦ Δημάρχου νὰ εὐχηθῇ τὴν βασίλισσα Ἀμαλία.

Τῆς εἶπε λοιπὸν μὲ μιὰ χαριτωμένη ἀφέλεια:

—Βασίλισσα μ᾿, σ᾿ εὔχομαι καὶ τ᾿ χρόν᾿ Δημαρχίνα!

Αὐτὸ τὸ ἀνέκδοτο διηγήθηκε στὴ συντροφιὰ ὁ ἱστοριοδίφης κι᾿ ὅλοι γελάσανε, ἐκτὸς ἀπ᾿ τὸν Δημητρό.

Κάποιος ποὺ τὸ πρόσεξε ρώτησε τὸν Δημητρό:

—Γιατί δὲν γελᾶς; Τί ἔχεις;

—Μιὰ σκούφια ἔχω κι᾿ αὐτὴ μοῦ τὴ χαρίσανε. Μήπως μὲ θεωρῆς πλουτίσαντα ἐπὶ Δικτατορίας;

—Βρέ, ποῦ τὸ πῆγες; Ἐγὼ ρώτησα γιατί δὲ γελᾶς ἀπ᾿ τὸ ὡραῖο ἀνέκδοτο. Μήπως σοῦ συμβαίνει τίποτε; στὴν ὑγειά σου, νὰ ποῦμε, στὴν ψυχή σου;...

—Οὔτε γιατρὸς εἶσαι, οὔτε πνευματικός, τὸν ἔκοψε ὁ Δημητρός· δὲν γελῶ, γιατὶ τὸ ἀνέκδοτο... εἶναι ξεπερασμένο!

—Δηλαδή;

Κι᾿ ὅλη ἡ συντροφιὰ στήλωσε τὰ μάτια της στὸ Δημητρό, γιὰ ν᾿ ἀκούσῃ.

Κι᾿ ὁ Δημητρός, ἁπλᾶ κι᾿ ἀπέριττα, μὲ τὸν αὐθορμητισμό, ποὺ χαρακτηρίζει τὸν θυμόσοφο λαό μας, ἀπάντησε:

—Ἡ εὐχὴ τῆς Δημαρχίνας στὴν Ἀμαλία φανέρωνε μιὰ ψυχικὴ ὀμορφιά. Δὲν φανέρωνε ὅμως, σίγουρα, ἕνα σκοτεινιασμένο πάθος· δὲν γνώριζε, δηλαδή, ἡ Δημαρχίνα πὼς ἡ «ἔκπτωση» νὰ ποῦμε ἀπὸ Βασίλισσα σὲ Δημαρχίνα, κι᾿ ἀδύνατη εἶναι, κι᾿ ἀπαράδεχτη, γιὰ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀμαλίας.

—Σωστάάάά..., ἔκανε ἐν χορῷ ἡ συντροφιά. Ἀλλὰ γιατί τὸ φιλοσοφοποιεῖς τὸ ἀνέκδοτο;

—Γιὰ νὰ δῆτε πὼς εἶναι ξεπερασμένο. Σήμερα ὄχι μιὰ ἀγράμματη Δημαρχίνα ἑνὸς μικροῦ αἰγαιοπελαγίτικου νησιοῦ, μὰ κοτζὰμ Δεσποτάδες, κοτζὰμ θεολόγοι μὲ διπλώματα, γραμματισμένοι, φτάσανε νὰ κάνουνε βέβηλη πρᾶξι τὴν χαριτωμένη εὐχὴ τοῦ ἀνεκδότου!

—Θὰ μᾶς ζαλίσῃς, βρὲ Δημητρό!... Ποῦ τὸ πᾶς τέλος πάντων;

—Ἐγὼ δὲν θὰ σᾶς ζαλίζω. Ἀλλὰ ὅλοι θὰ ζαλιστοῦμε στὸ τέλος ἀπ᾿ αὐτὸν τὸν κυκεῶνα, τὸ ποτὸ τοῦ Σατανᾶ, ποὺ προσφέρεται στὴν ἐποχή μας. Δὲν διαβάσατε, βρὲ ἀγράμματοι, πὼς ὑποβιβαστήκανε σὲ ἁπλοὺς Τιτουλαρίους Ἐπισκόπους, Ἀρχιερεῖς, ποὺ εἴχανε ἐκλεγῆ γιὰ νὰ ποιμάνουν Μητροπόλεις μεγάλες; Τοὺς κάνανε, δηλαδή, ἀπὸ Δήμαρχους κλητῆρες.

—Ἔχεις δίκιο, Δημητρό, ἔτσι εἶναι.

—Νὰ τὸ καταλάβουμε, φίλοι μου, κανεὶς δὲν ξέρει τί κάνει. Ἀντιφάσεις, ἐνέργειες ποὺ ἡ μιὰ ἀνατρέπει τὴν ἄλλη. Ἄλλα τὸ πωί, ἄλλα τὸ μεσημέρι, ἄλλα τὸ βράδυ.

Ἐπικίνδυνο καὶ τρελλὸ μεθύσι ἀπειλεῖ τὴν πνευματικὴ ἁρμονία τῶν ἀνθρώπων· τὴν ἴδια τους τὴν ψυχικὴ ἰσορροπία.

Κι᾿ αὐτὸν τὸν κυκεῶνα τὸν προσφέρει ἡ Μασονία, ἀκριβῶς γιὰ νὰ ζαλίσῃ τὸν Ὀρθόδοξο λαό μας. Τὸν προσφέρει σὲ χρυσᾶ ποτήρια καὶ τὸν σερβίρει μὲ ὑψηλὰ πρόσωπα.

Σ᾿ αὐτὸ τὸ ἐπικίνδυνο μεθύσι ὀφείλεται καὶ ἡ ἀσεβέστατη ἐνέργεια τοῦ ὑποβιβασμοῦ Μητροπολιτῶν σὲ τιτουλαρίους Ἐπισκόπους, ἢ παρομοίων ἄλλων «ἐκπτώσεων» ἢ ὁ ἀποσχηματισμὸς Μοναχῶν, ἐπειδὴ εἶναι, λέει, ζηλωταί.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελ.)

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Τὴν 14ην Σεπτεμβρίου ἡ Ἐκκλησία ἑορτάζει τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

Ὁ σταυρὸς εἶνε τὸ ἱερώτερον σύμβολον τῆς Πίστεως ἡμῶν. Σύμβολον φλογερᾶς ἀγάπης, ὀδυνηρῶν καθηκόντων καὶ ὑπερτάτων θυσιῶν. Πάντες δέ, ὅσοι θέλουν νὰ ἀκολουθοῦν τὸν Ἐσταυρωμένον Ἀρχηγὸν τῆς Πίστεως ἡμῶν, καλοῦνται ὑπ᾽ αὐτοῦ νὰ αἴρουν τὸν σταυρὸν αὑτῶν καὶ οὐδὲ ἡμέραν νὰ διέρχωνται ἄνευ σταυροῦ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον. Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ σταυροῦ εἶνε προδοσία πίστεως καὶ λιποταξία ἀπὸ τοῦ καθήκοντος.

Ἡ ἐπιταγὴ τοῦ Ἐσταυρωμένου, νὰ αἴρῃ τις τὸν σταυρὸν αὑτοῦ καθ᾽ ἡμέραν καὶ οὕτω νὰ ἀκολουθῇ, περισσότερον τῶν ἁπλῶν χριστιανῶν ἰσχύει διὰ τοὺς κληρικοὺς καὶ ἀκόμη περισσότερον ἰσχύει διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεγαλοσχήμους, οἱ ὁποῖοι καὶ φοροῦν τοὺς μεγάλους καὶ μακροὺς σταυρούς. Οἱ Ἐπίσκοποι ὀφείλουν νὰ βαστάζουν τοὺς βαρυτέρους σταυρούς, ἤτοι νὰ ζοῦν τὸν ὀδυνηρότερον βίον χάριν τοῦ καθήκοντος. Καὶ ὑπάρχουν, δόξα τῷ Θεῷ, ἀρκετοὶ Ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι πράγματι αἴρουν τὸν σταυρόν των καὶ δὲν λιποτακτοῦν ἀπὸ τοῦ ὀδυνηροῦ καθήκοντος. Ἄξιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐσταυρωμένου. Ἀλλ᾽ οἱ περισσότεροι Ἀρχιερεῖς ἐγκατέλειψαν τὸν σταυρόν, ἢ μᾶλλον οὐδέποτε ἐσήκωσαν καὶ ἐβάστασαν σταυρόν. Τυπικῶς βεβαίως καὶ φοροῦν σταυρόν, καὶ ποιοῦν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ ὑψώνουν ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας τὸν σταυρὸν καὶ εὐλογοῦν τὰ πλήθη. Οὐσιαστικῶς ὅμως ἀρνοῦνται πάντα, ὅσα ὁ σταυρὸς συμβολίζει καὶ σημαίνει διὰ τὴν ζωήν, ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ζωὴν αὐτὴν ὡς ἀπόλαυσιν μᾶλλον, παρὰ ὡς κακοπάθειαν, πένθος καὶ ὀδύνην. Σταυρὸς σημαίνει ἀγάπην; Αὐτοὶ κηρύττουν καὶ ἐφαρμόζουν μῖσος. Μῖσος ἐξοντωτικὸν κατὰ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν των καὶ κατὰ παντὸς εὐσεβοῦς στοιχείου. Σταυρὸς σημαίνει καθῆκον; Αὐτοὶ συνεδριάζουν πρὸς συζήτησιν συνδικαλιστικῶν θεμάτων, πρὸς ἐπίτευξιν μεταθέσεων εἰς μεγαλυτέρας, πλουσιωτέρας καὶ κεντρικωτέρας Μητροπόλεις, πρὸς βελτίωσιν τῶν θέσεών των. Σταυρὸς σημαίνει θυσίαν; Αὐτοὶ δὲν ἔχουν διάθεσιν νὰ προβοῦν οὐδὲ εἰς τὰς μικροτέρας θυσίας. Συνεχῶς ὑποχωρήσεις καὶ συμβιβασμοί, προδοσίαι καὶ ἀρνήσεις εἰς ζητήματα ἀρχῶν καὶ καθηκόντων, ἀκριβῶς διὰ νὰ μὴ διακινδυνεύσουν καὶ ἀπολέσουν τι ἐκ τῆς κοσμικῆς καρριέρας των, ὅπως δυστυχῶς κατήντησε τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμά των. Ἐνῷ δὲ αὐτοὶ οὐδεμίαν διάθεσιν ἔχουν νὰ θυσιασθοῦν, εὐκόλως καὶ ἀδιστάκτως θυσιάζουν ἄλλους, σφαγιάζουν τοὺς ἐν Χριστῷ τιμίους ἀδελφούς των. Τὰ τελευταῖα γεγονότα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἔχουν ἀποδείξει, ὅτι οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, οὓς κλαίουν καὶ θρηνοῦν οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἄγγελοι, εἶνε οἱ ἀσκοῦντες τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, τουτέστιν ὁ Προκαθήμενος καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ὁμὰς μαινομένων Ἀρχιερέων. Παρ᾽ αὐτοῖς οὐδεμία ἔννοια σταυρικῆς ζωῆς ὑπάρχει. Μέθη μόνον ἐξουσίας καὶ ἀπολαύσεων καὶ ροφήσεως αἵματος ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν!

Τὰ πανάθλια παραδείγματα τοιούτων Σεβασμιωτάτων καὶ Μακαριωτάτων, ὁμοίων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἂς μᾶς θλίβουν, ἀλλ᾽ ἂς μὴ μᾶς σκανδαλίζουν καὶ ἂς μὴ μᾶς ψυχραίνουν, ἀδελφοί! Δὲν προεφήτευσεν ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὅτι οἱ κληρικοὶ θὰ ἐγίνοντο οἱ χειρότεροι τῶν πάντων; Ἡμεῖς ἂς ἀγωνιζώμεθα, ὅση δύναμις, νὰ αἴρωμεν καθ᾽ ἡμέραν τὸν σταυρόν μας, καὶ τὴν κρίσιμον αὐτὴν διὰ τὴν Πατρίδα μας περίστασιν, τὴν ὁποίαν ἔφεραν αἱ ἁμαρτίαι ὅλων μας, καὶ προπάντων τῶν μεγαλοσχήμων ρασοφόρων, ἂς ἀπευθύνωμεν καὶ τὴν σύντομον ταύτην προσευχήν· «Σταυρὲ τοῦ Κυρίου, βοήθει τῷ Ἔθνει τῶν Ἑλλήνων!». Ἂς εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι ὁ Κύριος, ἀφοῦ ἐπαίδευσε καὶ παιδεύσῃ ἴσως περισσότερον τὸ Ἔθνος μας διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, θὰ στραφῇ πάλιν καὶ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ του θὰ τὸ σώσῃ καὶ θὰ τὸ δοξάσῃ. Διότι εἰς τὸ Ἔθνος αὐτὸ δὲν ὑπάρχουν μόνον Σεραφεὶμ καὶ ὅμοιοί του· ὑπάρχουν καὶ χιλιάδες χριστιανοί. Ὁ δὲ Θεὸς βλέπει τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγωνίαν των διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος, καὶ ἀκούει τοὺς στεναγμούς των καὶ τὰς προσευχάς των.

ΤΙ ΕΠΕΤΥΧΕΝ Ο κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΕΝΤΟΣ ΟΚΤΑΜΗΝΟΥ

- Ὥρκισε τὴν δικτατορικὴν Κυβέρνησιν Ἀνδρουτσοπούλου.
- Ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς τὰς δικτατορικὰς Συντακτικὰς Πράξεις 3 καὶ 7.
- Διὰ τῆς δικτατορίας Ἰωαννίδη ἀνερριχήθη εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον.
- Ἐδιχοτόμησε τὴν Ἱεραρχίαν.
- Καθύβρισε τὸν κ. Ἱερώνυμον, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἐξύμνει.
- Κατέσφαξε 12 τιμίους Μητροπολίτας.
- Ἐπανέφερε τὸ ἐπάρατον καὶ λαομίσητον μεταθετόν.
- Ἐψεύσθη ἀσυστόλως ἀπὸ ραδιοφώνου καὶ τηλεοράσεως.
- Ἠρνήθη εἰς τοὺς ἀντιπάλους του πᾶν δικαίωμα ἀπολογίας, χρησιμοποιήσας δικτατορικὰς μεθόδους.
- Παρέδωκε τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Παιδείαν εἰς τὸ Κράτος.
- Ἐχυδαιολόγησεν ἐντὸς ἱερῶν Ναῶν.
- Ἐξέλεξεν ὡς Μητροπολίτας ἄβουλα «τσιράκια» του.
- Ἐνοικίασε βίλλαν πολυτελῆ εἰς Ἑκάλην.
- Ἐγελοιοποιήθη παρουσιάζων ἑαυτὸν ὡς... ἀντιχουντικόν, ἐνῷ εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι ἀνεδείχθη ὑπὸ τῆς χούντας!
- Συνεκέντρωσε τὴν ἀντιπάθειαν ὅλων τῶν εὐσεβῶν.
- Ὡδήγησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς χάος.

Καὶ ὅμως παραμένει εἰσέτι Ἀρχιεπίσκοπος!

ΠΩΣ ΑΝΕΧΕΣΘΕ, κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΕ;

Ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς παρουσίασε συνοπτικῶς καὶ ἐπιγραμματικῶς τὸ ἔργον τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ μὲ τὸν τίτλον «Τί ἐπέτυχε ὁ Καραμανλῆς σὲ ἕνα μῆνα». Εἰς τὸ δημοσίευμα τοῦτο προβάλλονται 33 ἐπιτεύγματα τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ ἐντὸς ἑνὸς μηνός. Πολλὰ τῶν ἐπιτευγμάτων τούτων ἔχουν σχέσιν μὲ τὸ ἐθνικὸν θέμα τῆς Κύπρου· πολλὰ ὅμως ὄχι. Δυστυχῶς εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν θεμάτων, μὲ τὰ ὁποῖα ἠσχολήθη κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς πρωθυπουργίας του ὁ κ. Καραμανλῆς, δὲν ὑπάρχει τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Εἰς τοὺς διερωτωμένους, διατί ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν ἠσχολήθη εἰσέτι μὲ τὸ ἐκκλησιαστικόν, δίδεται ἡ πρόχειρος ἀπάντησις· «Εἶναι ἀπερροφημένος μὲ τὸ Κυπριακόν». Καὶ ὅτι μὲν τὸ Κυπριακὸν τὰς ἡμέρας αὐτὰς προηγεῖται παντὸς ἄλλου θέματος, οὐδεὶς ἕλλην ἀρνεῖται. Δι᾽ αὐτὸ καὶ αἱ ἐκδηλώσεις τόσον τῶν σφαγιασθέντων κανονικῶν Μητροπολιτῶν, ὅσον καὶ τῶν ποιμνίων των εἶνε συγκρατημέναι. Ἀλλ᾽, ὡς δεικνύει ὁ δημοσιευθεὶς κατάλογος τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, οὗτος, παρὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Κυπριακοῦ θέματος, εὗρε καιρὸν ν᾽ ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τόσα ἄλλα δευτερευούσης σημασίας θέματα.

Ταῦτα ἀναφέρονται κυρίως εἰς ἀποκατάστασιν γενομένων ἐπὶ τῆς δικτατορίας ἀδικιῶν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν χῶρον ἡ δικτατορία προέβη κατὰ τὸ τελευταῖον κυρίως ὀκτάμηνον εἰς πρωτοφανεῖς ἀδικίας. Ὥπλισε τὸν δικτατορικὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Σεραφεὶμ μὲ δύο κοπτερὰς μαχαίρας, διὰ τῶν ὁποίων οὗτος κατέσφαξε 12 τιμίους Μητροπολίτας.

Διατί λοιπὸν ὁ κ. Καραμανλῆς οὐδὲν περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐνήργησεν; Ἡμεῖς, ὀπαδοὶ τοῦ χωρισμοῦ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας, οὐδόλως ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐπέμβασιν τῆς Πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ᾽ ἐν προκειμένῳ, ὑφισταμένου τοῦ συστήματος τῆς «Νόμῳ κρατούσης Πολιτείας», ἔχουν συμβῆ τοιαῦται τρομεραὶ καὶ ἐγκληματικαὶ ἐνέργειαι ὑπὸ τῆς δικτατορίας, τὰς ὁποίας δὲν δύναται ν᾽ ἀνέχεται ἡ ὑπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν ἀντιδικτατορικὴ κυβέρνησις. Εἰδικῶς εἰς τὸν κ. Καραμανλῆν θέλομεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι ὁ Ἀρχ/πος κ. Σεραφεὶμ εἶνε προβολὴ τῆς δικτατορίας τοῦ ταξιάρχου Ἰωαννίδη καὶ τῆς ὁμάδος τῶν Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι τῷ 1962 ἐξέλεξαν Ἀρχιεπίσκοπον τὸν κ. Ἰάκωβον Βαβανάτσον.

Κύριε Πρωθυπουργέ, πῶς ἀνέχεσθε Ἀρχιεπίσκοπον χουντικὸν καὶ ἰακωβοπροβλητον; Πῶς ἀνέχεσθε νὰ παραμένουν ἐκτὸς τῶν θρόνων των ἀδιάβλητοι καὶ τίμι[illegible] Μητροπολῖται, οἱ ὁποῖοι ἐ[illegible]ησαν ἀναπολόγητοι διὰ δι[illegible]ικῆς μαχαίρας;

ΑΝΕΠΙΤΥΧΗΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΣ

Τακτικὸς ἀναγνώστης μας εἰς ἐπιστολήν του παρατηρεῖ, ὅτι, ἐνῷ διὰ τὸν σφαγιασμὸν τῶν 12 Μητροπολιτῶν διεμαρτυρήθημεν, διὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Β΄ δὲν διεμαρτυρήθημεν. «Ἐξ αἰτίας — γράφει — τῆς ἀποτάξεως τῶν 12 Ἱερωνυμικῶν μέγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ ὀδυρμός. Διὰ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ μακαριστοῦ Χρυσοστόμου Β΄ οὔτε λέξις δὲν ἐγράφη». Καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁ φίλος ἀναγνώστης συμπεραίνει, ὅτι εἴμεθα προσωπολῆπται!

Ἡ ἐφημερίς μας πολλάκις διεμαρτυρήθη διὰ τοὺς ἀντικανονικοὺς τρόπους ἐκδιώξεως Μητροπολιτῶν. Θὰ ἐνθυμῆται δὲ ὁ φίλος ἀναγνώστης, ὅτι καὶ διὰ τὸν Α.Ν. 214/1967 διεμαρτυρήθημεν, μολονότι ἐγνωρίζομεν, ὅτι δι᾽ αὐτοῦ ἐπεδιώκετο ἡ κάθαρσις τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν διαβεβλημένων ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν κληρικῶν. Ἐπανειλημμένως δὲ ἐγράψαμεν, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἱερώνυμον, ὅτι ἡ κάθαρσις δέον νὰ γίνῃ ἐπὶ κανονικῶν βάσεων. Ἄρα δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν διαμαρτυρόμεθα δι᾽ ἀντικανονικὰς ἐνεργείας.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου, θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ φίλος ἀναγνώστης νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ παραλληλισμὸς τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκείνου μὲ τὴν σφαγὴν τῶν 12 Μητροπολιτῶν δὲν εἶνε ἐπιτυχής. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου διὰ νόμου ἐπεξετάθη τὸ ὅριον ἡλικίας (80ὸν ἔτος), τὸ ὁποῖον ἴσχυε καὶ εἶχεν ἐφαρμοσθῆ διὰ πολλοὺς ἀρχιερεῖς καὶ κακῶς δὲν ἴσχυε διὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Ἐνῷ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν 12 Μητροπολιτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει κυκλωπείου δικαίου, ἄνευ οἱασδήποτε διαδικασίας, κατεδικάσθησαν οὗτοι εἰς ἔκπτωσιν. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἔχομεν ἀπομάκρυνσιν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας· εἰς τὴν δευτέραν ἔχομεν «ἐτσιθελικὴν» ἔκπτωσιν ἐκ τῶν θρόνων 12 Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀκμαίας τὰς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς δυνάμεις καὶ δύνανται ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη νὰ ποιμάνουν τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτοῖς ποίμνην.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προσωποληψίαν, διὰ τὴν ὁποίαν μᾶς κατηγορεῖ ὁ φίλος ἀναγνώστης, ἔχομεν ν᾽ ἀπαντήσωμεν, ὅτι διὰ πᾶν ἄλλο ἴσως ἦτο δυνατὸν νὰ κατηγορηθῶμεν, ὄχι ὅμως καὶ διὰ προσωποληψίαν. Γνωρίζουν οἱ φίλοι ἀναγνῶσται, ὅτι μὲ ὡρισμένους ἐκ τῶν 12 ἀδίκως σφαγιασθέντων Μητροπολιτῶν κατὰ τὸ παρελθὸν εἴχομεν διαφωνήσει καὶ εἴχομεν ἔλθει εἰς ἀντίθεσιν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ἱερωνύμου ἀκολουθουμένης τακτικῆς. Οἱ πάντες δὲ ἀντιλαμβάνονται, ὅτι, ἐὰν εἴχομεν σκοπιμότητα καὶ ἐκινούμεθα ἀπὸ ταπεινὰ ἐλατήρια, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπερασπίσωμεν τοὺς Μητροπολίτας τούτους. Ποῖον ὄφελος ἔχομεν ν᾽ ἀποκομίσωμεν ἐκ τῆς ὑποστηρίξεως ἀνθρώπων «ἀδυνάτων» πλέον κατὰ κόσμον, τινὲς μάλιστα τῶν ὁποίων καὶ μᾶς ἀντεπάθησαν κατὰ τὸ παρελθόν;

Μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητὲ κατήγορε, προσεπαθήσαμεν ν᾽ ἀρθῶμεν ὑπεράνω προσωπικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. Ὑπερησπίσαμεν δὲ καὶ ὑπερασπίζομεν τοὺς 12, διότι ὅλως ἀδίκως καὶ ἀντικανονικῶς ἐσφαγιάσθησαν. Ὑπερασπίζοντες δὲ ἐν προκειμένῳ τοὺς 12, φρονοῦμεν ὅτι ὑπερασπίζομεν τὸ δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας.

ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ!

Ἄφθονον λιβανωτὸν ἔκαυσε πρὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεὶμ ἡ ἐφημερὶς «Θεσσαλικὴ Ἠχὼ» Καρδίτσης, τὴν ὁποίαν ἐκδίδει ὁ κ. Ἠλίας Μίσσας. Εἰς ἄρθρον της εἰς τὸ φύλλον τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπὸ τὸν τίτλον «Τιμὴ διὰ τὸν Νομόν μας» πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ καρδιτσιώτου κ. Σεραφεὶμ Τίκα.

«Ἡ ἐφημερίς μας - γράφει ὁ κ. Μίσσας - θεωρεῖ ἑαυτὴν τιμήν(;), διότι τῆς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ σκιαγραφήσῃ τὴν ἁπλότητα, τὴν καλωσύνην καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀνάπην πρὸς ὅλους τοὺς χριστιανούς». Πρὸ παντὸς τὴν ἀνάπην! Ἀπόδειξις δὲ τῆς ἀγάπης τοῦ κ. Σεραφεὶμ εἶνε ἡ σφαγὴ τῶν 12 τιμίων Ἱεραρχῶν, ἡ καθύβρισις καὶ κατασυκοφάντησις ἀπὸ ραδιοφώνου καὶ τηλεοράσεως γνησίων ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ χυδαία γλῶσσα τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησε διὰ ν᾽ ἀντιμετωπίσῃ ἐν Λαρίσῃ τὰ «Ἀνάξιος» τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ... Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὴν ἁπλότητα τοῦ κ. Σεραφεὶμ προκειμένου νὰ σκιαγραφήσῃ ταύτην ὁ κ. Μίσσας, ἂς ἐπισκεφθῇ πρῶτον τὴν ἐν Ἑκάλῃ βίλλαν τοῦ ἐξ Ἀρτεσιανοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ὕστερον νὰ ὁμιλῇ.

Συνεχίζων τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Σεραφεὶμ ὁ κ. Μίσσας γράφει· «Ποῖος ἆράγε ἐκ τῶν συναδέλφων του ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τοιαύτην ἐθνικήν, θρησκευτικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν ἐκ τῶν ἐν ζωῇ εὑρισκομένων Ἱεραρχῶν; Ἡμεῖς τοὐλάχιστον δὲν γνωρίζομεν οὐδένα ἐκ τῶν συγχρόνων Ἱεραρχῶν»! Τί εἶνε τόσοι Μητροπολῖται μὲ καταπληκτικὴν φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν, μὲ πληθὺν ἱδρυμάτων. συγκρινόμενοι πρὸς τὸν κ. Σεραφείμ, ὁ ὁποῖος οὐδὲν φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα ἀνήγειρε μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ; Τί εἶνε τόσοι Μητροπολῖται μὲ θαυμαστὴν θρησκευτικὴν δρᾶσιν, μὲ χιλιάδας κηρυγμάτων, μὲ ἑκατοντάδας ἐγκυκλίων, μὲ πλῆθος ἱεραποστολικῶν περιοδειῶν, συγκρινόμενοι πρὸς τὸν κ. Σεραφείμ, ὁ ὁποῖος οὔτε ἓν κήρυγμα ἔχει συντάξει, οὔτε μίαν πνευματικὴν ἐγκύκλιον ἔχει ἐκδώσει, καὶ ὁ ὁποῖος ὡς Μητροπολίτης τῶν δύο ἠπειρωτικῶν πόλεων διέτριβε μᾶλλον εἰς Ἀθήνας παρὰ περιώδευε τὴν ὕπαιθρον; Τί εἶνε δὲ τόσοι Μητροπολῖται μὲ θαυμαστὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν δεκαετίαν 1940 - 1950, ὡς οἱ Ἱεράρχαι Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Κωνσταντίνος, Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδας, Κιλκισίου κ. Χαρίτων, Φλωρίνης κ. Αὐγουστῖνος κ.ἄ., συγκρινόμενοι πρὸς τὸν κ. Σεραφείμ, ὁ ὁποῖος ἕνεκα τοῦ συνδέσμου του μὲ τὸν στρατηγὸν Ναπ. Ζέρβαν κατώρθωσε νεώτατος (37 ἐτῶν) νὰ γίνῃ Μητροπολίτης;... Τῷ ὄντι, κ. Μίσσα, ἀσύγκριτος εἰς ἐθνικήν, θρησκευτικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν ὁ κ. Σεραφείμ! Εὐτυχῶς ποὺ δὲν ἐγράψατε, ὅτι εἶνε ἀσύγκριτος καὶ εἰς θεολογικὴν κατάρτισιν. Δὲν ἔχετε, φαίνεται, μελετήσει τὰ συγγράμματά του!

Σοβαρευθῆτε, κ. Μίσσα. Πᾶν τὸ ἐκ Καρδίτσης δὲν εἶνε καὶ ἄξιον ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων. Εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε καὶ ἄξιον θρήνων καὶ κατακρίσεων.

ΑΓΩΝ

15νθήμερος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησιαστικὴ Ἐφημερὶς
Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης - Δ/ντὴς συντάξεως
Σωτήριος Δ. Εὐσταθίου — Γριμπόβου 2, Ἀθῆναι — 824
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Γεώργιος Ριγανᾶς
Χαματιανοῦ 9 - Ἀθῆναι
Τιμὴ φύλλου δραχμ. 3
Ἐτησία συνδρομή: Ἐσωτερικοῦ δραχμ. 40. — Κύπρου μίλς 500. — Ἐξωτερικοῦ (ἁπλῆ διαβίβασις): δολ. 4. — Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικὴ διαβίβασις): Εὐρώπης δολ. 5., Ἀμερικῆς, Καναδᾶ δολ. 7, Αὐστραλίας δολ. 8.
Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα:
Ἐφημερὶς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ»
Χαλκοκονδύλη 24, Ἀθῆνας - 102

ΑΗΔΙΑ ΚΑΙ ΘΥΜΗΔΙΑ

Καὶ ἕτερος κόλαξ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεὶμ ἐνεφανίσθη ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος. Εἶνε ὁ κ. Εὐρυσθένης Τζιάλλας, τοῦ ὁποίου ἐπιστολήν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ βέλη κατὰ τῆς Ἐκκλησίας», ἐδημοσίευσεν ἡ ἐφημερὶς «Πρωινὰ Νέα» (φ. 13ης Αὐγ.). Εἰς αὐτὴν πλέκει καὶ οὗτος τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Σεραφείμ, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος προκαλεῖ ἀηδίαν εἰς ὅσους γνωρίζουν τὴν πραγματικότητα.

«Ηὐχήθημεν — γράφει ὁ κ. ἐπιστολογράφος — ὅπως διὰ τῆς νέας ἡγεσίας τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸν ἐγνωσμένης ἱκανότητος, δραστηριότητος, εὐθυκρισίας δικαίου, ἐθνικοῦ ἀγωνιστοῦ εἰς χαλεπὰς τοῦ Ἔθνους ἡμέρας Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Σεραφείμ, ἀπηλλαγμένον πάσης προσωπικῆς φιλοδοξίας καὶ κεκοσμημένον διὰ τῆς ὑψίστης ἀρετῆς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ἡ Ἐκκλησία μας ἐπὶ τέλους γαληνεύσῃ...». Διὰ τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐγκωμίων ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον σχόλιον, ἀπαντῶντες εἰς τὸν κ. Μίσσαν. Ἐνταῦθα θὰ γράψωμεν διὰ δύο ἐγκώμια τοῦ κ. Τζιάλλα, τὰ ὁποῖα, ὡς φαίνεται, δὲν ἐσκέφθη ὁ κ. Μίσσας.

Ὁ κ. Σεραφείμ, κατὰ τὸν ἠπειρώτην ἐπιστολογράφον, εἶνε «ἐγνωσμένης εὐθυκρισίας δικαίου». Ἀμφιβάλλετε; Ἡ καταδίκη τῶν 12 Μητροπολιτῶν εἶνε τρανὴ ἀπόδειξις τῆς εὐθυκρισίας τοῦ κ. Σεραφείμ! Βραβεῖον Νόμπελ δικαιοσύνης πρέπει ν᾽ ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν κ. Σεραφείμ, διότι κατώρθωσεν ἄνευ δίκης νὰ καρατομήσῃ 12 ἀθώους Ἱεράρχας!... Ἀκόμη ὁ κ. Σεραφείμ, κατὰ τὸν ἐπιστολογράφον πάντοτε, εἶνε «ἀπηλλαγμένος πάσης προσωπικῆς φιλοδοξίας». Ὁ καημένος! Ὡς ἱερομόναχος ἦτο κάπου κεκρυμμένος, ἐργαζόμενος ἀθορύβως, καὶ ἄκων ἐσύρθη ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ ἐγένετο Μητροπολίτης! Καὶ ὡς Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἦτο προσηλωμένος εἰς τὸ ποίμνιόν του καὶ περιώδευε τὰ ἀκριτικὰ χωρία τῆς περιοχῆς του, ὅτε ἤκουσε μίαν ἡμέραν τὴν εἴδησιν, ὅτι σύμπας ὁ εὐσεβὴς κλῆρος καὶ λαὸς τὸν ζητεῖ διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν! Δὲν αἰσχυνόμεθα; Ὁ παντοιοτρόπως ἐπιδιώξας ἀναρρίχησιν εἰς ὑψηλὰς ἐκκλησιαστικὰς θέσεις, ὁ ἐλέῳ Ζέρβα καὶ Ἰωαννίδη γενόμενος Μητροπολίτης καὶ Ἀρχιεπίσκοπος, παρουσιάζεται τώρα ὡς «ἀπηλλαγμένος πάσης προσωπικῆς φιλοδοξίας»!

Παρακαλοῦμεν τοὺς προτιθεμένους νὰ ἐγκωμιάζουν τὸν κ. Σεραφείμ, διὰ νὰ μὴ προκαλοῦν τὴν ἀηδίαν ἢ τὴν θυμηδίαν, νὰ ἐγκωμιάζουν ὑπαρκτὰ προσόντα αὐτοῦ, ὡς εἶνε ἡ ἱκανότης τοῦ καπνίζειν, τοῦ χυδαιολογεῖν, τοῦ ἀστειολογεῖν καὶ τοῦ ὑποκρίνεσθαι.

ΧΡΙΣΤΟΜΙΜΗΤΟΣ!

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος» τοῦ Βόλου ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ ἐγκωμιάζουσα τὸν νεαρὸν μοιχεπιβάτην τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου Παρασκευαΐδην. Ὡς κυριωτέρας δὲ ἀφορμὰς τῶν ἐγκωμίων του ὁ ἐπιστολογράφος εὑρίσκει τοὺς περὶ ἀγάπης λόγους τοῦ ἐνθρονιστηρίου λόγου τοῦ κ. Παρασκευαΐδου. «Φρονοῦμεν ἀδιστάκτως — εἶπεν οὗτος εἰς τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον του —, ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς ἀγάπης ἀποτελεῖ τὸν τελειότερον ἑρμηνέα καὶ φορέα χριστομιμήτων ἐνεργειῶν καὶ πράξεων».

Ὁποία ὑποκρισία! Νὰ ὁμιλῇ περὶ χριστομιμήτων ἐνεργειῶν καὶ πράξεων - ποῖος; Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη νὰ πατήσῃ ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ ἀδίκως καὶ ἀτίμως σφαγιασθέντος κανονικοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἠλία, διὰ ν᾽ ἀναρριχηθῇ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν αὐτοῦ θρόνον. Χριστομίμητος ἐνέργεια ὁ σφαγιασμὸς εὐλαβῶν Μητροπολιτῶν; Χριστομίμητος ἐνέργεια ἡ ὑφαρπαγὴ Ἐπισκοπῆς ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κανονικοῦ Ἐπισκόπου;

Ἡ γλῶσσα τῆς ἀγάπης, κ. Παρασκευαΐδη, εἶνε «ὁ τελειότερος ἑρμηνεὺς καὶ φορεὺς χριστομιμήτων ἐνεργειῶν καὶ πράξεων» διὰ τοὺς ἁγίους. Ὄχι δι᾽ ὑμᾶς καὶ τὴν παρέαν σας. Αἱ ἰδικαί σας ἐνέργειαι εἶνε ἐνέργειαι σπουδαρχιδῶν κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν ν᾽ ἀναρριχῶνται εἰς ὑψηλὰς ἐκκλησιαστικὰς θέσεις (ἐφημεριακάς, συνοδικάς, στρατιωτικάς, ἐπισκοπικάς). Ἡ δὲ γλῶσσά σας εἶνε γλῶσσα κολακείας πρὸς τοὺς ἑκάστοτε ἐκκλησιαστικῶς (διατί ὄχι καὶ πολιτικῶς;) κρατοῦντας. Διότι ποίαν ἄλλην γλῶσσαν ἦτο δυνατὸν νὰ ὁμιλῆτε σεῖς καὶ ἡ παρέα σας διὰ νὰ δύνασθε νὰ «τὰ ἔχετε καλὰ» μὲ ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ καθεστῶτα ἀπὸ τοῦ 1962 καὶ ἐντεῦθεν;

ΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΣ!

Τὴν Κυριακήν, 25ην Αὐγούστου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θείας Λειτουργίας κάποιος ρασοφόρος, ἀντὶ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν ἱ. Ναόν, εὑρίσκετο μαζὶ μὲ ἄλλους ἀξιωματούχους εἰς κοσμικὸν κέντρον. Ἀνέμενε δὲ ἐκεῖ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας, διὰ νὰ δυνηθῇ ἀκολούθως νὰ εὐχηθῇ τῷ ἑορτάζοντι μοιχεπιβάτῃ κ. Τίτῳ Παπανάκῃ. Ποῖος ὁ ἀλειτούργητος αὐτὸς ρασοφόρος; Ὁ... Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Σεραφείμ.

Ἀπίστευτος φαίνεται ἡ εἴδησις. Ἐὰν δὲν ἐβεβαιοῦτο ἀπὸ ἀξιόπιστα πρόσωπα, θὰ ἐλέγομεν ὅτι πρόκειται περὶ συκοφαντίας. Δυστυχῶς ἡ εἴδησις εἶνε ἀληθινή. Πολλοὶ μαθηταί, οἱ ὁποῖοι ἐκκλησιάζονται μὲ τὸ σχολεῖόν των τὸ Σάββατον, λέγουν· «Πῆγα τὸ Σάββατο στὴν ἐκκλησία· εἶνε ἀνάγκη νὰ πάω καὶ τὴν Κυριακή;». Καὶ ὁ κ. Σεραφεὶμ εἶχε μεταβῆ τὸ Σάββατον (24 Αὐγούστου) εἰς Ναὸν τῶν Ἰωαννίνων ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Κουρασθεὶς προφανῶς ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ Σαββάτου, ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην τὴν Κυριακὴν ν᾽ ἀναπαυθῇ. Καὶ ἐπέλεξεν ὡς τόπον ἀναπαύσεως ἐξοχικὸν κέντρον τῆς Παραμυθίας (τοῦ κ. Σπύρου Καραγιάννη εἰς τὰ Σαμέτια) μὴ ὑπολογίσας τὸ σκάνδαλον. Σκάνδαλον βεβαίως θὰ προεκάλει καὶ ὁ ἐκκλησιασμὸς τοῦ κ. Σεραφεὶμ εἰς τὸν Μητροπ. Ναὸν Παραμυθίας, ἐὰν ἦτο ὡς ὁ ἐκκλησιασμός του εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Καρδίτσης κατὰ τὴν Κυριακήν, 4ην Αὐγούστου. Οἱ εὑρισκόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ κατὰ τὴν πρώτην λειτουργίαν τοῦ μοιχεπιβάτου κ. Κλεώπα Θωμοπούλου ἔβλεπον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τόσον κεκοπιακότα ἐκ τῆς περιοδείας του ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν διὰ τὴν ἐκθρόνισιν τῶν κανονικῶν Μητροπολιτῶν, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ ἐκ τῆς πολυθρόνας του οὔτε κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου οὔτε κατὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον οὔτε καὶ κατ᾽ αὐτὰς τὰς ἱερωτάτας στιγμὰς τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν Τιμίων Δώρων.

Καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν γνωρίζοντες τὴν στάσιν τοῦ κ. Σεραφεὶμ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θείας Λειτουργίας, διερωτώμεθα· Ποῖον εἶνε προτιμότερον, νὰ ἐκκλησιάζεται οὗτος ἢ νὰ μὴ ἐκκλησιάζεται; Ἐὰν ἐκκλησιάζεται, σκανδαλίζει. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ἐκκλησιάζεται καὶ παραμένῃ ὄχι βεβαίως εἰς κοσμικὸν κέντρον, ἀλλ᾽ εἰς τὴν οἰκίαν του, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ἀλειτούργητος Ἀρχιεπίσκοπος;

ΕΙΣ ΣΤΙΓΜΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΘΑΙΡΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΧΗΜΑΤΙΖΕΙ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΑΣ ΜΟΝΑΧΟΥΣ

Εἰς στιγμὰς κρισίμους διὰ τὸ Ἔθνος τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ἀντὶ ν᾽ ἀναλογισθῇ τὴν δεινὴν θέσιν του καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς πνευματικὴν περισυλλογὴν καὶ προσευχήν, προέβη εἰς σκληρὰν ἐνέργειαν ἐναντίον εὐλαβῶν ἁγιορειτῶν πατέρων. Ζηλῶσαν δόξαν Σεραφεὶμ προέβη εἰς πνευματικὸν σφαγιασμὸν μοναχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Οὔτε ἡ φρικαλεότης τῶν ἡμερῶν οὔτε ὁ πόνος χιλιάδων ἀδελφῶν μας Κυπρίων οὔτε ἡ ἐπισφαλὴς θέσις τοῦ Πατριαρχείου συνεκίνησαν τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν ἐν Φαναρίῳ Σύνοδον. Δὲν ἀνέμειναν νὰ παρέλθῃ ἡ ἐθνικὴ κρίσις ἐκ τῆς Κυπριακῆς τραγῳδίας. Ἔσπευσαν νὰ λάβουν τρομερὰν καὶ ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν.

Τὰ γεγονότα ἐν συντομίᾳ ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

Οἱ ἐσφιγμενῖται σταθεροὶ

Ὡς γνωστόν, πρὸ τετραμήνου τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἶχε λάβει ἀπόφασιν ἀπελάσεως ὡρισμένων ζηλωτῶν ἁγιορειτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου ἀρχιμ. Ἀθανάσιος καὶ ἕτεροι τρεῖς μοναχοὶ τῆς Μονῆς.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως οἱ μοναχοὶ τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου ἐνεκλείσθησαν ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Μονῆς, ὕψωσαν μαύρην σημαίαν καὶ ἀνεπέτασαν τὸ σύνθημα «Ὀρθοδοξία ἢ θάνατος». Πρό τινων δὲ ἑβδομάδων ἤρθη ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Μονῆς, τὸν ὁποῖον ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον ἐπιβάλει αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καὶ οὕτως οἱ μοναχοὶ ἠδύναντο καὶ πάλιν νὰ κυκλοφοροῦν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει. Τὸ ὅλον θέμα ἀνεμένετο νὰ διευθετηθῇ τελικῶς ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸ ὁποῖον προσέφυγον οἱ διωκόμενοι μοναχοί.

Νέα ἀπόφασις τοῦ Πατριαρχείου

Ὅλως ὅμως αἰφνιδίως τὴν 16ην Αὐγούστου ὁ διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους κ. Δημήτριος Κρεκούκιας ἐκοινοποίησεν εἰς τοὺς διωκομένους μοναχοὺς τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 493/30 - 7 - 1974 ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Δι᾽ αὐτῆς καθαιρεῖται καὶ ἀποσχηματίζεται ὁ ἡγούμενος π. Ἀθανάσιος καὶ ἀποσχηματίζονται ἕτεροι τρεῖς μοναχοί.

«Ἔγνωμεν - γράφει τὸ Πατριαρχικὸν ἔγγραφον - διαγράψαι αὐτοὺς ἐκ τοῦ Μοναχολογίου τῆς εἰρημένης Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν ἐπαναγαγεῖν».

Τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀποσχηματισμοῦ οἱ τοῦ Φαναρίου ἐπίσκοποι ἐδικαιολόγησαν, κατηγοροῦντες τοὺς ἐν λόγῳ ἐσφιγμενίτας ἐπὶ ἀνυπακοῇ, ἀνταρσίᾳ καὶ ἀντικανονικότητι, καὶ ἐπὶ προσφυγῇ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια. Ἐπίσης τὸ πατριαρχικὸν ἔγγραφον χαρακτηρίζει τὴν «τούτων πολιτείαν ὡς λύμην καὶ σκανδαλισμόν»! Λύμη καὶ σκανδαλισμὸς οἱ εὐλαβεῖς μοναχοὶ τῆς Μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου, οἱ διακρινόμενοι διὰ τὸ ἄμεμπτον ἦθός των καὶ τὸ ὀρθόδοξον φρόνημά των (ἔστω καὶ ὑπερζηλωτικόν)! Καὶ δὲν εἶνε λύμη καὶ σκανδαλισμὸς ἄλλοι ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ἐλεεινοὶ ρασοφόροι, οἱ ὁποῖοι, εἴτε ἐγκαταβιοῦντες εἰς μονὰς καὶ κελλία εἴτε περιφερόμενοι τῇδε κἀκεῖσε, φθείρουν καὶ φθείρονται; Ὅλα αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα δύνανται νὰ ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἁγιορείτου μοναχοῦ. Καὶ μόνον οἱ ἐσφιγμενῖται δὲν δύνανται!

Ἀπάντησις τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου

Κατόπιν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου π. Ἀθανάσιος ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν «πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Χριστιανούς». Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς σημειώνει·

«Ἐνῷ ἡ Πατρὶς καίεται, ἐνῷ τὸ Ἔθνος θρηνεῖ, ἐνῷ οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ ὅπου γῆς στρέφονται πρὸς τὸν Θεὸν ἐκζητοῦντες τὸ ἔλεός Του, οἱ ἀπορρίψαντες τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐντροπὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα χαλινὸν συγκρατήσεως ἀποπτύσαντες, ἀντὶ νὰ μετέχουν τοῦ ἀγῶνος τοῦ Ἔθνους, κινοῦνται εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν εὐσεβῶν δούλων Του, ἐπισπεύδοντες οὕτω τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ».

Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς ἐπιστολῆς ὁ εὐλαβὴς ἡγούμενος, ἀφοῦ παραπονεῖται, διότι εὑρέθησαν ἁγιορεῖται, οἱ ὁποῖοι ἀδιαμαρτυρήτως ἤκουσαν ἀναγινωσκόμενον ἐπ᾽ ἐκκλησίας τὸ πατριαρχικὸν ἔγγραφον, καταλήγει ὡς ἑξῆς·

«Ποῖαι ἄτιμοι καὶ κατηραμέναι χεῖρες θὰ εὑρεθοῦν νὰ ἐπιτεθοῦν εἰς αὐτοὺς τοὺς εὐλαβεστάτους πατέρας, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ μακρὰς δεκαετίας ἐζύμωσαν τὸ χῶμα τοῦ Τόπου μὲ τὸ αἷμα καὶ τὸν ἱδρῶτα τῆς ἁγιότητος καὶ τοὺς ὁποίους εὐλαβοῦνται καὶ αἱ πέτραι τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐπειδὴ τὸ ἐξέρευξεν ἡ ξενοκίνητος καρδία μερικῶν νεηλύδων πανταλονοφόρων; Τὴν ζωὴν δύνανται ν᾽ ἀφαιρέσουν ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλ᾽ ὄχι τὸ Μοναχικὸν Σχῆμα. Ὁ ἀγὼν τῆς Μονῆς θὰ συνεχίζεται μέχρι θανάτου καὶ μέχρι νίκης τῆς Ὀρθοδοξίας. Καὶ ἂς γνωρίζῃ τὸ Ἔθνος τὴν παρανομίαν καὶ βαναυσότητα νὰ ἐπεμβαίνουν οἱ ἀποπτύσαντες τὴν Ὀρθοδοξίαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Ὀρθοδοξίας, ὡς ἄλλοι Τοῦρκοι εἰσβολεῖς».

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΜΕΘΥΣΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

Ὅλοι κοιτούσανε ἔκπληκτοι τὴν σοφὴ ἄποψι τοῦ Δημητροῦ, ποὺ ἐξηγοῦσε τόσο παραστατικὰ τὴ σύγχυσι μιᾶς ταλαίπωρης ἐποχῆς, ὅπως ἡ δική μας.

—Καὶ τί χρειάζεται γιὰ νὰ ξεμεθύσουμε, Δημητρό;

—Ἐπιστροφὴ στὶς πηγὲς τῶν γάργαρων νερῶν τῶν παραδόσεων τῆς Ὀρθοδοξίας!

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΚΚΛ. ΑΓΩΝΟΣ»

ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Εἰς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον εὑρίσκονται συγκεντρωμένα κύρια ἄρθρα καὶ σχόλια τῆς ἐφημερίδος μας ἀνακρίνοντα τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ ἀρχιεπισκόπου Σεραμείμ, ἐν παραρτήματι δὲ περιλαμβάνονται ἡ γνωστὴ μελέτη τοῦ κ. Μουρατίδου, ὑπόμνημα ἐπιστημόνων πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἄλλα σχετικὰ κείμενα. Τιμᾶται δραχμ. 25, ταχυδρομικὰ δραχμ. 5.

Ἀπευθύνεσθε: Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛ. ΑΓΩΝ», Χαλκοκονδύλη 24, Ἀθήνας (102).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ὁ διοικητὴς τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. κ. Ἀθανάσιος Ἀρβανίτης εἰς ἔκθεσίν του καταγγέλλει ὡς παράνομον τὴν ἵδρυσιν τῆς ἑταιρείας Ε.Π.Α., ἡ ὁποία ἱδρύθη τῷ 1971 ἐπὶ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου διὰ τὴν καλυτέραν ἀξιοποίησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

—Ὁ γενικὸς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιος Ντινόπουλος προέβη εἰς αἰφνιδιαστικὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον τοῦ ἱεροῦ Ἱδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου. Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐγένετο λόγος περὶ εὑρεθέντος ἐλλείμματος 401.249 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν προεδρεύοντα τοῦ Ἱδρύματος π. Ἐλευθέριον Κορνάρον ἐδόθη ὡς προκαταβολὴ εἰς ἐργολάβον δημοσίων ἔργων.

—Ὅλαι αἱ Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ αἱ Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καὶ τῆς Δωδεκανήσου διεξήγαγον ἔρανον ὑπὲρ τῶν δεινῶς πληγέντων ἀδελφῶν μας Κυπρίων. Ὡς πληροφορούμεθα, συνεκεντρώθησαν σοβαρὰ ποσά.

—Τὴν Κυριακήν, 25ην Αὐγούστου, εἰς τοὺς Ναοὺς τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνεγνώσθη ἐγκύκλιος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ, διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται οἱ πιστοί, ὅπως προσφέρουν εἴδη ἱματισμοῦ ὑπὲρ τῶν πληγέντων Κυπρίων ἀδελφῶν μας.

—Ἄλλοτε τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ὑφυπουργοὺς ὥρκιζεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἢ βοηθὸς αὐτοῦ ἐπίσκοπος. Εἰς τὰς τελευταίας ὁρκωμοσίας ὑπουργῶν βλέπομεν διαφόρους Μητροπολίτας. Ἀκόμη ἔφθασε νὰ ὁρκίζῃ καὶ ὁ μοιχεπιβάτης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ. Ἀγαθάγγελος Ταμπουρατζάκης. Τὴν 28ην Αὐγούστου ὥρκισε τοὺς νέους ὑφυπουργοὺς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ἰωάννην Κατσαδήμαν καὶ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν κ. Βασίλειον Βασιλείου. Διατί ἄραγε;

—Εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἡ Βραδυνὴ» τῆς 24ης Αὐγούστου συνέντευξιν τοῦ πρώην Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου οὗτος ἀπήντησε καὶ εἰς ἐρώτησιν ἀναφερομένην εἰς τὸν δεύτερον γάμον τοῦ Γεωργίου Παπαδοπούλου. Ἡ ἀπάντησίς του δὲν ἱκανοποίησε τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κ. Ἱερώνυμος· «Ὅπως εἶναι γνωστόν, τὸ διαζύγιον ἐκδίδεται ἀπὸ τὰ πολιτικὰ δικαστήρια. Καθὼς συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις διαζεύξεως, διὰ νὰ γίνῃ δεύτερος γάμος, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου. Ἡ ἀπαραίτητος ἀπόφασις ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Τὰ πέραν αὐτοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν». Πρὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τούτους. Ἐγένετο τοῦτο εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Γεωργίου Παπαδοπούλου καὶ τῆς πρώτης συζύγου του; Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει καθῆκον νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῇ βάσει εὐαγγελικῶν καὶ κανονικῶν κριτηρίων, καὶ ὄχι νὰ ἐνεργήσῃ δεσμευόμενος ἀπὸ ἀπόφασιν κοσμικοῦ κριτηρίου.

—Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεὶμ μετέβη τὴν 11ην Αὐγούστου εἰς Καρδίτσαν καὶ ἐπεσκέφθη τὴν Ἱ. Μονὴν Κορώνης. Τὴν 24ην Αὐγούστου μετέβη εἰς Ἰωάννινα καὶ προέστη τῶν ἑορτῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἀλλὰ ποίαν σχέσιν ἔχει ὁ κ. Σεραφεὶμ πρὸς τὸν ἅγιον Κοσμᾶν; Μᾶλλον πρὸς σύγχρονον τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ πασᾶν ἔχει σχέσιν.

—Ἡ πρώτη ἐγκύκλιος τοῦ μοιχεπιβάτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου Βέργη εἶχεν ὡς θέμα τὴν «ἀπελευθέρωσιν» τῶν παγγαρίων ἐκ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, τοὺς ὁποίους προφανῶς εἶχε τοποθετήσει ὁ κανονικὸς Μητροπολίτης κ. Νικόλαος. «Κρίνομεν - γράφει ὁ κ. Βέργης - ὡς ἀνεπίτρεπτον τὴν ὕπαρξιν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν διὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν παγγαρίων τῶν ἱερῶν Ναῶν καὶ ἀποφασίζομεν διὰ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἡμῶν τὴν κατάργησιν αὐτῶν, ἐντελλόμεθα δὲ τὴν παράδοσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν κρατουμένων κλείθρων εἰς τὰ οἰκεῖα Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια...». Ἀσφαλῶς θὰ ᾐσθάνθησαν ἱκανοποίησιν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἐπίτροποι διὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐνέργειαν τοῦ μοιχεπιβάτου Χαλκίδος. Ἡ τοποθέτησις οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ὑπὸ τοῦ κανονικοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Νικολάου ἴσως νὰ μὴ ἦτο ἀρεστὴ εἰς πολλοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπιτρόπους· ἐξησφάλιζεν ὅμως κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ ἱερὸν χρῆμα. Διότι ποῖος δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ, ὅτι πολλάκις παρατηροῦνται ἀτασθαλίαι ἀλλὰ καὶ κλοπαὶ κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῶν παγγαρίων;

—Ἡ ἐφημερὶς «Εὐβοϊκὸς Χρόνος» εἰς τὸ φύλλον τῆς 9ης Αὐγούστου εἰς μὲν τὴν πρώτην σελίδα δημοσιεύει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 «ἐγκύκλιον τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου», εἰς δὲ τὴν δευτέραν σελίδα τὸ «Μήνυμα τῶν δώδεκα ἀδίκως ἐκ τῆς ποίμνης των ἐκδιωχθέντων Μητροπολιτῶν», μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Χαλκίδος κ. Νικόλαος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ τὴν ἐν λόγῳ φίλην ἐφημερίδα ποῖος εἶνε ὁ κανονικὸς Μητροπολίτης Χαλκίδος, ὁ εἰς τὴν πρώτην σελίδα ὑπογράφων ὡς Μητροπολίτης Χαλκίδος ἢ ὁ εἰς τὴν δευτέραν σελίδα ὑπογράφων ὁμοίως ὡς Μητροπολίτης Χαλκίδος;

—Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἠλείας κ. Ἀθανάσιος ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ Ἱ. Μητρόπολις Ἠλείας καὶ Ὠλένης ἀναλαμβάνει τὴν φιλοξενίαν δι' ἓν ἔτος 500 ἑλληνοπαίδων ἐκ Κύπρου, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς ἡλικίαν δημοτικοῦ σχολείου. Τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν ἀνεκοίνωσεν ὁ Σεβασμ. Ἠλείας διὰ τηλεγραφημάτων του εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλῆν, τὸν Πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Κληρίδην καὶ τὸν ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Κοκκέβην. Συγκεκριμένως ἡ Ἱ. Μητρόπολις ἀναλαμβάνει τὴν μεταφορὰν τῶν μικρῶν ἑλληνοκυπρίων ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἠλείαν καὶ τὴν φιλοξενίαν αὐτῶν εἰς τὰ Ἱδρύματα αὐτῆς καὶ εἰς χριστιανικὰς οἰκίας. Ἤδη πολλαὶ εὐσεβεῖς οἰκογένειαι τῆς περιοχῆς ἐξεδήλωσαν τὴν διάθεσίν των ν' ἀναλάβουν τὴν φιλοξενίαν δι' ἓν ἔτος ἑνὸς μικροῦ ἕλληνος τῆς Κύπρου, ὁ ὁποῖος ἐδοκιμάσθη ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν θηριωδίαν. Ἀξία ἐπαίνου καὶ μιμήσεως ἡ ἐνέργεια τοῦ Μητροπολίτου Ἠλείας.

—Ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὁ γνωστὸς διὰ τὴν θεολογικήν του κατάρτισιν ἀρχιμ. Γεώργιος Καψάνης, ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦδε ἦτο ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἀρμᾶ - Χαλκίδος, ἀνεχώρησε μετὰ τῆς συνοδείας του εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Γρηγορίου. Λέγεται δέ, ὅτι φέρεται ὡς πιθανὴ ἡ ἐκλογή του ὡς ἡγουμένου τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς, τὴν ὁποίαν θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπανδρώσῃ μὲ νέους μοναχούς. Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ π. Γεωργίου Καψάνη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀνῆλθον εἰς 4 αἱ ἱ. Μοναί, αἱ ὁποῖαι ἐσχάτως ἐπανδροῦνται διὰ νέων μοναχῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγγραμμάτων. Αὗται εἶνε τοῦ Σταυρονικήτα, τοῦ Φιλοθέου, τῆς Σίμωνος Πέτρας καὶ τοῦ Γρηγορίου.

—Κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ μοιχεπιβάτου κ. Τίτου Παπανάκου εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Παραμυθίας τὴν 7ην Αὐγούστου τὸ διάταγμα τῆς ἀντικανονικῆς ἐγκαταστάσεώς του καὶ τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον τῆς Σεραφειμικῆς συνόδου ἀνέγνωσεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δονάτου ὁ ἱεροκῆρυξ Ἀρχιμ. Βασίλειος Ἐμμανουήλ, μέλος τῆς Ἀδελφότητος «Σωτήρ». Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ π. Βασιλείου ἐλύπησε τοὺς πιστούς. Τὸ ὀλιγώτερον, τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ πράξῃ, ἦτο ν' ἀπόσχῃ τῆς τελετῆς. Ἀσφαλῶς ἐνήργησε παρὰ συνείδησιν. Διότι δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ὁ γηραιὸς ἱεροκῆρυξ θεωρεῖ τὴν ἄτιμον σφαγὴν τοῦ κανονικοῦ Μητροπολίτου κ. Παύλου κανονικὴν πρᾶξιν καὶ τὸν μοιχεπιβάτην ἀσήμαντον κληρικὸν κ. Παπανᾶκον κανονικὸν Μητροπολίτην Παραμυθίας. Ἕως πότε, π. Βασίλειε, θὰ κύπτωμεν δουλικῶς τὸν αὐχένα πρὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυρῶν κατὰ κόσμον; Εἴσθε κληρικὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· δὲν εἴσθε μουζίκος τοῦ Σεραφείμ...

—Τὴν 23ην Αὐγούστου ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ἐδέχθη τὸν Μητροπολίτην Γερμανίας κ. Εἰρηναῖον. Ὡς ἐλέχθη, ἡ ἐπίσκεψις εἶχε σκοπὸν τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Ἑλλήνων τῆς Γερμανίας καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς βοηθείας ὑπ' αὐτῶν τῶν πληγέντων Κυπρίων. Πολλοὶ πάντως συνεσχέτισαν τὴν ἐν λόγῳ ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Εἰρηναίου μὲ τὸ ὅλον ἐκκλησιαστικὸν θέμα τῆς Ἑλλάδος.

—Τὸν ἀντικανονικὸν Μητροπολίτην κ. Χριστόδουλον Παρασκευαΐδην κατὰ τὴν ἐνθρόνισίν του εἰς Βόλον τὴν 4ην Αὐγούστου προσεφώνησεν ὁ ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Καζανάκης, ὁ ὁποῖος εἶχε τιμωρηθῆ μὲ πολυετῆ ἀργίαν.

—Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ ἀντικανονικῶς μετατεθεὶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀττικῆς Μητροπολίτης κ. Δωρόθεος προβαίνει εἰς μεταθέσεις ἱερέων καὶ εἰς τοποθετήσεις νέων. Ἐπίσης ἐν ἡμέραις Δεκαπενταυγούστου ἀφῄρεσε τὸ δικαίωμα τῆς πνευματικῆς πατρότητος ἀπὸ εὐλαβεῖς ἐξομολόγους, οἱ ὁποῖοι συνεδέοντο μὲ τὸν Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Νικόδημον.

—Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ μοιχεπιβάτης τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου τῆς Λαρίσης κ. Σεραφεὶμ Ὀρφανὸς δὲν διαμένει εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν κτίριον, ἀλλ' εἰς τὸ κοσμικώτερον καὶ πολυτελέστατον ξενοδοχεῖον τῆς Λαρίσης «Παλλάς». Διατί ἄραγε; Διότι τὸ ἐπισκοπικὸν κτίριον Λαρίσης φαίνεται πεπαλαιωμένον καὶ πενιχρὸν εἰς τὸν κ. Σεραφεὶμ Ὀρφανόν, ἢ διότι τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ὑπενθυμίζουν τὸν ἅγιον ἐπίσκοπον Λαρίσης κ. Θεολόγον καὶ ἡ συνείδησίς του ταράσσεται; Δὲν ἀποκλείεται βεβαίως ὁ μοιχεπιβάτης τῆς Λαρίσης ν' ἀναπαύεται περισσότερον εἰς κοσμικὰ ξενοδοχεῖα παρὰ εἰς καλογηρικὰ ὑποδωμάτια!

—Ὁ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος τῆς Καρδίτσης «Θεσσαλικὴ Ἠχὼ» κ. Μίσσας εἰς τὸ φύλλον τῆς 25ης Αὐγούστου, δικαιολογῶν τὴν χυδαίαν φράσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον, λέγει· «Καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ἐξεστομίσθη ἡ ἀποδιδομένη αὐτῷ φράσις, ἦτο πλήρως δεδικαιολογημένη ἡ ὀργὴ τοῦ Μακαριωτάτου, διότι εἰς στιγμὰς ἐνθρονίσεως Μητροπολίτου θορυβοποιοί, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἱερότητα τῆς στιγμῆς, ἐθορύβουν ἀναισχύντως». Δικαιολογημένη, κ. Μίσσα, καὶ μάλιστα πλήρως ἦτο ἡ ἀποδοκιμασία ἐκ μέρους τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ διὰ τὸν μοιχεπιβάτην κ. Σεραφεὶμ Ὀρφανόν. Ἀναίσχυντος δὲ ἦτο ἡ ἀντίδρασις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου διὰ τῆς γνωστῆς χυδαίας φράσεως. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ παράδειγμα τοῦ φραγγελλίου, τὸ ὁποῖον ἐπικαλεῖσθε, ὁ Κύριος ἔλαβε τοῦτο διὰ νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τοῦ Ναοῦ, ὄχι τοὺς πιστοὺς προσκυνητάς. Εἶνε δὲ βλασφημία νὰ παραλληλίζετε τὴν αἰσχροτάτην φράσιν τοῦ κ. Σεραφεὶμ Τίκα μὲ τὸ φραγγέλλιον τοῦ Ἰησοῦ.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξε τὸν μέχρι τοῦδε Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας κ. Ἰεζεκιὴλ Μητροπολίτην Πισιδίας. Διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐκλογῆς τίθεται τέρμα εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπικὴν διοίκησιν τοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν αἴτιος πολλῶν κακῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Αὐστραλίας. Ὡς Μητροπολίτης Πισιδίας (τιτουλάριος οὐσιαστικῶς) ὁ κ. Ἰεζεκιὴλ θὰ ἐφησυχάζῃ εἰς τὸ ἐν Βύρωνι διαμέρισμά του. Ἂς εὐχηθῶμεν δέ, ὅπως ἡ ὁριστικὴ ἀποχώρησίς του ἐκ τῆς Αὐστραλίας γίνῃ ἀφορμὴ διὰ συνένωσιν τῶν ὀρθοδόξων δυνάμεων αὐτῆς. Τοῦτο βεβαίως ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς καὶ ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας.

—Εἰς πρωινὴν ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἔρευνα σχετικῶς μὲ τὴν χρῆσιν τῶν σχολικῶν βιβλίων ἀπὸ τοὺς ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Εἰς αὐτὴν παρουσιάζεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρας εἰς ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος καὶ λέγων· «Μᾶς κάνετε μισέλληνες μὲ τὴν τακτική σας. Δὲν θέλουμε τὴν βοήθειά σας... Ἀφῆστε μας νὰ κάνουμε μόνοι τὴν δουλειά μας».

—Τὴν 19ην Αὐγούστου ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος Κουκούζης, ὁ ὁποῖος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ καὶ μετέσχε κυβερνητικῆς συσκέψεως περὶ ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκδηλουμένης συμπαραστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν ἐθνικὴν τραγῳδίαν τῆς Κύπρου.

—Εἰς ἑλληνικὴν ἐφημερίδα τοῦ Λονδίνου ἀνεγνώσαμεν τὴν εἴδησιν, ὅτι οἱ τρεῖς μεγαλύτεροι ὀρθόδοξοι Ναοὶ τοῦ Λονδίνου προμηθεύονται κηρὸν ἀπὸ ἑβραίους ἐμπόρους, καθ' ἣν στιγμὴν ὑπάρχει ἑλληνικὸν κηροποιεῖον. Ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Θυατείρων ὀφείλει νὰ ἐρευνήσῃ τὸ θέμα. Εἶνε ἀπαράδεκτον, ἐνῷ ὑπάρχει ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν κηροποιεῖον, νὰ καταφεύγουν ὀρθόδοξοι Ναοὶ εἰς ἑβραϊκὸν τοιοῦτον.

—Ὁ Πατριάρχης Αἰθιοπίας κ. Θεόφιλος διὰ δημοσίας ἀνακοινώσεώς του ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν προβαλλομένου νέου Συντάγματος, τὸ ὁποῖον, ὡς φαίνεται, περιορίζει τὸν ρόλον τοῦ αὐτοκράτορος ὡς ὑποστηρικτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Αἰθιοπίας καὶ προβαίνει εἰς χωρισμὸν Κράτους καὶ Ἐκκλησίας.

—Διὰ τοὺς κοσμικοὺς δημοσιογράφους τείνει νὰ γίνῃ ἐκκλησιαστικὴ αὐθεντία ὁ... παπα - Πυρουνάκης! Οὗτος εἰς συνέντευξίν του πρὸς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, εἶπε μεταξὺ ἄλλων· «Ἔχετε νὰ μοῦ ὑποδείξετε ἔστω καὶ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεράρχας ποὺ νὰ ἔκανε πραγματικὴ ἀντίσταση, πνευματικὴ καὶ ἠθική, ὅταν ἔβλεπε τί γινόταν γύρω του; Ἐγώ, δυστυχῶς, δὲν ἀναγνωρίζω οὔτε ἕναν. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν ὅμως ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς διακόνους. Δόξα τῷ Θεῷ!». Τὸ ὀλιγώτερον, εἶσθε ἄδικος, π. Πυρουνάκη. Σᾶς ἐρωτῶμεν· Γνωρίζετε, ὅτι Μητροπολίτης τῆς Βορείου Ἑλλάδος «ἔκανε πραγματικὴ ἀντίσταση, πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ» καὶ ἐδιώχθη κατὰ τὸν πλέον ἄτιμον τρόπον ἀπὸ τὴν χούνταν, ἡ ὁποία καὶ ἐπεδίωξε νὰ τὸν «κλείσῃ» εἰς ψυχιατρεῖον; Γνωρίζετε, ὅτι ὁ αὐτὸς Μητροπολίτης, λόγῳ ἀντιδράσεώς του κατὰ τῆς ἀνηθικότητος (ἢ δὲν εἶνε ἀντίστασις αὐτή;), ἠπειλήθη ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ τότε Πατίλη, ὅτι θὰ ἐξωρίζετο εἰς Ἅγιον Ὄρος; Γνωρίζετε ἀκόμη, ὅτι ἕτερος Μητροπολίτης, ὁ Ἐλευθερουπόλεως κ. Ἀμβρόσιος, λόγῳ ζωηρᾶς ἀντιστάσεώς του εἰς δικτατορικὰς ἐνεργείας, περιωρίσθη οἴκοι καὶ ἠπειλήθη μὲ ἐκτόπισιν; Ὑπάρχουν, ἀγαπητὲ π. Πυρουνάκη, ἀρκετοὶ Ἱεράρχαι, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν «ἀντίσταση πνευματικὴ καὶ ἠθική». Ἐνῷ οἱ πρεσβύτεροι, ἢ μᾶλλον ὁ πρεσβύτερος, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐννοεῖτε, ἔκαμε μᾶλλον πολιτικὴν ἀντίστασιν. Θὰ γνωρίζετε δὲ ἀσφαλῶς, ὅτι ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἀντίστασις εἶνε ἀπείρως δυσκολωτέρα τῆς πολιτικῆς. Ἡ πρώτη εἶνε ἀντιδημαγωγική· ἡ δευτέρα εἶνε δημαγωγική.

—«Μία παρέα ἀναγνωστῶν (μας), χωρὶς παρωπίδες» μᾶς ἀπέστειλεν ὑβριστικὴν ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεραμύνεται τοῦ κύρους τοῦ πρώην Αὐστραλίας. Δυστυχῶς ἡ ἐν λόγῳ παρέα δὲν εἶνε μόνον «χωρὶς παρωπίδες»· εἶνε καὶ χωρὶς ὀνόματα. Προφανῶς εἶνε ἀνύπαρκτος. Ὁ ἀνώνυμος ὑβριστὴς συντάκτης μετεσχημάτισεν ἑαυτὸν εἰς «παρέαν ἀναγνωστῶν»!

—Ἐπὶ τέλους! Ὁ νεαρὸς Γενικὸς Διευθυντὴς Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Ἀθανάσιος Ἀγγελόπουλος, ὄργανον τοῦ δικτατορικοῦ ὑπουργοῦ κ. Χρήστου, ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Δὲν γνωρίζομεν πῶς ἐφιλοτιμήθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν. Ἴσως διότι διησθάνθη, ὅτι ἐὰν δὲν παρῃτεῖτο, θὰ ἀπεπέμπετο ὡς πειθήνιον ὄργανον τῆς δικτατορίας. Περὶ τοῦ ἀντικαταστάτου του δὲν ἔχομεν εἰσέτι σαφεῖς πληροφορίας. Ἀκούονται διάφορα ὀνόματα. Ἂς ἐλπίσωμεν νὰ μὴ ἔχωμεν τὴν δυστυχίαν νὰ καταλάβῃ τὴν ἐν λόγῳ σπουδαίαν θέσιν ἐπιπόλαιος νεανίσκος ἢ ὑπερφύαλος γέρων. Ὑπάρχουν σοβαροὶ καθηγηταὶ τῶν δύο Θεολογικῶν Σχολῶν, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιλεγῇ τις. Καταλληλότερος δὲ διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην εἶνε ὁ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου εἰδικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

ΣΧΕΣΕΙΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ - ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Τὴν 24ην Αὐγούστου εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἡ Βραδυνὴ» ἐδημοσιεύθη συνέντευξις τοῦ εἰς Ὑστέρνια - Τήνου εὑρισκομένου πρώην Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου πρὸς δημοσιογράφον τῆς ὡς ἄνω ἐφημερίδος. Ἐκ τῆς συνεντεύξεως ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς σχέσεις Ἱερωνύμου καὶ δικτατορίας τμῆμα αὐτῆς:

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἑπταετίας, ἀλλὰ καὶ σήμερα ἀκόμη ἡ κοινὴ γνώμη σᾶς θεωρεῖ ἐκκλησιαστικὸ ἀρχηγὸ τοῦ καθεστῶτος. Ὡρκίσατε Πρωθυπουργούς, Ἀντιβασιλεῖς, Προέδρους, Ὑπουργούς... Τί πιστεύατε τότε; Τί πιστεύετε τώρα; Ἂν τὸ ρολόϊ γυρνοῦσε 7 χρόνια πίσω, θὰ ἐπαναλαμβάνατε τὰ ἴδια;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Πρῶτον, θὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς δικτατορίας ὡρκίσθη ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ προκατόχου μου ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου τοῦ Β΄. Δεύτερον, θὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ἐπίσης, ὅτι ἡ ὁρκωμοσία μιᾶς κυβερνήσεως εἶναι ἔγκυρος καὶ ὅταν γίνῃ ὑπὸ ἑνὸς οἱουδήποτε ἱερέως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι εὐκολώτατον νὰ γίνῃ εἰς οἱανδήποτε, μάλιστα δὲ ἀνώμαλον, περίπτωσιν. Τέλος, τρίτον, δὲν θὰ ἀναφέρω τὸν ἀείμνηστον προκάτοχόν μου, τὸν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἀρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν, ὁ ὁποῖος ὥρκισε ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς κατοχικὰς κυβερνήσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐν συνεχείᾳ κυβέρνησιν τοῦ Γ. Παπανδρέου καὶ ἄλλας, οὔτε τὸν νῦν Προκαθήμενον, ὁ ὁποῖος ἐντὸς ἑξαμήνου μόνον ὥρκισεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν κυβέρνησιν τῆς στυγνοτέρας δικτατορίας καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν νῦν κυβέρνησιν τῆς Ἐθνικῆς Ἑνότητος. Θὰ σᾶς ὑπενθυμίσω μόνον τί ἔγιναν ἐπὶ ἑνὸς τῶν διαπρεπεστέρων προκατόχων μου· τοῦ ἀειμνήστου Χρυσοστόμου τοῦ Α΄, τοῦ Παπαδοπούλου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχιερατεία διήρκεσε μίαν δεκαπενταετίαν.

Ὁ ἀείμνηστος, ὡς γνωστόν, ἐξελέγη ὑπὸ τῆς πενταμελοῦς Ἀριστίνδην Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ ψήφων τριῶν, τὴν 8ην Μαρτίου 1923. Τότε τὸ καθεστὼς ἦτο τυπικῶς μὲν τὸ τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας, οὐσιαστικῶς δὲ τὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922, ἤτοι δικτατορίας. Τὴν 25ην Μαρτίου 1924 ἀνεκηρύχθη ἡ Δημοκρατία. Τὴν 25ην Ἰουνίου 1925 ἐπεβλήθη ἡ Δικτατορία τοῦ στρατηγοῦ Θ. Παγκάλου. Τὴν 22αν Σεπτεμβρίου 1926 ἐσχηματίσθη κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις. Τὴν 5ην Μαρτίου 1933 ἔγινε τὸ ἀποτυχὸν κίνημα τοῦ στρατηγοῦ Νικ. Πλαστήρα, ἐν συνεχείᾳ ὡρκίσθη μεταβατικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἀλ. Ὀθωναῖον, ἡ ὁποία τὴν 10ην Μαρτίου παρέδωκε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν Π. Τσαλδάρην. Τὴν 1ην Μαρτίου 1935 ἔγιναν ἐκλογαὶ μὲ γενικὴν ἀποχὴν τῶν κομμάτων τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως. Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1935 κατηργήθη διὰ ψηφίσματος τοῦ στρατηγοῦ Γ. Κονδύλη ἡ Δημοκρατία καὶ ἀνέλαβεν οὗτος τὴν ἀντιβασιλείαν. Τὴν 25ην Νοεμβρίου 1935 ἐπανῆλθεν ὁ ἀείμνηστος βασιλεὺς Γεώργιος Β΄ καὶ τὴν 4ην Αὐγούστου 1936 ἔγινεν ἡ δικτατορία τοῦ στρατηγοῦ Ἰω. Μεταξᾶ. Ὅλοι αὐτοὶ ὡρκίσθησαν καὶ ὅλαι αὗται αἱ πολιτειακαὶ μεταβολαὶ συνέβησαν ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιεπισκόπου. Ἐλπίζω, ὅτι αὐτὰ εἶναι ἀρκετὰ πρὸς διαφώτισιν τοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον σᾶς ἀπησχόλησε. Διότι, ἂν ὁ ἑκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος ἦτο ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀπεφάσιζεν, ἂν πρέπῃ ἢ δὲν πρέπῃ νὰ ὁρκίσῃ τὸν τάδε ἢ τὸν τάδε, τότε αὐτὸς θὰ ἦτο ὁ οὐσιαστικῶς κυβερνῶν τὴν Χώραν καὶ θὰ εἶχεν ἐξουσίας, τὰς ὁποίας δὲν ἔχει οὔτε ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων, ἀλλὰ μόνον ὁ Λαός. Θὰ κατελήγαμεν, δηλαδή, εἰς πολίτευμα ἱεροκρατικόν.

Ὡς πρὸς τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἤμουν ὁ θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τοῦ καθεστῶτος, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, θὰ ἤθελα νὰ σημειώσετε καὶ τὰ ἑξῆς: Πρῶτον, ὅτι κατὰ τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1967 ἡ Ἐπανάστασις μὲ ἐθεώρει τόσον ξένον πρὸς αὐτήν, ὥστε μὲ εἶχεν ὑπὸ κατ' οἶκον περιορισμόν. Δεύτερον, κατὰ τὸ κίνημα εἰς τὸ Ναυτικὸν τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1973, ὅπως μοῦ ἀπεκάλυψαν κατόπιν οἱ ἴδιοι, μὲ ἐθεώρουν καὶ ἐμὲ ὡς ἀναμεμιγμένον εἰς τὴν κίνησιν. Τρίτον, οὐχὶ μόνον ἅπαξ ἢ δὶς ἀφῃρέθη τόσον ἀπὸ ἐμὲ ὅσον καὶ ἀπὸ στενοὺς συνεργάτας μου ἡ δυνατότης νὰ ἀπευθυνθῶμεν εἰς τὸν λαὸν διὰ τῶν μέσων ἐπικοινωνίας. Αὐτὸ δεικνύει, ὅτι οὔτε καὶ ἡ Ἐπανάστασις μὲ ἐθεώρει ἰδικόν της. Καὶ εἶχε δίκαιον. Διότι ἡ Ἐκκλησία «πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ὑπεράνω οἱουδήποτε πολιτικοῦ σχήματος καὶ ὑπεράνω οἱωνδήποτε πολιτικῶν προσώπων ἢ ὁμάδων». Θὰ μοῦ εἴπητε, ὅτι αὐτὰ τὰ λέγω τώρα, μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς δικτατορίας. Θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ὅτι κάνετε λάθος, διότι αὗται αἱ φράσεις εἶναι ἀπὸ κείμενον ἰδικόν μου, τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρησεν ἐπὶ δικτατορίας.

ἡ Φωνὴ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΒΑΡΥΣ, ΑΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐπιδοκιμάζω ἀπολύτως τὴν εὐθαρσῆ στάσιν τῆς ἐφημερίδος σας ἐπὶ τῶν τελευταίων πρωτοφανῶν καὶ πρωτακούστων ἐκκλησιαστικῶν γεγονότων καὶ ἐκφράζω τὰ συγχαρητήριά μου καὶ τὴν ὁλόψυχον συμπαράστασίν μου εἰς τὸν ὑφ' ὑμῶν διεξαγόμενον ἱερὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνα. Δὲν δύναμαι ὅμως νὰ μὴ ἐκφράσω καὶ τὴν πικρίαν καὶ τὸ παράπονόν μου διὰ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐλεεινὸν ἱερατεῖον» σχόλιον τοῦ φύλλου τῆς 1.8.74 Ὁ ζῆλός σας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ δικαία ὀργὴ κατὰ τῶν ὑπευθύνων τοῦ σημερινοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δράματος σᾶς παρέσυραν εἰς ἄδικον ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἱερατείου.

Εἶμαι κληρικὸς καὶ ὑπηρετῶ εἰς μίαν τῶν δώδεκα Μητροπόλεων, τῶν ὁποίων οἱ ποιμένες ἐξεβλήθησαν κατὰ προφανῆ καταπάτησιν πάσης ἐννοίας ἠθικῆς, λογικῆς καὶ δικαίου. Πόσον ἐθλίβημεν — ὄχι τόσον διὰ τὰ πρόσωπα, ὅσον διὰ τὴν κατάπτωσιν τῆς Ἐκκλησίας — ἐγὼ καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, γνωρίζει ὁ Θεὸς καὶ ἡ συνείδησίς μας. Αὐτὸ ὅμως, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖτε ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ ἦτο ἀποτελεσματικὸν — νὰ μείνωμεν δηλ. συνεσπειρωμένοι περὶ τοὺς διωκομένους ποιμένας μας καὶ νὰ προασπίσωμεν αὐτούς —, ἦτο τελείως ἀδύνατον νὰ γίνῃ ὑπὸ τὰς κρατούσας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συνθήκας. Ἐὰν 30 - 40 ἐπίσκοποι διαφωνοῦντες πρὸς τὰ διαπραττόμενα καὶ ἔχοντες πολὺ μεγαλυτέραν τῆς τῶν ἱερέων ἰσχὺν δὲν κατώρθωσαν νὰ ἑνωθοῦν, νὰ δράσουν ἀπὸ κοινοῦ καὶ νὰ ἀποτρέψουν τὴν καταστροφήν, πῶς θὰ κατώρθωνον νὰ ἑνωθοῦν 2000 ἱερεῖς διεσκορπισμένοι εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τελοῦντες ὑπὸ τὸ γνωστὸν «ραγιαδικὸν» καθεστώς, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν ἠθέλησαν ἢ δὲν ἐφρόντισαν νὰ καταργήσουν οὐδὲ αὐτοὶ οἱ κατὰ τὰ ἄλλα σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ δοκιμαζόμενοι σήμερον ἱεράρχαι; Ἐξ ἄλλου, ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι ἔκυψαν τὰς κεφαλὰς — πρὸς ἀποτροπὴν ἀσφαλῶς σχίσματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ — ἔπρεπεν ἡμεῖς νὰ «σηκώσουμε παντιέρα»; Ἐὰν τὸ σύνολον τῆς ὑγιοῦς μερίδος τῶν Ἱεραρχῶν διεχώριζε τὰς εὐθύνας του ἀπὸ τὴν ἄνομον Ἱεραρχίαν καὶ συνίστα ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον Ἐκκλησίαν, τότε βεβαίως θὰ εὑρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς πρὸ διλήμματος καὶ θὰ ἐκαλούμεθα νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἐνταλμάτων τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τότε θὰ ἐδικαιοῦσθε νὰ χαρακτηρίσετε ὡς «ἄθλιο παπαδαριὸ» τοὺς κληρικούς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπέλεγον τὸ δεύτερον. Ἀλλ' ὅταν οἱ ἄγαμοι κληρικοί, οἱ «ἐλεύθεροι σκοπευταὶ» τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἀπηλλαγμένοι πάσης κοσμικῆς σχέσεως καὶ οἰκογενειακῆς ὑποχρεώσεως, διστάζουν νὰ ἀναλάβουν ἀγῶνα, τί θέλετε νὰ κάμῃ ὁ παπᾶς μὲ τὴν πολυμελῆ οἰκογένειαν;...

...Ἐπιτρέψατέ μοι, τέλος, νὰ παρατηρήσω ἀδελφικῶς, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐφημερίς σας ἐχρησιμοποίει γλῶσσαν εὐπρεπεστέραν, θὰ ἐξυπηρέτει καλύτερον τοὺς ἱεροὺς σκοπούς, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀγωνίζεται. Οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνες δὲν κερδίζονται διὰ πεζοδρομιακῶν μεθόδων...

...Λυποῦμαι, διότι διὰ λόγους εὐνοήτους δὲν δύναμαι ν' ἀποκαλύψω τὴν ταυτότητά μου.

Μετὰ πολλῆς ἐκτιμήσεως
Κληρικὸς

(Αἰδεσιμώτατε πάτερ... ἀνώνυμε! Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ συγχαρητήριά σας. Δυστυχῶς μὲ ὅσα γράφετε δικαιολογεῖτε τὸν τίτλον τοῦ σχολίου μας. Ἡ προδοτικὴ σιγὴ τῶν ἀγάμων κληρικῶν καὶ ἡ ἔλλειψις μαχητικότητος τῶν διαφωνούντων πρὸς τὴν Σεραφειμικὴν ὁμάδα Μητροπολιτῶν δὲν ἀμνηστεύει τοὺς ἐγγάμους κληρικοὺς διὰ τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν εἰς τὰ τελευταῖα ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα. Νὰ εἶσθε δὲ βέβαιος, ὅτι καὶ ἐὰν οἱ διαφωνοῦντες Μητροπολῖται διεχώριζον τὰς εὐθύνας των καὶ ἔρριπτον τὸ σύνθημα τῆς ἐλευθέρας καὶ ζώσης Ἐκκλησίας, δὲν θὰ τοὺς ἠκολούθουν ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ὠνομάσαμεν «ἄθλιο παπαδαριό». Ἕνας ἄλλωστε ἐκ τῶν λόγων, διὰ τοὺς ὁποίους οἱ ἐν λόγῳ Μητροπολῖται ἐδίσταζον νὰ προχωρήσουν εἰς τὸν εὐλογημένον χωρισμόν, ἦτο καὶ αὐτό, ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἠκολούθουν ἱερεῖς, ἵνα μὴ ἀπολέσουν τὸ μισθάριον. Δυστυχῶς, αἰδεσιμώτατε πάτερ, ὁ βαρὺς χαρακτηρισμὸς τοῦ σχολίου μας διὰ τοὺς περισσοτέρους ἱερεῖς ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἀπόδειξις καὶ ἡ ἀνωνυμία σας!).

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

Πρωϊναὶ ἐφημερίδες Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἀναφερόμεναι εἰς δῆθεν διένεξιν μεταξὺ Σεραφεὶμ καὶ Λούρου, ἐξ ἀφορμῆς προτεινομένης ὑπὸ τῆς Πολιτείας τροποποιήσεως εἰς τὸν ὑπὸ ψήφισιν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας, ἔγραφαν τὴν 31ην Αὐγούστου μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀντέδρασεν ἀμέσως εἰς τὴν πρότασιν (περὶ συμμετοχῆς καὶ λαϊκῶν μελῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου) καὶ κατὰ τὰς παρασχεθείσας χθὲς πληροφορίας ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Λοῦρον, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι ἐκτὸς κανονικῆς τάξεως καὶ ἀποτελεῖ ἀνάμιξιν τῆς Πολιτείας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας... Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (ποίας;) μὲ ἔκπληξιν ἐπληροφορήθησαν τὴν πρότασιν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἀντιδράσουν "ὡς εἷς ἄνθρωπος" (τρέμε, κόσμε!) εἰς τὸν ἐπιχειρούμενον ἀκρωτηριασμὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας».

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὀρθοῦ ἢ μὴ τῆς προταθείσης τροποποιήσεως, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς· Ἐὰν ὑπάρχῃ κάποιος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτύρεται δι' «ἀνάμιξιν τῆς Πολιτείας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας», εἶνε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ. Οὗτος, ἄνευ τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς συνδρομῆς, οὔτε εἰς τὸν ὕπνον του ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῇ ἑαυτὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Οὗτος δὲν δύναται νὰ ὁμιλῇ περὶ κανονικῆς τάξεως, διότι ἀνῆλθεν εἰς τὸν πρῶτον θρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ πρωτοφανοῦς καὶ σκανδαλώδους ἐπεμβάσεως τῆς Πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος κατ' οὐσίαν διὰ τῆς θελήσεως ἑνὸς ἀνδρός, τοῦ περιβοήτου ταξιάρχου. Δυνάμει δὲ ἐξωφρενικῶν Συντακτικῶν Πράξεων τῆς Πολιτείας ἐδίχασε τὴν Ἱεραρχίαν καὶ ἐκαρατόμησεν ἀναιτίως 12 ἀξίους Ἱεράρχας.

Ὁ κ. Σεραφεὶμ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Ἱστορίαν ὡς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἁρμάτων, τῶν λογχῶν καὶ τῶν περιστρόφων, ὁ ὁποῖος ἤνοιξε διάπλατα τὰς θύρας τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ εἰσορμήσουν εἰς αὐτὴν δυνάμεις ξέναι καὶ νὰ ἐξαφανίσουν πᾶν ἴχνος αὐτοτελείας της.

Ὄχι, κ. Σεραφείμ. Δὲν εἶσθε τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ ν' ἀντισταθῆτε εἰς τὸ veto τῆς Πολιτείας. Ἄλλα πρόσωπα (Μητροπολῖται, καθηγηταὶ Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες), γνῶσται τῶν προβλημάτων καὶ νομοκανονικῶν θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας, δικαιοῦνται νὰ ὑψώσουν φωνὴν καὶ νὰ προφυλάξουν τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ νέαν ἀνεπίτρεπτον καὶ ὀλεθρίαν ἐπέμβασιν.

Ἡ Πολιτεία, λόγῳ τοῦ ὑφισταμένου συστήματος, θὰ ἐπεμβῇ ὁπωσδήποτε. Τὸ θέμα ὅμως τὴν φορὰν αὐτὴν εἶνε πῶς ἡ ἐπέμβασις θὰ εἶνε ἐπωφελής, ὥστε νὰ δυνηθῇ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν ὡδήγησεν ἡ σχιζοφρενικὴ Ἐκκλησιαστικὴ πολιτικὴ τοῦ τελευταίου ὀκταμήνου. Καὶ ὅταν μὲ τὸ καλὸν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου τούτου, τότε θὰ εἶνε καιρὸς νὰ ἑτοιμασθῇ δι' ἓν μεγάλο ἅλμα, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁράματος τῆς Ἐλευθέρας καὶ Ζώσης Ἐκκλησίας.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Τὴν 15ην Αὐγούστου ὁ ἀντικανονικῶς μετατεθεὶς εἰς Πάτρας Μητροπολίτης κ. Νικόδημος Βαλληνδρᾶς, ἀπὸ τὰ «πρωτοπαλλήκαρα» τοῦ κ. Σεραφείμ, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἑορτάζοντα ἱ. Ναὸν τῆς Μονῆς Γηροκομείου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας καὶ ἐνῷ ὁ κ. Νικόδημος ἐμοίραζε τὸ ἀντίδωρον, εὐσεβὴς χριστιανὸς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Σακελλαράκης, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Νικόδημον εἶπε· «Δὲν εἶνε πράγματα αὐτὰ ποὺ γίνονται στὴν Ἐκκλησία. Ὁ Σεραφεὶμ καὶ σεῖς εἶσθε ἄξιοι δεσποτάδες, ἐνῷ οἱ ἄλλοι δώδεκα εἶνε ἀνάξιοι; Τί εἶσθε καὶ καταδικάσατε ἔτσι τοὺς ἀδελφούς σας; Εἶσθε δολιοφθορεῖς».

Ὁ Μητροπολίτης μὲ τὸ ἀγέρωχον ὕφος ἐταράχθη σφόδρα καὶ ἐκάλεσεν ὄργανα τάξεως ν' ἀπομακρύνουν τὸν «ταραξίαν» ἐκ τοῦ Ναοῦ. Ὁ κ. Σακελλαράκης, συλληφθεὶς ὑπὸ ἀστυνομικῶν, ὡδηγήθη εἰς τὸ κρατητήριον τοῦ Δ΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Πατρῶν, ὅπου παρέμεινεν ἓν εἰκοσιτετράωρον. Ἀκολούθως ἀφέθη ἐλεύθερος, παραπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως εἰς δίκην.

Σημειωτέον, ὅτι καὶ εἰς ἕτερον Ναὸν ὁ ἐν λόγῳ ζηλωτὴς χριστιανὸς ἤλεγξε κατὰ πρόσωπον τὸν κ. Βαλληνδρᾶν, ὁμιλοῦντα περὶ ἀγάπης. Ὁ κ. Βαλληνδρᾶς ἴσως νὰ ἐνόμισεν, ὅτι οἱ Πατρινοὶ εἶνε ἀνεκδήλωτοι, ὅπως οἱ κάτοικοι τῆς προηγουμένης Μητροπόλεώς του, τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, σπανιώτατα ἐπεσκέπτετο. Συντόμως θὰ διαπιστώσῃ, ὅτι ἡ Πάτρα δὲν τὸν θέλει.

ΦΩΝΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 9ῃ Αὐγούστου 1974

Μακαριώτατε,

Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω, ὅτι ἡ μακρὰ ἐν Ἰωαννίνοις διαμονή μου καὶ ἡ ἐπ' ὀλίγον ἔστω διάστημα συνεργασία μας Σᾶς ἔπεισε κατ' ἀρχὴν περὶ τῶν ἀγαθῶν μου προθέσεων καὶ περὶ τοῦ εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντός μου νὰ ἴδω τὴν Ἐκκλησίαν ἀνορθουμένην καὶ ἱσταμένην εἰς τὸ ὕψος της καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιβαλλομένην διὰ τοῦ κύρους εἰς ἐχθροὺς καὶ φίλους... Τὸ ἐνδιαφέρον μου λοιπὸν αὐτὸ εἶναι, ποὺ μὲ κινεῖ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντός μου. Καὶ τὸ καθῆκόν μου ὡς πιστοῦ Χριστιανοῦ μοῦ ἐπιβάλλει νὰ «ρήξω» φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ σφαγιασμοῦ ἐναρέτων καὶ ἀξίων Ἱεραρχῶν.

Γνωρίζω προσωπικῶς μόνον τοὺς δύο· περὶ τῶν λοιπῶν διαβεβαιοῦμαι ὑπὸ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ἐντύπων, τὰ ὁποῖα διαμορφοῦντα ὑγιᾶ χριστιανικὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου ἀπερίτμητον ἀναλύοντα ἐτέθησαν - ὡς ἐχθρικοὶ στόχοι - εἰς πλαίσιον ἐξοντωτικῆς βολῆς.

Περὶ τῆς ἁγιότητος λοιπὸν τῶν δύο αὐτῶν ἀξίων Ἱεραρχῶν, τῶν Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ. Κωνσταντίνου καὶ Παραμυθίας κ. Παύλου, κεκράξονται καὶ οἱ λίθοι, ὄχι μόνον τῶν περιφερειῶν ἃς μέχρι τοῦδε ἐποίμαινον, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Αἰτ)νίας, ποὺ ἐγνώρισε τὴν εὐεργετικήν των δρᾶσιν.

Ἄλλωστε καὶ ἂν παντάπασιν ἔλειπεν ἡ ἀνθρωπίνη μαρτυρία, ὑπάρχει ὡς ἀσφαλὲς μέσον ἀποδείξεως τῆς ἁγιότητός των ἡ λυδία λίθος τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁρίζοντος ὅτι «ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται». Καὶ οἱ εὔχημοι καρποὶ τῶν ἔργων των ἀποτελοῦν τοὺς ἀψευδεῖς καὶ ἀποστομωτικούς, διὰ πάντα ἀντιφρονοῦντα, μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεώς των.

Ἤλπισα μετὰ πολλῶν καὶ ἐγώ, γνωρίζων τὸν μετριοπαθῆ χαρακτῆρα Σας, εἰς δρᾶσιν ἀγαθοποιόν, καὶ μετὰ πολλῆς θλίψεως γινόμεθα μάρτυρες τοῦ ἀντιθέτου. «Τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι» καὶ εἰσηγήσεις κακῶν συμβούλων υἱοθετήσας νὰ ξιφουλκήσητε κατὰ τῶν ἀρνίων τοῦ Χριστοῦ;

Εἶναι πολὺ ζεστὸ τὸ αἷμα ποὺ τρέχει εἰς τὰς φλέβας μας, Μακαριώτατε, καὶ ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς φράσεως «Βαρᾶτε τὰ κατηχητόπουλα...» ἄρχισε νὰ κοχλάζῃ.

Μόνον οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας καγχάζουν καὶ χαίρουν διὰ τὰ ἐν αὐτῇ συμβαίνοντα· οἱ ἀγαπῶντες καὶ πονοῦντες αὐτὴν - καὶ θὰ πρέπῃ αὐτοὶ πρωτίστως νὰ Σᾶς ἐνδιαφέρουν - θλίβονται καὶ ἀγανακτοῦν, πολὺ δὲ περισσότερον μὲ τὴν νοοτροπίαν καὶ φρασιολογίαν τῶν «νταήδων». Καὶ αὐτοὶ μὲν «ἐμπεσούμενοι εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, ἐξ ὧν οὐκ ἔστιν ὁ ἐξελέσθαι δυνάμενος» θὰ ἀπολαύσουν ἄξια ὧν εἶπον καὶ ἔπραξαν. Τὸ εὐσεβὲς ὅμως ποίμνιον, θεώμενον τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν πρωτάκουστον αὐθαιρεσίαν τῆς ἄνευ δίκης καταδίκης τιμίων ἀνδρῶν, ἐξανίσταται καὶ διαμαρτύρεται.

Τὴν φωνὴν λοιπὸν αὐτὴν τῆς διαμαρτυρίας μου δεχθῆτε την ὡς ἔκφρασιν τῶν συλλυπητηρίων μου εἰς ἐξόφλησιν ἀποσταλέντων ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Σας συγχαρητηρίων, σὺν τῇ διαβεβαιώσει, ὅτι οἱ ἀγαπῶντες τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ πιστοὶ εἰς τὸ σύνολόν των καταδικάζουν μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως τὰς ἀδίκους ταύτας ἀποφάσεις.

Ἀσπαζόμενος τὴν Ὑμετέραν δεξιὰν
Διατελῶ
μετὰ σεβασμοῦ καὶ πεπαρρησιασμένης εἰλικρινοῦς
χριστιανικῆς ἀγάπης
Ἰωάννης Κορδορούμπας
Σαρανταπόρου 13 - Μυτιλήνη

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Μακαριώτατε,

Ὅταν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν σας, ἔγινεν ἡ πνευματικὴ καρατόμησις τῶν 12 κατὰ πάντα ἀξίων ἀδελφῶν σας συνεπισκόπων, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, τὸ ἑσπέρας, ἐνεφανίσθητε ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεοράσεως ἐνώπιον τοῦ καταπλήκτου καὶ τρομοκρατημένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διὰ νὰ δικαιολογήσετε τὰ ἐγκλήματα αὐτά. Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐξάλλου καὶ συκοφαντικοῦ «διαγγέλματός σας» εἴχατε τὴν τόλμην νὰ ζητήτε καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ λαοῦ! Καὶ τοῦτο, διότι ἐγνωρίζατε, ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ, διότι δὲν διεξήγετο διάλογος.

Ἀφοῦ ἐζητήσατε, λοιπόν, τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ διὰ τὰ γενόμενα ἐγκλήματα, παρακαλῶ νὰ τὴν ἀκούσετε μὲ ψυχραιμίαν. Καὶ ἂν δὲν τὴν ἀκούσετε σεῖς, ἂς τὴν ἀκούσῃ ὁ λαός, ποὺ δὲν δύναται νὰ ἐκφρασθῇ μόνος του καὶ τοῦ ὁποίου τοὺς παλμοὺς καὶ τοὺς καημοὺς γνωρίζομεν ἐμεῖς οἱ λαϊκοὶ καλύτερον ἀπὸ πολλοὺς ἐπισκόπους διαμένοντας εἰς πολυτελεῖς μονώσεις.

Σπουδαῖος πνευματικὸς πατήρ, ὅταν τὸν ἐρώτησα, τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν τῶν «διαδόχων» τῶν 12 καρατομηθέντων, τί να κάμωμεν καὶ πῶς νὰ ἀντιδράσωμεν ἐμεῖς τὰ λαϊκὰ καὶ ἁπλᾶ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἐνώπιον τοιούτων ἐγκλημάτων, μοῦ ἀπήντησεν: «Ἔχεις τὴν δύναμιν νὰ ἐξορκίζῃς δαιμόνια; Μήπως γνωρίζῃς τοιοῦτον χαρισματοῦχον χριστιανόν; Διὰ τοὺς διοικοῦντας σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπισκόπους δὲν χρειάζεται διαφωτιστής, ἀλλὰ ἐξορκιστής!...». Δηλαδὴ ἡ γνώμη τοῦ ἁγίου καὶ σπουδαίου πνευματικοῦ ἦτο, ὅτι σεῖς καὶ οἱ περὶ ὑμᾶς ἀδίστακτοι ἐπίσκοποι εἶσθε... δαιμονισμένοι! Καὶ ἄν, λοιπόν, σεῖς, Μακαριώτατε, δὲν μὲ προσέξετε εἰς ὅσα σᾶς γράφω, τὰ γράφω διὰ τὸν ἀδαῆ καὶ πιστὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, τὸν πάντοτε προδιδόμενον, καὶ πρῶτον ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τοῦ παριστάνουν τὸν ποιμένα.

Ἴσως νὰ ἀπορήσετε, ἂν διαθέτετε μνήμην δυνατήν. Διότι ἐγὼ ὁ ἴδιος μετὰ τὴν σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας (Νοέμβριος 1972, σᾶς εἶχον γράψει ἐπιστολὴν καὶ σᾶς συνεχαιρον διὰ τὴν συνετὴν στάσιν σας καὶ διὰ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἐκηρύξατε, ὅταν οἱ δύο πλέον θαρραλέοι καὶ συνεπεῖς ἐπίσκοποι ἐκηρύσσοντο ὑπόδικοι ὑπὸ τοῦ προκατόχου σας ἀρχιεπισκόπου. Πολλοὶ τότε εἶχον θαυμάσει, καὶ διὰ τοῦτο κατόπιν, παραβλέποντες τὸν ἀντικανονικὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς σας ὡς ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, εἶχον ἐλπίσει, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς σας, τοὐλάχιστον, θὰ ἐπήρχετο ἡ γαλήνη καὶ ἡ κανονικὴ εὐρυθμία εἰς τὴν σπαρασσομένην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Σήμερον, μὲ ἀνέκφραστον πόνον, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀνακαλέσω ὅσα σᾶς ἔγραψα πρὸ διετίας. Καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ δικαιολογήσω αὐτὴν τὴν σημερινήν μου διαμαρτυρίαν. Αἰσθάνομαι ἀπέραντον σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀξίους ἐπισκόπους, τοὺς ἐπέχοντας τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ. Καὶ θεωρῶ ὡς τὴν μεγαλυτέραν εὐλογίαν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν τὴν ὕπαρξιν ἁγίων ἐπισκόπων. Συνεπῶς ὅσα σᾶς γράφω δὲν ἀποτελοῦν ἔκφρασιν ἀσεβείας πρὸς τὸ μέγα ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου, ἀλλὰ τὴν συμπεπυκνωμένην ἀγανάκτησιν καὶ τὸν πόνον τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου, τὸν ὁποῖον ὑπηρετῶ, καὶ ὁ ὁποῖος κινδυνεύει νὰ γίνῃ ἄπιστος καὶ ἄθεος ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τῶν ἐπισκόπων του, κυρίως.

Μακαριώτατε,

Ὑψώσατε τὴν σημαίαν τῆς Κανονικότητος καὶ ἡγήθητε μιᾶς ὁμάδος «ἀναγεννητῶν τῆς Ἐκκλησίας». Καὶ σᾶς ἐπιστεύσαμεν. Ἀλλὰ ἡ ἀπογοήτευσις ἤρχισεν ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς παραιτήσεως τοῦ προκατόχου σας. Διότι κρατοῦντες τὴν σημαίαν τῆς Κανονικότητος, καὶ κραυγάζοντες ὑπὲρ αὐτῆς, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἑτοιμαζομένης ἀλλαγῆς, ἐβαδίσατε δρόμον ὀλισθηρόν:

1) Ἐνῷ οἱ ἱεροὶ Κανόνες καθαιροῦν τὸν ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος «ἐχρήσατο κοσμικοῖς ἄρχουσι» διὰ τὴν ἐκλογήν του, σεῖς, χωρὶς ἄδειαν τοῦ κανονικοῦ ἐπισκόπου, εἰσεπηδήσατε εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ὡς νὰ μᾶς ἐλέγετε ἀπὸ τότε, ὅτι εἶσθε ὁ μέλλων ἀρχιεπίσκοπος. Ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς ὁρκωμοσίας τῆς νέας ὑπὸ τὸν κ. Ἀνδρουτσόπουλον κυβερνήσεως ἦτο πλέον γνωστὸν ποῖος θὰ ἐξελέγετο διάδοχος τοῦ κ. Ἱερωνύμου. Ὅλη ἡ μετὰ ταῦτα διαδικασία ἦτο εἷς ἐμπαιγμὸς κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀφοῦ ἡ ἐκλογὴ εἶχε γίνει.

2) Καὶ αὐτὸ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ παραβλέψῃ ὁ λαός, ἄν, τοὐλάχιστον, ἐφαρμόζατε ὅσα εἴπατε εἰς τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον σας. Ἡ 3 Συντ. Πρᾶξις σᾶς ἔδιδε τὸ δικαίωμα νὰ κρίνετε τοὺς μετὰ τὸ 1967 ἐπισκόπους, ἀλλὰ δὲν σᾶς ὑπεχρέωνε νὰ ἀπομακρύνετε αὐτοὺς ἢ νὰ θέσετε κἂν θέμα κανονικότητος. Καὶ ὁ χειρότερος νόμος εἰς χεῖρας ἁγίων χάνει τὴν ἰσχύν του τὴν κακοποιόν. Καὶ ὁ τελειότερος νόμος εἰς χεῖρας κακοποιῶν γίνεται δολοφονικὴ μάχαιρα. Ἀπόδειξις ἡ χρῆσις τῶν ἱερῶν Κανόνων, οἱ ὁποῖοι εἰς χεῖρας ἐμπαθῶν ἀνθρώπων γίνονται «κανόνια». Μὲ μίαν γενναίαν καὶ ἀδελφικὴν πρᾶξιν θὰ ἐτίθετο τέρμα εἰς τὸν σάλον, ἐὰν ἀνεγνωρίζοντο ἀνεπιφυλάκτως ὅλοι οἱ μετὰ τὸ 1967 ἐπίσκοποι, ὅπως τοῦτο εἶχε γίνει εἰς τὴν πρᾶξιν ἐκ μέρους ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν σήμερον διοικούντων τὴν Ἐκκλησίαν ἐπισκόπων. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπράξατε. Ἀνεκαλύψατε, μετὰ ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἀφοῦ ποτὲ δὲν ἐτέθη τοιοῦτον ζήτημα, ὅτι σεῖς εἶσθε ἐπίσκοποι «ἀπολύτου κανονικότητος», ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἦσαν μετέωροι κανονικῶς καὶ ἐξηρτῶντο ἀπὸ τὸ ἔλεός σας, διὰ νὰ ὑπάρχουν ὡς ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας!

3) Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς 3 Συντ. Πράξεως ἀνεκαλύψατε, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ «ξεκαθαρίσετε» ὅλους τοὺς «ἱερωνυμικοὺς» ἐπισκόπους καὶ ὅσους ἐκ τῶν ἄλλων, τῶν παλαιῶν, συνεπάθουν ἢ διεμαρτύροντο διὰ τὰς αὐθαιρεσίας τῆς συνόδου Χρήστου. Καὶ ἐζητήσατε, σεῖς, οἱ ψάλλοντες μελῳδικῶς «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς...» ἐνώπιον τοῦ Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας, ἐζητήσατε ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Καίσαρος μάχαιραν καλοτροχισμένην, διὰ νὰ πατάξετε πάντα ἀνθιστάμενον εἰς τὸ ὄργιον τῶν ἀντικανονικῶν πράξεων καὶ αὐθαιρεσιῶν τῆς συνόδου σας. Καὶ μὲ τὴν μάχαιραν αὐτὴν ἐπετύχατε, ὥστε ἡ ἱερὰ σύνοδος νὰ γίνῃ Ἱερά... Ἐξέτασις! Καὶ περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ γίνῃ ἡ τρομοκρατία, μία τρομοκρατία, ἡ ὁποία μόνον μὲ τὴν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως δύναται νὰ συγκριθῇ (ὅπως τὴν περιγράφει ὁ Φ. Μινιέ).

4) Καμμία διαμαρτυρία, καμμία ἔκκλησις, καμμία προειδοποίησις δὲν ἴσχυσε νὰ σᾶς σταματήσῃ ἀπὸ τὸν ὀλισθηρὸν κατήφορον, εἰς τὸν ὁποῖον παρεσύρατε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅλος ὁ θρησκευτικὸς τύπος σᾶς προειδοποίησε. Τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἐκλεκτὰ καὶ εὐσεβῆ ἔγραψαν καὶ διεφώτισαν. Ἐπίσκοποι πολλοὶ ἐπεσήμαναν τοὺς κινδύνους τῶν αὐθαιρεσιῶν. Καμμία ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὴν διοικοῦσαν ὁμάδα τῶν Ἐπισκόπων. Ὅσα ἐγράψατε ἑκάστοτε, διὰ νὰ δικαιολογήσετε τὰ κανονικὰ ἐγκλήματα τῆς συνόδου σας, καὶ αὐτὸ τὸ συκοφαντικὸν καὶ ἔξαλλον «διάγγελμα» πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, οὐσιαστικῶς δὲν ἔδιδαν καμμίαν ἐξήγησιν καὶ καμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν κατάπληκτον καὶ ὀδυνώμενον λαὸν τοῦ Κυρίου. Ἀλλὰ ὅλαι αἱ ἀπαντήσεις σας πρὸς τὰς ἐκκλήσεις μας μεταφράζονται εἰς μίαν φράσιν ἐσχάτης περιφρονήσεως τοῦ λαοῦ: «Σκασμός, εἶπα!...».

5) Τοιουτοτρόπως, κατὰ προδιαγεγραμμένον σχέδιον καὶ μὲ πλήρη περιφρόνησιν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ἐφηρμόσθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶναι ἡ προσωποποίησις ὄχι μόνον τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τῆς τελείας δικαιοσύνης - καὶ μὲ αὐτὴν θὰ κρίνῃ τοὺς πάντας - ἐφηρμόσθη τὸ κυκλώπειον δίκαιον... Νόμος παγκόσμιος, καὶ μαλιστα τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, ἀνέκαθεν ἦτο τὸ «μηδενὶ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς». Διὰ τοῦτο στοιχειώδης δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ δικάζεται ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ τῇ βάσει κάποιου συγκεκριμένου νόμου, νὰ συλλαμβάνεται ὡς ὁ νόμος ὁρίζει, νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ προσκομίσῃ ἀποδεικτικὰ τῆς ἀθῳότητός του στοιχεῖα, νὰ ὁρίζῃ συνηγόρους καὶ μάρτυρας ὑπερασπίσεως, νὰ ἀπολογῆται, νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀνώτερον δικαστήριον κ.λ.π. Ἕνας Παῦλος, εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Νέρωνος ζῶν, ἠδύνατο νὰ εἴπῃ «Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι». Καὶ τὰ στοιχειώδη αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ μέγιστοι κακοῦργοι, ἐστερήθησαν 12 ἐπίσκοποι τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὧν τὸ ἔγκλημα ἡ παρρησία καὶ ἡ ἀκτινοβολία τῆς πνευματικῆς των ζωῆς. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι κυκλώπειον δίκαιον τὸ τοιοῦτον; Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν αὐτοί, ποὺ τοιοῦτον δίκαιον ἐφαρμόζουν, νὰ εἶναι ἐπίσκοποι Χριστοῦ καὶ νὰ διαμαρτύρωνται, διότι ἡ πολιτεία διατηρεῖ τὴν Γυάρον;...

Διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ πιστὸς λαὸς πόσον ἠδικήθησαν οἱ 12 ἐπίσκοποι καὶ μάλιστα ἀπὸ ἐπισκόπους — δικαστάς, ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθῇ τὰ κάτωθι παραδείγματα: α) Μετὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ χιτλερικοῦ καθεστῶτος θὰ ἠδύναντο οἱ νικηταὶ νὰ τυφεκίσουν τοὺς μεγάλους ἐγκληματίας πολέμου καὶ ἄνευ δίκης. Καὶ ὅμως τοὺς ἐδίκασαν κανονικῶς, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη τῶν πολιτισμένων λαῶν (δίκη τῆς Νυρεμβέργης). β') Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι, μετὰ ἀπὸ τρομερὸν κυνηγητόν, συνέλαβον τὸν διαβόητον ἐγκληματίαν Ἄϊχμαν, τὸν δολοφόνον 6 ἑκατομμυρίων Ἑβραίων, δὲν τὸν ἐξετέλεσαν ἐν ψυχρῷ, ἀλλὰ ἔκαμαν δίκην καὶ μάλιστα ἦλθεν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν εἰδικὸς δικηγόρος πρὸς ὑπεράσπισίν του. Μᾶς ἐννοεῖτε, Μακαριώτατε πάτερ; Σεῖς καὶ οἱ σὺν ὑμῖν ἐπίσκοποι, ἀντιπρόσωποι τοῦ καταδικασθέντος ὑπὸ ἀνόμων ἀρχιερέων Κυρίου Ἰησοῦ, οὔτε εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐγκληματιῶν πολέμου τοῦ θηριώδους ναζιστικοῦ καθεστῶτος δὲν ἐθέσατε τοὺς ἀδελφούς σας ἐπισκόπους, ἀλλὰ τοὺς κατεδικάσατε ἀναπολογήτους ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς κυκλωπείου δικαίου, διότι «ἦσαν ὑμῖν βαρεῖς καὶ βλεπόμενοι!».

6) Διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν πόσον ἔπεσε χαμηλὰ ἡ σύνοδός σας, κάμετε μίαν σύγκρισιν πρὸς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων ἀρχιερέων τοῦ Ἰσραήλ: Ἐκεῖνοι δὲν κατεδίκασαν ἀναπολόγητον τὸν Κύριον, ἀλλὰ κάποιους νομικοὺς τύπους ἐτήρησαν, παρὰ τὸ ἀβυσσαλέον μῖσος των ἀπέναντί Του. Τὸ αὐτὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, δικάσαν τοὺς Ἀποστόλους, ἐπείσθη εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ Γαμαλιὴλ καὶ δὲν ἐθανάτωσε τοὺς Ἀποστόλους. Εἰς τὴν ἰδικήν σας ὅμως σύνοδον οὔτε εἷς Γαμαλιὴλ εὑρέθη, οὔτε τῶν παρανόμων Ἑβραίων τὴν εὐαισθησίαν δὲν ἐδείξατε, μήπως ἀδικήσετε τοὺς ἀδελφούς σας ἐπισκόπους. Νοοτροπία χειροτέρα Ἄννα καὶ Καϊάφα!

7) Μὲ ποίαν σελίδα θλιβερὰν καὶ ἀπαισίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας νὰ συγκρίνωμεν τὰ ἔργα τῆς συνόδου σας; Καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρειανοὶ ὠχριοῦν ἐνώπιον τῆς συνόδου Χρήστου. Διότι καὶ οἱ Ἀρειανοί, ἂν καὶ ἦσαν προστατευόμενοι πανισχύρων αὐτοκρατόρων, ἐν τούτοις κατεδίκαζον τοὺς προμάχους τῆς Ὀρθοδοξίας ὄχι αὐθαιρέτως, ἀλλὰ κατόπιν δίκης καὶ διὰ πολυμελῶν συνόδων. Καὶ μὴ λησμονῶμεν, ὅτι ἦσαν ἀντίχριστοι, ἐνῷ σεῖς διακηρύττετε, ὅτι εἶσθε οἱ ἀληθῶς ὀρθόδοξοι διάδοχοι τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ αὐτὴ ἡ λῃστρικὴ σύνοδος τῆς Δρυός, ἡ καταδικάσασα τὸν μέγαν μάρτυρα τῆς Κουκουσοῦ, καὶ αὐτὴ ἐτήρησεν ὡρισμένους νομικοὺς τύπους καὶ ἐκάλεσεν εἰς ἀπολογίαν τὸν Κατηγορούμενον. Χειροτέρα, λοιπόν, καὶ τῆς λῃστρικῆς συνόδου τῆς Δρυὸς ἀπεδείχθη ἡ ἰδική σας σύνοδος. Καὶ ταῦτα ἐν ὀνόματι τῆς Κανονικότητος! Καὶ ταῦτα ἐν ὀνόματι τῆς Ὀρθοδοξίας! Ὄντως ἐπραγματοποιήσατε ὅσα εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Ἀποστόλους Του, ὅτι δηλαδὴ θὰ ἔλθῃ ἐποχή, καθ' ἣν οἱ διῶκται τῶν ὀπαδῶν Του θὰ νομίζουν, ὅτι, καταδιώκοντες καὶ καταδικάζοντες τούτους, θὰ προσφέρουν λατρείαν εἰς τὸν Θεόν (Ἰωάν. ιστ' 2). Ὁποίαν διαστροφὴν δύναται νὰ πάθῃ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα!

Μόνον μὲ ὡρισμένα γεγονότα τῆς ἱστορίας τῆς παπικῆς ἐκκλησίας δύνανται νὰ συγκριθοῦν τὰ ἔργα τῆς συνόδου σας: α') Ὅταν, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ πάπα, ἔγιναν αἱ διαβόητοι σφαγαὶ τῆς «νυκτὸς τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου», «ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ», ὁ πάπας ἐτέλεσε δοξολογίαν καὶ ἔκοψεν ἀναμνηστικὸν νόμισμα. β') Ὅταν οἱ Γάλλοι καθολικοὶ κατέλαβον ἐν Γαλλίᾳ μίαν πόλιν κατοικουμένην ὑπὸ προτεσταντῶν, κατέσφαξαν τοὺς κατοίκους της ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ καρδινάλιος Ρισελιὲ εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν, διὰ νὰ ἑορτάσῃ διὰ τὴν νίκην!... Αἱ τελεταί σας καὶ αἱ λειτουργίαι σας, μετὰ τὴν πνευματικὴν καρατόμησιν τῶν ἀδελφῶν σας ἐπισκόπων, εἶναι βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐκεῖναι τῶν παπικῶν μετὰ τὰ προαναφερθέντα ἐγκλήματά των. Πρωτοφανῆ καὶ πρωτάκουστα διεπράχθησαν ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Δικαίου Χριστοῦ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλλάδα! Πῶς, μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτά, νὰ παραμείνῃ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ;

8) Εἴπατε, Μακαριώτατε, ὅτι δὲν σᾶς μέλει, ἂν 5 - 6 ἐπίσκοποι ἀποσκιρτήσουν καὶ μεταβοῦν εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας. Δηλαδὴ μᾶς εἴπατε, ὅτι δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει, ἂν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἑλλάδι σχίζεται. Καὶ ταῦτα διὰ τῶν χειρῶν σας. Εἶναι αὐτὰ λόγοι ποιμένος, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ καὶ βόσκει τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ; Εἶναι αὐτὰ λόγοι ὑπευθύνου ἀνδρός; Λησμονεῖτε τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Εἰρηναίου, ὅτι οἱ σχίζοντες τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ στεροῦνται τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ; Πῶς μετὰ ταῦτα ἱερουργεῖτε καὶ εὐλονεῖτε τον λαὸν τοῦ Θεοῦ, ὅταν σεῖς πρῶτοι σχίζετε τὴν Ἐκκλησίαν Του; Τὸ κυπριακὸν ἐκκλησιαστικὸν δρᾶμα δὲν σᾶς τρομάζει, δὲν σᾶς διδάσκει τίποτε;

Δύνασθε νὰ μᾶς ἀπαντήσετε εἰς τὴν εὔλογον ἀπορίαν μας; Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐπισκόπους, τοὺς ὁποίους ἐκαρατομήσατε; Δύνασθε νὰ συλλειτουργήσετε μὲ αὐτούς; Προσεύχεσθε δι' αὐτούς; Ἔχετε πλέον ἀγάπην καὶ δύνασθε νὰ κηρύξετε ἀγάπην, ὅπως ἄλλοτε; Ἔχετε δημιουργήσει δύο ἀλληλομισουμένας μερίδας ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας; Περὶ ποίου κλάδου ἐλαίας ὁμιλεῖτε κάθε τόσον, Μακαριώτατε;

9) Τὸ ἀκόμη χειρότερον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα εἶναι, ὅτι ἀνακατεύετε καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Δηλαδή, ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα τὰ εὐλογεῖ καὶ τὰ ἐγκρίνει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα; Κανεὶς κακοποιὸς τοῦ κόσμου τούτου δὲν ἰσχυρίσθη ποτέ, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὰ ἐγκλήματά του. Καὶ οἱ χείριστοι τῶν κακοποιῶν ἔχουν κάποιαν συστολὴν καὶ ποτὲ δὲν παραδέχονται, ὅτι ὁ Θεὸς συμφωνεῖ μὲ τὰ ἐγκλήματά των. Καὶ ὅμως σεῖς καὶ οἱ περὶ ὑμᾶς ἐπίσκοποι λέγετε καὶ γράφετε, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα σᾶς ἐξέλεξεν ὡς ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐξέλεξε τοὺς αὐλικούς σας νέους ἐπισκόπους, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μετέθεσε τοὺς φιλοδόξους ἐραστὰς τῶν μεγάλων μητροπόλεων, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα σᾶς ἔδωσε τὴν δύναμιν νὰ «ἐκκαθάρετε» τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τοὺς «ταραχοποιοὺς» ἐπισκόπους, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καθοδηγεῖ τὰς συνόδους σας καὶ ἐνέπνευσε τὸν Καταστατικόν σας Χάρτην... Χειρότερον καὶ ἀπὸ τὸ ἔγκλημα ἡ δικαιολογία του, ὅτι τάχα γίνεται μὲ τὴν συνεργίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τοῦτο δὲν εἶναι ἡ «βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»; Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἑβραίων ἐδολοφόνουν τὸν Κύριον καὶ τοὺς ὀπαδούς Του μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑπηρετοῦν τὸν Θεόν. Ὁποίαν διαστροφὴν δύναται νὰ πάθῃ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα! Εἶναι λόγοι καὶ πράξεις ἀναγεννημένων ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅσα διεπράχθησαν ἀπὸ τὴν σύνοδον τῶν 3 καὶ 7 Συντ. Πράξεων;

Μακαριώτατε, πῶς πλησιάζετε ἀκόμη τὸ φρικτὸν θυσιαστήριον, ὅπου ἐπ' αὐτοῦ εὑρίσκεται τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον;

10) Καὶ τὸ κορύφωμα τῆς ἐμπαθείας καὶ κακότητος: Ἐδημοσιευση εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρᾶξις καὶ ἀπόφασις τῆς συνόδου σας, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν 10 ἐκ τῶν καρατομηθέντων ἐπισκόπων στεροῦνται τοῦ τίτλου των καὶ λαμβάνουν τίτλους ἀγνώστους εἰς τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου καὶ οὕτω διαγράφεται τὸ ὄνομά των ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Ὁποῖον πάθος! Φονεύεται ὁ δίκαιος καὶ ἐξαφανίζομεν καὶ τὸ σῶμά του καὶ τὸ ὄνομά του! Τί περισσότερον ἔπραξαν οἱ δήμιοι τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὅταν διέγραφον τὸ ὄνομά του ἐκ τοῦ ἐπισκοπικοῦ καταλόγου; Ἡ σύνοδός σας συνεπλήρωσε καὶ τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς κακοποιοῦ δράσεώς της: Ἐπανέφερε τὴν «κανονικότητα». Δὲν ἀπομένει παρὰ ὁ δίκαιος ἔπαινος τῆς Ἱστορίας...

Μᾶς δίδετε ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν: Πιστεύετε, ὅτι ὑπάρχει Ἅγιον Πνεῦμα, ὅτι ὑπάρχει Τριαδικὸς Θεός, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὄντως ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός; Πιστεύετε, ὅτι ὑπάρχει κόλασις καὶ παράδεισος; Ἐὰν τὰ πιστεύετε, εἶναι ἐντελῶς ἀνεξήγητος ἡ πολιτεία σας ὡς ἀρχιεπισκόπου. Ἐὰν δὲν τὰ πιστεύετε, τότε ἐξηγοῦνται ὅλα: Μόνον ἄθεοι καὶ ἀντίχριστοι θὰ ἠδύναντο νὰ κάμουν τόσον κακὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ συμπεριφορὰ τῆς συνόδου σας πάντως μοῦ ὑπενθυμίζει τὸ φρικαλέον παράδειγμα ἀποθανόντος ἐπισκόπου. Νοσηλευόμενος ὁ ἐν λόγῳ «ἐπίσκοπος» εἰς νοσοκομεῖον, εἶπεν εἰς τοὺς καταπλήκτους ἰατρούς: «Χάρις εἰς τὸν μῦθον περὶ Χριστοῦ ἐπέρασα μίαν ζωὴν ἡγεμονικήν»! Ἐὰν ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Πρόσωπον ποὺ λατρεύετε καὶ ὑπηρετεῖτε, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ ἐξήγησις εἰς τὰς πράξεις τῆς συνόδου σας.

11) Δὲν θὰ ἐνδιατρίψω λεπτομερῶς εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς δράσεως τῆς συνόδου σας. Ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ κανεὶς τὸ σχέδιον τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου σας, διὰ νὰ πεισθῇ, ὅτι οἱ συντάξαντες αὐτὸν δὲν σκέπτονται ὡς ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς ποιμένες «λόγον ἀποδώσοντες περὶ τῶν προβάτων», ἀλλὰ ὡς φεουδάρχαι, ὡς «κλίκα», ὡς κοινωνικὴ τάξις καὶ ὡς φατρία ἀγωνιζομένη διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἐπαύξησιν τῶν προνομίων της.

Σεῖς ἀποτελεῖτε τὴν ἀνεξάντλητον ἀποθήκην ἐπιχειρημάτων κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἀρύεται ὁ Μαρξισμός. Πῶς νὰ μὴ ἀναφωνήσῃ κανεὶς τὸ χρυσοστομικόν: «Οὐδὲν δέδοικα ὡς ἐπισκόπους πλὴν ἐνίων»;

Πάντως δι' ὅλων τῶν κρατερῶν μαχῶν, τὰς ὁποίας δίδει ἐδῶ καὶ ὀκτὼ μῆνας ἡ συνοδός σας, ἐπανῆλθεν ἡ «κανονικότης». Ἐὰν τὴν παραστήσωμεν δι' εἰκόνος αἰσθητῆς, θὰ τὴν ζωγραφίσωμεν ὡς μίαν γυναῖκα πολυτελῶς ἐνδεδυμένην καὶ κεκοσμημένην, φερομένην ἐπὶ τοῦ ἅρματος τοῦ Καίσαρος, κρατοῦσαν δύο αἱμοστάζοντα ξίφη (τὰς 3 καὶ 7 Συντ. Πράξεις), ἔχουσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της στέφανον τὸ μεταθετὸν καὶ τρόπαιον ἐπὶ τοῦ ἅρματός της τὰς δώδεκα κεφαλὰς ἰσαρίθμων ἁγίων ἐπισκόπων. Αὐτὴ εἶναι ἡ «κανονικότης» σας. Μόνον ποὺ ἡ μορφή της καὶ ἡ πομπή της ἐνθυμίζει τὴν πόρνην τὴν καθημένην ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ θηρίου καὶ μεθύουσαν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, κατὰ τὴν Ἀποκάλυψιν (κεφ. ιζ'). Ἡ μεγάλη ἐπαναστάτις τῆς Γαλλίας κ. Ρολλάν, ὅταν ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς λαιμητόμου ὡς θῦμα τῆς γαλλικῆς τρομοκρατίας τοῦ Ροβεσπιέρου, ἀνεφώνησεν: «Ὦ ἐλευθερία, πόσα ἐγκλήματα γίνονται ἐν ὀνόματί σου!». Τὸ αὐτὸ θὰ ἠδύνατο, παρηλλαγμένον, νὰ ἀναφωνήσῃ καὶ ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία: «Ὦ κανονικότης, πόσα ἐγκλήματα διαπράττονται ἐν ὀνόματί σου!».

12) Μακαριώτατε πάτερ,

Ἐσκέφθητέ ποτε τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῶν πράξεών σας ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ; Παρακαλῶ, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς παρουσιάσω μερικά: Δύο φορὰς οἱ κληρικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐντρέποντο νὰ ἐξέλθουν εἰς τὰς ὁδούς: Τὸ 1962, ὅτε ἐξελέγη ὁ εὐνοούμενός σας ἀρχιεπίσκοπος, καὶ τὸ 1974, ἰδίως τὸν Ἰούλιον, ὁπότε ἔγινεν ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἁγίων ἐπισκόπων ἀδελφῶν σας. Εὐλαβὴς κληρικός, εὑρεθεὶς εἰς Τρίπολιν τὴν ἑπομένην τῆς καρατομήσεως, ἤκουσεν ἐμβρόντητος ἐφημεριδοπώλην νὰ διαλαλῇ τὰς ἐφημερίδας του μὲ τὴν φοβερὰν φράσιν: «Καποὺτ οἱ παπᾶδες! Καποὺτ οἱ παπᾶδεεεες!». Αὐτὴ πράγματι εἶναι ἡ ἐντύπωσις τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ, ὅτι δὲν ἔγινε δίκη καὶ καταδίκη κανονική, ἀλλὰ ἐκτέλεσις ἐν ψυχρῷ. Αὐτὸ ὅμως τὸ «καποὺτ» δὲν ἔχει σβήσει ἀκόμη ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν παλαιοτέρων. Ἐλέγετο ἀπὸ τοὺς θηριώδεις Γερμανοὺς στρατιώτας τοῦ Χίτλερ, ὅταν εὑρίσκοντο κατακτηταὶ εἰς τὴν Πατρίδα μας. Μήπως, λοιπόν, ὁ ἀφελὴς αὐτὸς ἐφημεριδοπώλης, διαφημίζων τὸ ἐμπόρευμά του, ἐξέφραζε τὴν συγγένειαν τῆς πράξεως τῆς συνόδου σας μὲ τὰ ἐγκλήματα τοῦ ναζισμοῦ;

13) Ἁπλοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, καταγανακτισμένοι, ἐρωτοῦν: Πιστεύουν οἱ δεσποτάδες; Καὶ ἐξάγουν συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα καταρρακώνουν τὸ κῦρός σας και τὴν θρησκευτικὴν πίστιν. «Ἐὰν ὑπῆρχε Θεός, τότε πῶς ἀνέχεται νὰ κάνουν οἱ ἐπίσκοποι τοιαῦτα ἐγκλήματα καὶ δὲν ἐπεμβαίενις;». Αὐτὴ εἶναι η ἀμείλικτος λογικὴ τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων. Ἔχετε κατασκανδαλίσει χιλιάδας καὶ ἑκατομμύρια ψυχάς, «ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν». Ἐπὶ ὀκτάμηνον ἀσχολεῖσθε μὲ ἀνύπαρκτα προβλήματα (ὑπαρκτὰ μόνον εἰς τὴν ἐμπαθῆ φαντασίαν ὡρισμένων ἐπισκόπων καὶ τοῦ ἀπελθόντος ὑπουργοῦ), καὶ ἔχετε ἐγκαταλείψει ἀποίμαντον τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἐνῷ τεράστια προβλήματα περιμένουν τὴν λύσιν των, σεῖς ξηλώνετε τὰ ἔργα τοῦ προκατόχου σας καὶ θύετε καὶ ἀπολύετε τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, ἐνῷ ταυτοχρόνως, τῶν ποιμένων συμπλεκομένων καὶ ἄλλων σφαζομένων, οἱ αἱρετικοί, καὶ δὴ οἱ χιλιασταί, κάμνουν ἀνενόχλητοι τὴν δουλειάν των, καὶ ἀσελγοῦν ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Ἀντὶ νὰ ἀσχοληθῆτε μὲ τοὺς αἱρετικούς, δαπανᾶτε τὸν χρόνον σας πῶς νὰ διαλύσετε τὰς θρησκευτικὰς ὀργανώσεις, χάρις εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἀκόμη Ἕλληνες ποὺ σᾶς φιλοῦν τὸ χέρι. Ἡ νεότης ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ πνευματικὴ λεγομένη ἡγεσία ἔχει πρὸ πολλοῦ ἀποσκιρτήσει, καὶ σεῖς καταδιώκετε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται νὰ ἑλκύσουν καὶ τὴν νεότητα καὶ τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν. Ποῦ κατήχησις; Ποῦ κήρυγμα ρωμαλέον; Ποῦ φιλανθρωπία; Ποῦ προπαρασκευὴ τῶν μελλόντων κληρικῶν; Ποῦ ἱεραποστολή; Ποῦ ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν χῶρον τῆς Παιδείας; Εἰς τοὺς σημερινοὺς κοσμογονικοὺς καιρούς, ποὺ σημαίνουν σάλπιγγες Ἀποκαλύψεως, ἡ σύνοδός σας ἀπεκεφάλισε τιμίαν δωδεκάδα ἱεραποστολικῶν ἐπισκόπων, καὶ ὁ λαὸς διψᾷ διὰ λόγον Θεοῦ.

Δὲν φοβεῖσθε, μήπως μετακινηθῇ ἡ λυχνία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας; Ἡ Μ. Ἀσία δὲν λέγει τίποτε;

Εἶναι ἀνάγκη, Μακαριώτατε, νὰ ἐννοήσετε, ὅτι ἡ σύνοδός σας ἐδημιούργησε προβλήματα, τὰ ὁποῖα ὁδηγοῦν μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν εἰς σχίσμα. Μόνον ἕνα θαῦμα εἶναι δυνατὸν νὰ σώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τοιαύτην συμφοράν. Οἱ 17 περίπου ἐπίσκοποι, οἱ συνευδοκοῦντες ὑμῖν εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἀδελφῶν των, ἔπληξαν τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῶν δύο μαχαιρῶν τοῦ Καίσαρος 17 φοράς. Καταπληγωμένον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ περιμένει τὴν ἴασίν του ἀπὸ τὴν Κεφαλήν του. Σεῖς ὅμως τί θὰ πράξετε; Μετὰ τὰ ὅσα ἔγιναν, πῶς νὰ σᾶς ὑπακούωμεν καὶ νὰ σᾶς ἐμπιστευθῶμεν τὴν ψυχήν μας, ὅ,τι πολυτιμότερον ἔχομεν; «Ἀγρυπνεῖτε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες»; Ἢ ἀγρυπνεῖτε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ὑμῖν; Μᾶς ἀγαπᾶτε ὡς πρόβατα Χριστοῦ καὶ ὡς παιδιά σας πνευματικά; Τότε διατί ποτὲ δὲν ἀναγνωρίζετε τὰ δικαιώματά μας ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ συνεχῶς μᾶς σκανδαλίζετε; Ἕως πότε πλέον θὰ ἀνθέξῃ ὁ λαὸς αὐτός;

Ἐδημιουργήσατε μίαν κατάστασιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς νεότητος καὶ τῆς κοινωνίας εἶναι παρόμοια μὲ ἐκεῖνα τοῦ μεγάλου παπικοῦ σχίσματος. Ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τοῦ Στεφανίδου: «Τὸ σχίσμα διήρκεσε τεσσαράκοντα ἔτη (1378 - 1415) καὶ ἐπέφερεν ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς ζημίας. Ὁ διπλασιασμὸς τῶν παπικῶν αὐλῶν (Σημείωσις ἡμετέρα: ὅπως παρ' ἡμῖν ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκόπων) ἀπῄτει διπλασίας δαπάνας, αἱ ὁποῖαι ἐβάρυνον τοὺς λαούς. Οἱ πάπαι ἀλληλοαφωρίζοντο καὶ ὁ εἷς ἀφώριζε τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ ἄλλου, ὥστε ὁλόκληρος ἡ χριστιανωσύνη τῆς Δύσεως εὑρίσκετο ὑπὸ ἀφορισμόν. Ταῦτα βεβαίως ἐκλόνιζον τὴν πίστιν εἰς τὸν παπισμόν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἐν γένει πίστιν». Φαίνεται ὅμως, ὅτι εἶχε δίκαιον ὁ Ἕγελος, ὅταν διεπίστωνεν, ὅτι τὸ μόνον ποὺ διδάσκει ἡ ἱστορία εἶναι ὅτι δὲν διδάσκει τίποτε. Καὶ φαίνεται, ὅτι ἐκεῖνοι, ποὺ ποτὲ δὲν θέλουν νὰ διδαχθοῦν, εἶναι οἱ περισσότεροι τῶν ἐπισκόπων μας.

Ποῦ μᾶς ὁδηγεῖτε λοιπόν, Μακαριώτατε πάτερ; Ἀσφαλῶς δὲν διαφεύγει τὴν προσοχήν σας, ὅτι ἡ σημερινὴ τραγελαφικὴ κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ. Εἶναι ἀδύνατον τὸ ἔργον τῆς συνόδου σας νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολύ, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ λαὸς ἀποκτήσῃ κυβέρνησιν δι' ἐκλογῶν. Δὲν σᾶς ἀπομένει τίποτε ἄλλο παρὰ δημοσία ἐξομολόγησις καὶ παραίτησις ἀπὸ τοῦ θρόνου, ὥστε νὰ ἀποσυρθῆτε εἰς τὴν μονὴν τῆς μετανοίας σας. Διότι ἄλλως τὸ ὄνομά σας καὶ τῶν ὁμοφρόνων σας γνωστῶν ἐπισκόπων θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν πλησίον τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν λοιπῶν δημίων τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀκούσετε τὴν φωνὴν τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου, θὰ ἐβλέπατε, ὅτι ἡ ἐπιστολή μου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, εἰμὴ εὐπρεπεστέρα, ὅσον τὸ δυνατόν, μεταφορὰ τῶν λόγων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος περιμένει ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους του νὰ γνωρίσῃ τὸν Χριστὸν καὶ ὄχι νὰ διώκεται ἐξ αἰτίας των ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ
ὑποσημειοῦμαι
Θεόδωρος Γεωργόπουλος
Θεολόγος

25/8/74

Ο ΕΥΣΕΒΗΣ ΛΑΟΣ ΔΙΕΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

Τὰ πρωτοφανῆς ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα τῶν τελευταίων μηνῶν δὲν ἀφήνουν ἀσυγκίνητον τὸν εὐσεβῆ λαόν. Ποικιλοτρόπως οὗτος ἐκδηλώνει τὴν ἀντίδρασίν του. Ἰδίᾳ διαμαρτύρονται οἱ πιστοὶ τῶν Μητροπολιτικῶν περιφερειῶν, τῶν ὁποίων οἱ κανονικοὶ ποιμένες ἐσφάγησαν ὅλως ἀναιτίως. Ἀπορφανισθέντες πνευματικῶς κράζουν. Ἡ κραυγή των δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ εἰσακουσθῇ ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας.

Κατωτέρω ἀναφέρομεν ὡρισμένας ἐκδηλώσεις τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

Ἡ ἀλήθεια διὰ τὸν Μητροπλίτην Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Κωνστάντιον

...Ὁ Μητροπολίτης κ. Κωνστάντιος μοῦ εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὴν μικράν μου ἡλικίαν. Ἄσβεστος θὰ μείνῃ εἰς τὴν μνήμην μου ἡ μορφή του ὡς ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἡγέτου κατὰ τὰς ὡσαύτως σκληρὰς καὶ πικρὰς ἡμέρας τοῦ Ἔθνους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὅταν τὴν 6ην Ἀπριλίου 1941 ἐδέχετο ἡ Ἑλλὰς τὴν ἐπίθεσιν τῶν Γερμανῶν καὶ ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως Καβάλας, ἀκόμη δὲ καὶ ὁ Μητροπολίτης, ὁ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος, καταληφθέντες ὑπὸ φόβου, ἐγκατέλειπον τὴν πόλιν, ὁ τότε νεαρὸς ἱεροκῆρυξ Χρόνης ἔμεινε ἀκλόνητος εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ συγκακοπαθήσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ θυσιασθῇ διὰ τὸ ἀπορφανισθὲν ποίμνιον τῆς Καβάλας.

Ὅλοι οἱ παλαιοὶ Καβαλιῶται ἐνθυμοῦνται μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς ἀκαταπονήτους ἐνεργείας τοῦ ἱεροκήρυκος, ὅπως προστατευθοῦν καὶ τελικῶς ἀπολυθοῦν 1.450 ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, ἐγκεκλεισμένοι ὑπὸ τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ στρατόπεδον Καρὰ - Ὀρμὰν καὶ ὅπως προστατευθοῦν καὶ σωθοῦν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἀπὸ τὴν μανίαν τῶν Βουλγάρων...

...Μετὰ τὴν ἀπέλασίν του ἐκ Καβάλας τοποθετεῖται ὡς ἱεροκῆρυξ εἰς τὴν Μητρόπολιν Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας. Ἐκεῖ ἡ δρᾶσίς του φαίνεται μυθιστορηματική. Εἶναι ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰ τρομερὰ στρατόπεδα τῶν Καλαβρύτων, τὰ δι' ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ πολιτικοὺς προοριζόμενα, καὶ ἐπιτυγχάνει νὰ ἐνισχύῃ καὶ νὰ παρηγορῇ τοὺς κρατουμένους.

Δυστυχῶς δὲν ἐβοηθήθη ἀπὸ τὸν τότε Καλαβρύτων καὶ κατόπιν Ἀρχιεπίσκοπον Θεόκλητον, ἐπιδείξαντα ἀσύγγνωστον δειλίαν, εἰ δ' ἄλλως θὰ ἔσωζεν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοὺς 1.350 κατοίκους τῶν Καλαβρύτων. Ἀσφαλῶς ὅμως ἔσωσε μὲ τὰς ἐνεργείας του - διὰ τὰς ὁποίας κατεδικάσθη εἰς θάνατον - τοὺς κατοίκους τοῦ Αἰγίου καὶ τῆς περιφερείας, διότι ἡ διαταγὴ τῶν Γερμανῶν ἦτο νὰ φονευθοῦν 4.000 Ἕλληνες καὶ ὄχι 1.350, ἔναντι τῶν 80 Γερμανῶν, ποὺ ἐθανάτωσαν οἱ κομμουνισταὶ - ἀντάρται.

...Τὸ 1967 ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸν ἐπιστρατεύει κυριολεκτικῶς καὶ τὸν προάγει εἰς Μητροπολίτην Ἀλεξανδρουπόλεως. Ἐκεῖνος δὲν δέχεται καὶ ποικιλοτρόπως ἀντιδρᾷ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὅμως ἐπέμεινε καὶ ὁ ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου τελικῶς ὑπήκουσε καὶ ὑπετάγη εἰς τὴν ἐπιταγὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης καὶ ἀπὸ τῆς νέας ἐπάλξεως ρίπτεται εἰς νέους ἀγῶνας καὶ νέας προσπαθείας...

...Ἐκτὸς τῆς ἐξαιρέτου πνευματικῆς του δράσεως ἀνέπτυξε καὶ ποικίλην καὶ ἐν πολλοῖς πρωτότυπον κοινωνικὴν δρᾶσιν (Ἐνταῦθα μνημονεύονται ἐκτενῶς τὰ ἐκκλησιαστικά, φιλανθρωπικὰ καὶ κοινωνικὰ ἔργα τοῦ Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως)

...Ἀγαπητοὶ συμπολῖται, ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ καταθέσω ὡς προσωπικὴν μαρτυρίαν πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ νὰ καταδείξω τὴν μεγάλην ἀδικίαν ποὺ προσεγένετο εἰς τὸν ἐξαίρετον Μητροπολίτην μας, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις, ἡ ἐμφορουμένη ὑπὸ δημοκρατικῶν ἰδεῶν καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸ δίκαιον, θὰ θελήσῃ νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτόν, καὶ τοὺς ἄλλους ἕνδεκα ἐκθρονισθέντας, ἐν μέσῳ τῶν ποιμνίων των, τὰ ὁποῖα τόσον ἠγάπησαν καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐθυσιάσθησαν.

Ἐν Ἀλεξανδρ)λει τῇ 15ῃ Αὐγ. 1974
Κρίτων Λυραντζόπουλος
Οἰκονομολόγος

Ἀποδώσατε τὸ δίκαιον

...Ἡ ἔκπτωσις ἁγίων Μητροπολιτῶν, κατὰ πάντα ἀξίων, μὲ ἄμεμπτον καὶ ἀπαστράπτουσαν προσωπικότητα, μὲ δρᾶσιν ἐκκλησιαστικήν, ἐθνικὴν καὶ κοινωνικήν, ἔχει δημιουργήσει σάλον στὶς καρδιὲς τῶν πιστῶν, φυσικὰ καὶ στὶς δικές μας. Οἱ ἀναληθεῖς δηλώσεις ἀπὸ τηλεοράσεως καὶ μάλιστα ἀπὸ χείλη ἐπίσημα ἐκκλησιαστικά, ὁ ἄδικος διωγμὸς ἐκ μέρους μερίδος Ἀρχιερέων ἀδελφῶν των, χωρὶς καμμίαν αἰτίαν σοβαρὰν καὶ ἀκόμη χωρὶς ἀπολογίαν, μᾶς ἔχει πικράνει βαθύτατα.

Πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς γνωρίζουμε προσωπικά. Χρόνια καὶ χρόνια δεχθήκαμε τὴν πατρική τους στοργὴ καὶ φροντίδα καὶ τὴν καθοδηγητικὴ τους ἱκανότητα. Γαλουχηθήκαμε μὲ τὰ νάματα τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν, χάρις στὶς δικές τους ἀκαταπόνητες καὶ ἀκατάβλητες προσπάθειες, ποὺ ἀπέβλεπαν στὴ δόξα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ μόνου, στὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν καὶ τῆς πατρίδος τὸ μεγαλεῖον...

...Παρακαλοῦμε θερμότατα, Ἐξοχώτατε, σώσατε τὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸν διχασμό. Ἀποκαταστήσατε τὴν διασαλευθεῖσαν εἰρήνην εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποδώσατε τὸ δίκαιον εἰς τοὺς ἀπομακρυνθέντας τῶν θέσεων των ἀξίους ἱεράρχας.

(Ὑπόμνημα 102 κατοίκων τῆς πόλεως Κομοτηνῆς πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Κων)τῖνον Καραμανλῆν)

Μητέρες διαμαρτύρονται

Ἑλληνίδες χριστιανὲς μητέρες τῆς ἱστορικῆς πόλεως Τρικάλων, συγχαίρουσαι Ὑμᾶς θερμῶς δι' ἀνάληψιν ὑψηλῶν καθηκόντων, εὐχόμεθα πλήρη εὐόδωσιν καὶ ἐπιτυχίαν. Ὑποβάλλομεν δὲ θερμὴν παράκλησιν, ὅπως ἐπιληφθῆτε θέματος σεβαστοῦ καὶ ἀξίου ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Σεραφείμ, ἀγαπήσαντος καὶ πολλαπλῶς βοηθήσαντος προβληματιζόμενα παιδιά μας.

Πιστεύομεν, ὅτι ἀντικειμενικὴ καὶ δικαία ὑμῶν κρίσις θὰ ἀποτρέψῃ καὶ ματαιώσῃ ὅλως ἄδικον ἀπόφασιν Ἱερᾶς Συνόδου, ὥστε σεπτὸς καὶ ἐνάρετος ποιμενάρχης νὰ παραμείνῃ πλησίον μας καὶ συνεχίσῃ πολύπλευρον καὶ ἐποικοδομητικώτατον πνευματικὸν καὶ κοινωνικόν του ἔργον.

(Τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργὸν Παιδείας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ 2.000 μητέρων τῆς πόλεως Τρικάλων)

«Δὲν ἔχουμε ἐμπιστοσύνη»

...Γνωρίζουμε καλὰ ὅτι ὁ ἀδίκως ἐκδιωχθεὶς ποιμενάρχης μας εἰσῆλθε στὴν ποίμνη μας διὰ τῆς «θύρας» καὶ μᾶς γνωρίζει ἕνα ἕκαστον, καὶ ἐμεῖς «ἀλλοτρίῳ οὐ μὴ ἀκολουθήσωμεν», ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἦτο καὶ θὰ εἶναι ὁ κανονικός μας ποιμενάρχης, ἐφ' ὅσον ζῇ. Θέλουμε νὰ μᾶς ἀπαντήσετε: Πρὸς τί ἡ ἀλλαγή; Τί ἔχετε νὰ μᾶς προσφέρετε περισσότερο; Τί παράδειγμα θὰ πάρουμε ἀπὸ σᾶς ἐμεῖς καὶ τὰ παιδιά μας; Μόνο τὸ σκάνδαλο καὶ ὁ κλονισμὸς τῶν ψυχῶν μας εἶναι ὁ καρπὸς τῶν ὅσων διαπράξατε. Δὲν σᾶς ἔχουμε καμμιὰ ἐμπιστοσύνη. Ἔχετε γράψει τὴν μελανώτερη σελίδα τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ ἅγιοι νὰ εἶσθε, τὸ σκάνδαλο ποὺ προκαλέσατε εἶναι τόσο μεγάλο, ποὺ θὰ δώσετε λόγο στὸ Θεό...

...Πῶς παραμένετε ἐπάνω σὲ θρόνους ποὺ δὲν εἶναι δικοί σας; Πῶς θὰ μιλήσητε περὶ ἀγάπης, περὶ ἀδελφοσύνης, περὶ δικαιοσύνης, τὴν ὥρα ποὺ δεχθήκατε τέτοια ἀδικία καὶ πατᾶτε ἐπάνω στὰ μαρτυρικὰ πτώματα τῶν ἀδελφῶν σας;...

(Ἐπιστολὴ μητέρων τῶν Τρικάλων πρὸς τοὺς μοιχεπιβάτας, τοὺς καταλαβόντας βιαίως τοὺς θρόνους τῶν 12 κανονικῶν Μητροπολιτῶν)

Ρεκὸρ ἱεροεξεταστικῶν συνεδριάσεων

...Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐσκηνοθετήσατε. Χρησιμοποιήσατε κατὰ κόρον καὶ μὲ ἰδιάζον συναισθηματικὸ φορτίο τὴν λέξι ἀντικανονικός, καταρρίψατε ρεκὸρ ἱεροεξεταστικῶν συνεδριάσεων ἐρήμην τῶν κατηγορουμένων, καταπατήσατε θείους καὶ ἀνθρωπίνους νόμους, ὑποτιμήσατε τὴν νοημοσύνη τῆς κοινῆς γνώμης, περιφρονήσατε παντελῶς τὴν ἀνησυχία νέων φοιτητῶν καὶ ἐπιστημόνων, ζωντανῶν μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, κηρύξατε δημοσίως τὴν ὀργὴ καὶ τὸ μῖσος καὶ μὲ τὴν ἄνεσι ποὺ σᾶς ἔδιναν οἱ Συντακτικὲς Πράξεις θεωρήσατε τὴν Ἐκκλησία λεία Ναπολεοντείων κατακτήσεων καὶ τὴν μοιραστήκατε μὲ τὴν συντροφιά σας...

...Καὶ τώρα πῶς νὰ σᾶς πιστεύσουμε καὶ νὰ δώσουμε σημασία στὰ λόγια σας, ἅγιε Προκαθήμενε καὶ νεοενθρονισθέντες πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας; Πῶς τολμᾶτε νὰ ἀντικρύζετε τὸν περιούσιο λαὸ τοῦ Κυρίου, ὅταν αὐτὸς σύσσωμος ἀγωνιᾷ στὰ σύνορα καὶ στὴν Κύπρο, καὶ σεῖς βρίσκοντας τὴν κατάλληλη εὐκαιρία, σὰν τὸ λύκο ποὺ χαίρεται στὴν ἀναμπουμπούλα ἢ τὸν πλιατσικολόγο ποὺ πανηγυρίζει στὴν ἄδεια πόλι, ἐκπαραθυρώσατε συνεπισκόπους σας καὶ ἐνθρονισθήκατε οἱ ἴδιοι;

...Δὲν ἔχουμε τίποτα προσωπικὸ μὲ κανέναν ἀπ' τοὺς νέους «ὅλως κανονικοὺς» Ἐπισκόπους. Ἀπεναντίας σεβόμαστε τὸ ράσο τους. Μᾶς ἔπιασε ὅμως τὸ παράπονο γιὰ τὸ κατάντημα τῆς Ἐκκλησίας μας...

Μιὰ συντροφιὰ ἀπὸ φοιτητὰς καὶ φοιτήτριες, νεαροὺς καὶ νεαρὲς ἐπιστήμονες ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη

(Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Σεραφεὶμ καὶ τοὺς νεοχειροτονηθέντας μοιχεπιβάτας)

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ ΘΑΜΩΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ !

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ, ἅμα τῇ ἀνόδῳ του εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον, ἐτοποθέτησεν ἡγούμενον τῆς ἱστορικῆς Μονῆς Πεντέλης τὸν νεαρὸν (32 ἐτῶν) ἀρχιμανδρίτην Χρυσόστομον Συνετόν. Καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον τοῦ νέου ἡγουμένου ὑπενθυμίζουν εἰς αὐτὸν οἷος πρέπει νὰ εἶνε. Συνετὸς εἰς τὸν βίον του καὶ χρυσοῦς εἰς τοὺς λόγους του. Δυστυχῶς στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα περιῆλθον εἰς χεῖράς μας, ἀποδεικνύουν τὸ ἀντίθετον. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα καταγγέλλουν τὸν Χρυσόστομον Συνετὸν ἀκάθαρτον εἰς τὸ στόμα καὶ ἀπρόσεκτον εἰς τὸν βίον. Λυπούμεθα, διότι τὰ στοιχεῖα αὐτὰ δὲν προέρχονται ἀπὸ ἀνώνυμα σκανδαλοθηρικὰ κείμενα. Προέρχονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἐπίσημα ἐκκλησιαστικὰ κείμενα·

Ὡρισμένα ἐκ τῶν ἐν λόγῳ στοιχείων παραθέτομεν κατωτέρω διὰ νὰ ἴδουν οἱ φίλοι ἀναγνῶσται ποίου εἴδους «κάθαρσιν» ἐπιτελεῖ ὁ κ. Σεραφεὶμ καὶ ποῖοι ἀποτελοῦν τὸ στενὸν αὐτοῦ περιβάλλον.

Ἡ φοίτησις εἰς νυκτερινὸν κέντρον «δὲν ἀπάδει εἰς τὴν ἰδιότητά» του

Εἰς τὴν Ζάκυνθον ὑπηρέτει ὁ νεαρὸς κληρικὸς Χρυσόστομος Συνετός. Ἀντικανονικῶς χειροτονηθεὶς (εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν) πρεσβύτερος καὶ προχειρισθεὶς ἀρχιμανδρίτης, ὑπηρέτει εἰς τὸ ἐν Ζακύνθῳ μετόχιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σινᾶ. Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Ἀπόστολος, διακρινόμενος διὰ τὴν σεμνότητα τοῦ βίου του, εἶχε πολλάκις παρατηρήσει καὶ ἐπιπλήξει τὸν ἐν λόγῳ κληρικὸν διὰ τὴν ἀνάρμοστον διαγωγήν του. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρομεν, ὅτι τὸν Ἰούλιον τοῦ 1969 δι' ἐγγράφου του παρετήρησε τοῦτον διότι εὑρίσκετο εἰς νυκτερινὸν κέντρον μέχρι μεσονυκτίου!

Καὶ ὁ νεαρὸς κληρικὸς μετὰ πρωτοφανοῦς κυνικότητος ὄχι μόνον ὡμολόγησεν ὅτι ὄντως εὑρίσκετο εἰς νυκτερινὸν κέντρον - προφανῶς ὄχι διὰ νά... προσευχηθῇ! -, ἀλλ' ἐξεδήλωσε τὴν πίστιν του ὅτι «αὐτὸ δὲν ἀπάδει εἰς τὴν ἰδιότητά» του. Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὸ κείμενον τῆς αὐθάδους ἐπιστολῆς τοῦ κ. Συνετοῦ, ὡς καὶ φωτοτυπίαν τοῦ πρωτοτύπου. Διὰ νὰ θαυμάσουν δὲ οἱ ἀναγνῶσται μας τὴν... μόρφωσιν τοῦ ἡγουμένου Πεντέλης, διατηροῦμεν ὅλα τὰ ὀρθογραφικὰ μαργαριτάρια τῆς ἐπιστολῆς:

«Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 16η Ἰουλίου 1969

Σεβασμιότατον Μητροπολίτην
Ζακύνθου κ.κ. Ἀπόστολον
Ἐνταῦθα

Σεβασμιώτατε

ὲ ἔγγραφόν Σας μὲ παρατηρεῖτε ὅτι εὑρισκόμην εἰς ΚΕΝΤΡΟΝ ἕως τοῦ μεσονυκτίου.

Ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι αὐτὸ δὲν «ἀπάδει» εἰς τὴν ἰδιότητά μου καὶ ἐπειδὴ ἀντιθέτως πιστεύω ὅτι δὲν πρέπει νὰ εὑρίσκομαι εἰς τὰ ΑΠΟΚΕΝΤΡΑ παρακαλῶ δεχθεῖτε τὴν ἤδη ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν μου ἵνα τοιουτοτρόπως ἀπαλλαγεῖτε τοῦ λοιποῦ τοῦ κόπου νὰ μὲ παρατηρεῖτε.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος πρὸς τὸ ἀξίωμά Σας σεβασμοῦ

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Συνετὸς

Κοινοποίησις:
Ἱερὰν Μονὴν Σινᾶ».

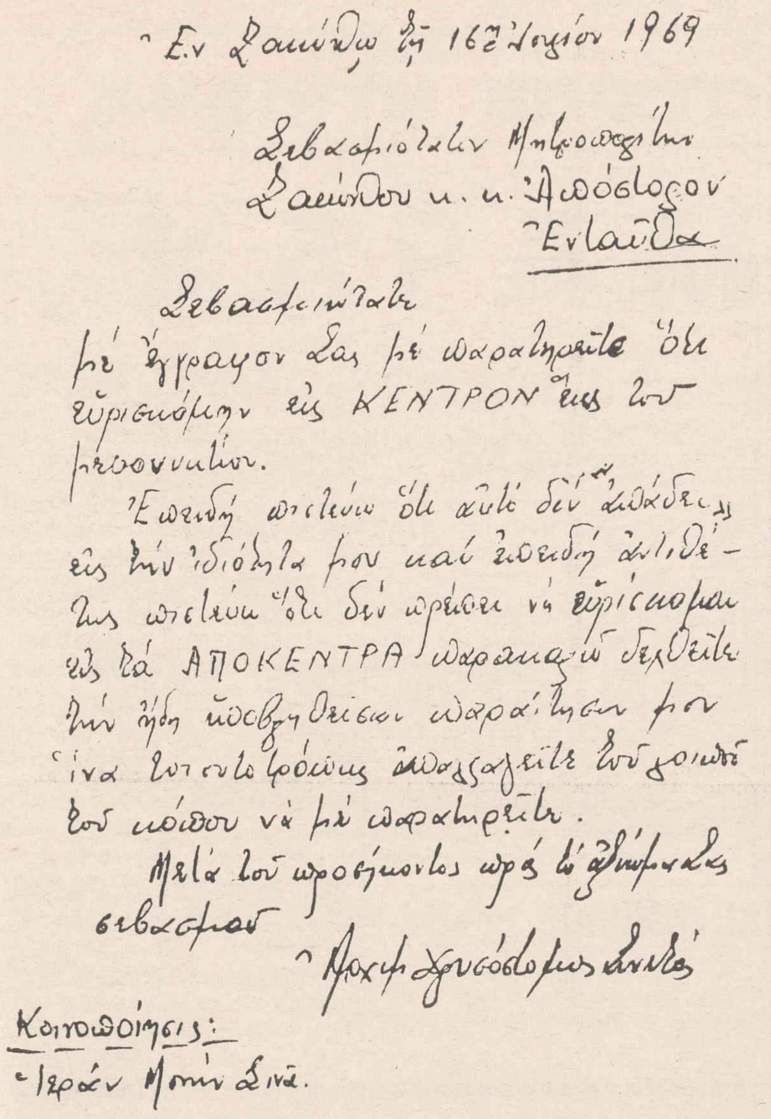

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 16ῃ Ἰουλίου 1969

Σεβασμιότατον Μητροπολίτην
Ζακύνθου κ.κ. Ἀπόστολον
Ἐνταῦθα

Σεβασμιώτατε

μὲ ἔγγραφον Σας μὲ παρατηρεῖτε ὅτι εὑρισκόμην εἰς ΚΕΝΤΡΟΝ ἕως τοῦ μεσονυκτίου.

Ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι αὐτὸ δὲν «ἀπάδει» εἰς τὴν ἰδιότητα μου καὶ ἐπειδὴ ἀντιθέτως πιστεύω ὅτι δὲν πρέπει νὰ εὑρίσκομαι εἰς τὰ ΑΠΟΚΕΝΤΡΑ παρακαλῶ δεχθεῖτε τὴν ἤδη ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν μου ἵνα τοιουτοτρόπως ἀπαλλαγεῖτε τοῦ λοιποῦ τοῦ κόπου νὰ μὲ παρατηρεῖτε.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος πρὸς τὸ ἀξίωμα Σας σεβασμοῦ

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Συνετὸς

Κοινοποίησις:
Ἱερὰν Μονὴν Σινᾶ.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ ἡ Μονὴ Σινᾶ διὰ τὸν σκανδαλοποιὸν κ. Συνετὸν

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Ἀπόστολος ἠναγκάσθη πολλάκις ν' ἀναφερθῇ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καταγγέλλων τὸν κληρικὸν Χρυσόστομον Συνετόν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγγράφου της ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10-5-72 παρεκάλεσε τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ Γρηγόριον, ὅπως προέλθῃ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Συνετοῦ δι' ἑτέρου ἀδελφοῦ τῆς κατ' αὐτὸν Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συνοδικὸν ἔγγραφον ἐτονίζοντο μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

Παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Ἀποστόλου ὑπεβλήθησαν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Συνόδῳ κατ' ἐπανάληψιν γραπταὶ αἰτιάσεις κατὰ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἀντιπροσώπου τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἱερᾶς Αὐτοκρατορικῆς Μονῆς Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Συνετοῦ, πολλὰ παρέχοντος πράγματα τῷ εἰρημένῳ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ, δηλώσαντι ἤδη ἡμῖν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀνεχθῇ περαιτέρω τὴν καθ' ὅλου διαγωγὴν καὶ πολιτείαν τοῦ διαληφθέντος κληρικοῦ, εἰς ἀλλοτρίας ἐκτρεπομένου ἐνεργείας, τὸν σκανδαλισμὸν τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος προκαλούσας.

Εἰς τὸ ὡς ἄνω Συνοδικὸν ἔγγραφον ἀπήντησεν ἀμέσως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ Γρηγόριος δι' ἐγγράφου του ἀπὸ 15-5-72. Εἰς αὐτὸ ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὰ καταγγελλόμενα. Ἡ καταγγελία - γράφει - τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ ἡμῖν ἐν Χῷ ἀδελφοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Ἀποστόλου, γνωστοῦ ἡμῖν ὄντος διὰ τὴν πραότητα καὶ ἀδιάβλητον Αὐτοῦ καθόλου βιωτήν, πρὸς τὴν Σεβασμίαν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀνάρμοστον διαγωγὴν καὶ πολιτείαν τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Συνετοῦ, ἐτραυμάτισε τὴν καρδίαν ἡμῶν, διότι αἱ ἐνέργειαί του προὐκάλεσαν καὶ προκαλοῦν τὸν σκανδαλισμὸν τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας... Εἰς τὸ αὐτὸ ἔγγραφον δηλοῦται καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ ἀνακλήσεως τοῦ σκανδαλοποιοῦ κληρικοῦ ἐκ Ζακύνθου.

Παρόμοιον ἔγγραφον ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπέστειλεν ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ζακύνθου κ. Ἀπόστολον. Εἰς αὐτὸ ἐκδηλώνει τὴν λύπην του δι' ὅσα (ὁ Χρυσόστομος Συνετὸς) ἔπραξε, σκανδαλίσας τὸ εὐλαβὲς ποίμνιον...

Καὶ βωμολόχος;

Ὡς ἐλέχθη, παρὰ τὸ ὄνομά του (Χρυσόστομος) ὁ κ. Συνετὸς φαίνεται, ὅτι διακρίνεται καὶ διὰ τὸ ἀκάθαρτον αὐτοῦ στόμα. Ὑπάρχει εἰς βάρος του (ἀπὸ 24-5-67) ἀναφορὰ κατοίκου τῆς Ζακύνθου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ νεαρὸς κληρικὸς κατηγορεῖται, ὅτι ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων εἰς πλατεῖαν τῆς Ζακύνθου ἐξεστόμισε χυδαιοτάτην φράσιν. Ἡ φράσις αὐτή, ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου της, ὄζει περισσότερον τῆς γνωστῆς φράσεως, τὴν ὁποίαν ὁ προστάτης του κ. Σεραφεὶμ ἐξεστόμισεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Λαρίσης. Δὲν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ μεταφέρωμεν τὴν φράσιν τοῦ κ. Συνετοῦ ἐνταῦθα, ἵνα μὴ προκληθοῦν... ἀναθυμιάσεις.

Ὕστερον ἀπὸ πολύμηνον ἀργίαν εἰς Ἰωάννινα

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ Γρηγόριος, κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων κατὰ τοῦ Χρυσοστόμου Συνετοῦ καταγγελιῶν, ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1972 τὴν ποινὴν τῆς ἀργίας. Ἡ ποινὴ αὐτὴ ἤρθη τὴν 28ην Ἰουλίου 1972 καὶ οὕτω ὁ κ. Συνετὸς διωρίσθη ἀντιπρόσωπος τῆς Μονῆς Σινᾶ εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις μετόχιον αὐτῆς.

Εἰς Ἰωάννινα συνεδέθη μετὰ τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Σεραφείμ, μὲ τὸν ὁποῖον ἔχει ἀρκετὰ κοινά. Σχετικῶς μὲ τὴν ἐν Ἰωαννίνοις πολιτείαν τοῦ κ. Συνετοῦ θὰ ἀσχοληθῶμεν ἄλλοτε.

Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Πεντέλης

Καὶ ὑποψήφιος Δεσπότης!

Αὐτὸν λοιπὸν τὸν νεαρὸν Ἀρχιμανδρίτην, ποὺ σκανδαλίζει καὶ βωμολοχεῖ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ, μολονότι ἐγνώριζε τὰς ἐναντίον του καταγγελίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1972, ὅτε ἦτο Συνοδικός, ἐν τούτοις ἐπέλεξεν ὡς ἡγούμενον τῆς Μ. Πεντέλης. Ποῖα ἐξ ὅλων τῶν... χαρισμάτων αὐτοῦ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του ὁ Μακαριώτατος καὶ τὸν ἐτοποθέτησεν εἰς μίαν τόσον σπουδαίαν θέσιν; Τὸ ἀσκητικὸν τῆς ἐμφανίσεώς του; Τὸ λιτοδίαιτον τῆς ζωῆς του; Τὸ σεμνὸν τοῦ χαρακτῆρός του; Τὴν ἀπάρνησιν τῶν κοσμικῶν ἀνέσεων; Τὴν θεολογικήν του κατάρτισιν; Τὸν πρότερον βίον καὶ πολιτείαν του; Τὴν αὐστηρὰν καλογηρικὴν ζωήν του; Εἴμεθα περίεργοι νὰ πληροφορηθῶμεν ποῖα ἐκ τούτων ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του ὁ Μακαριώτατος.

«Μιὰ χαρὰ περνάει» ὁ κ. Συνετὸς εἰς τὴν ὑψηλήν του θέσιν. Μία θλῖψις μόνον σκιάζει τὸν οὐρανὸν τῆς ψυχῆς του. Ὅτι δὲν ἔχει τὴν ἡλικίαν τῶν 35 ἐτῶν διὰ νὰ γίνῃ δεσπότης. Τί κρῖμα! Βλέπει τόσους καὶ τόσους νὰ γίνωνται δεσποτάδες, βλέπει τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεὶμ νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸν δεσπότην, βλέπει τὴν Ζάκυνθον «κενήν», κατόπιν τοῦ ἀτίμου σφαγιασμοῦ τοῦ κανονικοῦ της Μητροπολίτου, καὶ θλίβεται, διότι δὲν ἔχει ἡλικίαν. Ἄλλωστε, κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Ζακύνθῳ ἐπίσκεψίν του, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποκρύψῃ τὸν πόθον τῆς δεσποτομανίας...

Σημειωτέον, ὅτι, καθ' ἃ καταγγέλλονται, κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν «ὡραίαν Ζάκυνθον», ὁ ἡγούμενος τῆς Πεντέλης ἐνεθυμήθη τά... ἀρχαῖα μεγαλεῖα πρὸς διασκέδασιν. Ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν τὴν νέαν αὐτὴν καταγγελίαν. Διότι νομίζομεν, ὅτι ὁ κ. Συνετὸς θὰ ἤρχισε κάπως νὰ συνετίζεται καὶ νὰ «σοβαροφέρνῃ» ἐν ὄψει μάλιστα καὶ τῆς ἐπισκοποποιήσεώς του!

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΜΑΣΟΝΟΣ;

Κατηγγέλθη εἰς τὴν ἐφημερίδα μας, ὅτι ὁ νέος Γενικὸς Ἔφορος τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων κ. Δημήτριος Μαρκουλῆς εἶνε μασόνος. Συγκεκριμένως ἐγένετο ἡ ἑξῆς καταγγελία· «Ὁ Γενικὸς Ἔφορος τοῦ ΣΕΠ., ὁ ὁποῖος κατάφερε, βοηθούμενος ἀπὸ τὸ τεκτονικὸν ἵδρυμα, νὰ ἐξοστρακίσῃ τὸν προηγούμενον Γενικὸν Ἔφορον, καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Νικόλαον Π. Μπρατσιώτην, εἶναι μασόνος, ἀνήκει δὲ εἰς τὴν ἑλληνικὴν Στοὰν "Ἀκρόπολις" ἀπὸ πολλὰ χρόνια». Εἰς τὴν καταγγελίαν προστίθεται, ὅτι οὗτος διωρίσθη ὑπὸ τῆς χούντας.

Δὲν εἴμεθα ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν τὴν καταγγελίαν. Οἱ γνωρίζοντες τὸν ἐν λόγῳ κύριον, καὶ μάλιστα ὁ καθηγητὴς κ. Νικόλαος Μπρατσιώτης, ὀφείλουν νὰ ὁμιλήσουν σχετικῶς. Ἐὰν ὁ κ. Μαρκουλῆς εἶνε μασόνος, τότε βεβαιοῦνται τὰ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ψιθυριζόμενα, ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς εἶνε τὸ νηπιαγωγεῖον τοῦ Μασονισμοῦ. Σχετικὴ μὲ τὸ ἐν λόγῳ θέμα εἶνε καὶ ἡ ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλεν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Ἰάκωβος πρὸς τὸν κ. Μαρκουλῆν. Ἀνεγνώσαμεν ταύτην εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Μητροπόλεώς του «Δελτίον ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου» (φ. Ἰουλίου 1974) καὶ τὴν ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω:

«Καλλονὴ 5-7-74

Πρὸς
τὸν κ. Δημήτριον Μαρκουλῆν
Γενικὸν Ἔφορον Προσκόπων
Εἰς Ἀθήνας

Ἐλάβομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 13 ἐγκύκλιον ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων ὑμῶν ὡς Γενικοῦ Ἐφόρου ΣΕΠ, δι' ἧς ζητεῖτε τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Προσκοπισμός, κ. Γενικὲ Ἔφορε, βαρύνεται μὲ τὴν φοβερὰν κατηγορίαν τῆς κηδεμονίας του ὑπὸ τοῦ ἀπαισίου Μασσωνισμοῦ. Τὴν κατηγορίαν δὲ αὐτὴν μέχρι σήμερον δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποσείσῃ δημοσίως, διὰ μιᾶς τιμίας καὶ πεπαρρησιασμένης δηλώσεως περὶ τοῦ ἐναντίου.

Κατόπιν τούτου γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἀναμένομεν τὴν ὡς ἄνω δήλωσιν τοῦ ΣΕΠ πρὸς παροχὴν τῆς αἰτουμένης εὐλογίας καὶ συμπαραστάσεως.

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Μηθύμνης ΙΑΚΩΒΟΣ».

«Κλάδος ἐλαίας»

Ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν ἀνέγραψε τὴν 29ην Αὐγούστου τὴν εἴδησιν, ὅτι «ἡ Τουρκία προσφέρει τώρα ὑποκριτικῶς κλάδον ἐλαίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα». Ἡ εἴδησις αὐτὴ ὑπενθυμίζει τὸν «κλάδον ἐλαίας» τοῦ κ. Σεραφείμ. Οἱ Τοῦρκοι ἐδιχοτόμησαν βιαίως τὴν Κύπρον· ὁ κ. Σεραφεὶμ ἐδιχοτόμησε βιαίως τὴν Ἱεραρχίαν. Σφάζοντες οἱ Τοῦρκοι τοὺς Ἕλληνας δὲν παύουν ὑποκριτικῶς νὰ προσφέρουν καὶ «κλάδον ἐλαίας»· σφάζων ὁ κ. Σεραφεὶμ τιμίους Ἀρχιερεῖς δὲν παύει ὑποκριτικῶς εἰς τὰς ὑπὸ σφαγὴν ὑπολοίπους Ἀρχιερεῖς νὰ προσφέρῃ «κλάδον ἐλαίας». Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις κάτωθεν τοῦ «κλάδου ἐλαίας» κρύπτεται κακοῦργος μάχαιρα!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΚΚΛ. ΑΓΩΝΟΣ»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΜΟΥΡΑΤΙΔΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Η ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Μὲ τὴν ἀνωτέρω μελέτην, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ γνωμοδότησιν τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν νομοκανονικῶν ζητημάτων καθηγητοῦ, καταδεικνύεται τὸ ἀλλοπρόσαλλον τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομοθετημάτων ἐπὶ δικτατορίας, καταγγέλλονται αἱ ἐπ' αὐτῶν στηριχθεῖσαι ἀντικανονικαὶ ἐνέργειαι τῆς Συνόδου τοῦ κ. Σεραφείμ, καὶ ὑποδεικνύονται μέτρα, τὰ ὁποῖα δέον νὰ ληφθοῦν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Τιμᾶται δραχμ. 5, ταχυδρομικὰ δραχμ. 1. Ἀπευθύνεσθε: Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛ. ΑΓΩΝ», Χαλκοκονδύλη 24, Ἀθήνας (102).

Σεραφειμικοὶ Μητροπολῖται ὑποστηρικταὶ τῆς δικτατορίας

Παριστάνουν τοὺς... ἀντιχουντικοὺς

Ὄψιμον ἀντιχουντισμὸν δεικνύουν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Σεραφειμικὴν ὁμάδα Μητροπολῖται. Ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον τὴν διοίκησιν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας διὰ πρωτοφανῶν δικτατορικῶν νομοθετημάτων· ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δικτατορικῇ μαχαίρᾳ χρησάμενοι κατέσφαξαν 12 τιμίους Μητροπολίτας, παρουσιάζονται τώρα ὡς... ἀντιδικτατορικοί. Ὡρισμένοι δὲ ἐκ τῶν κυβερνητικῶν παραγόντων θεωροῦν τὸν κ. Σεραφεὶμ καὶ τὴν ἀνεκδιήγητον ὁμάδα του ὡς... πατάξαντας τὴν χούνταν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ! Εἰς οὐδένα ἄλλον τομέα ἔχουν κατορθώσει νὰ ἐπιπλεύσουν οἱ δικτατορικοί, καὶ μάλιστα μὲ τὸ προσωπεῖον τοῦ ἀντιδικτατορικοῦ, εἰ μὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπου ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ τὸ Σεραφειμικὸν καθεστὼς τῆς πλέον στυγνῆς δικτατορίας.

Κατωτέρω φέρομεν εἰς φῶς κείμενα, εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται, ὅτι τρία «πρωτοπαλλήκαρα» τοῦ κ. Σεραφεὶμ ὑπῆρξαν ἐλεεινοὶ ὑμνηταὶ τῆς δικτατορίας.

Οἱ πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου πολιτικοί: «Μιαρὰ συμφορά» — «Ἐξωμόται» — «Αἱμοβόροι λύκοι — «Συμμορία»

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ κ. ΔΩΡΟΘΕΟΥ

Ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς παράγοντας τοῦ Σεραφειμικοῦ καθεστῶτος εἶνε καὶ ὁ Μητροπολίτης κ. Δωρόθεος Γιανναρόπουλος, μοιχεπιβάτης ἤδη τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου τῆς Ἀττικῆς. Οὗτος παρουσιάζεται ὡς στενὸς φίλος τῶν νῦν κυβερνώντων. Ἐκλήθη μάλιστα, ὅπως ὁρκίσῃ καὶ ὡρισμένους ὑπουργούς.

Ἀλλ' ὁ κ. Δωρόθεος Γιανναρόπουλος ὡς Μητροπολίτης Καστορίας ἦτο καὶ στενὸς φίλος τῆς δικτατορίας καὶ φανατικὸς ἐγκωμιαστὴς τῆς 21ης Ἀπριλίου. Τρανωτάτην ἀπόδειξιν ἀποτελεῖ ἄρθρον του δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1968 ὑπὸ τὸν τίτλον «Καιρὸς εὐπρόσδεκτος πρὸς δρᾶσιν», ἀποσπάσματα τοῦ ὁποίου ἀνεδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» τῆς 23/8/74. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ κ. Γιανναρόπουλος προπαγανδίζει μετὰ γελοίου φανατισμοῦ τὸ δημοψήφισμα διὰ τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, ἐξωστράκισε τοὺς ἱεροὺς Κανόνας! Δημοσιεύομεν χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ ἄρθρου ἐκείνου, διὰ νὰ ἴδῃ ὁ κ. Καραμανλῆς ποῖος Μητροπολίτης ὁρκίζει τοὺς ὑπουργούς του:

«Ἔφθασεν ὁ καιρὸς ὅπου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ δώσῃ ἐξετάσεις. Ἡ 29 Σεπτεμβρίου εἶναι ἡμέρα Κυριακή, ἡμέρα ἀναστάσιμος, καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος καλεῖται, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς χαρᾶς, νὰ ἀποφανθῇ διὰ τῆς ψήφου του, ἂν θέλῃ καὶ τὴν ἀνάστασιν τῆς Πατρίδος του, καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου...

...Ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 ἤνοιξε τὴν λεωφόρον τῆς εὐτυχίας, τῆς γαλήνης, τῆς εὐημερίας, τῆς προόδου καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ λεωφόρος αὐτὴ εἶναι κατάφορτος ἐξ ἀρετῶν, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ τὰς προωθήσωμεν. Ἐὰν δώσωμεν τὸ ψηφοδέλτιόν μας μὲ τὸ ΝΑΙ, θὰ εὐτυχήσωμεν, ἐνῷ ἀντιθέτως, ἂν ψηφίσωμεν ΟΧΙ, θὰ δυστυχήσωμεν καὶ ὀδύνην πολλὴν θὰ δοκιμάσωμεν, διότι ἐχάσαμεν τὴν εὐκαιρίαν διὰ τὸ μέλλον μας καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καλεῖται μὲ τὸ ΝΑΙ του πρὸς τὸ νέον Σύνταγμα... νὰ ἀνοικοδομήσῃ τῆς ἱερᾶς πατρῴας γῆς διδακτήρια «Ἑλλήνων Χριστιανῶν» καὶ νὰ κατακρημνίσῃ τῆς μιαρᾶς προηγουμένης συμφορᾶς τὰ εἴδωλα. Καλεῖται μὲ τὸ ΝΑΙ του νὰ σώσῃ τὴν δύστηνον Ἑλληνικὴν Φυλήν, ὅπως πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου κατήντησεν, καὶ νὰ πατάξῃ τῶν ἐξωμοτῶν τὴν θρασεῖαν κεφαλήν, νὰ καταφέρῃ λακτίσματα κατὰ τῶν αἱμοβόρων λύκων, οἱ ὁποῖοι ἔπινον τὸ αἷμα του καὶ νὰ προσπήξῃ, διὰ τοῦ νέου Συντάγματος στερεὰ ἀντερείσματα εἰς τὸν κλονισθέντα οἶκον του, τοῦ ὁποίου τὴν πτῶσιν καὶ τὸν ἐξαφανισμὸν συνεκράτησαν καὶ ἀνέκοψαν αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις μας διὰ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Ἂς προσέλθῃ λοιπὸν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μὲ φόβον Θεοῦ καὶ μὲ ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὰς ψηφοδόχους μὲ τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ ΝΑΙ εἰς τὰς χεῖρας ἵνα διὰ τῆς ψήφου του κατασβέσῃ τῆς ἁμαρτωλοῦ ἐπιθυμίας τῶν ἐκμεταλλευτῶν τὴν φλόγα καὶ τῆς κακίας τὴν ψυχοφθόρον ῥοπήν. Τὸ νέον Σύνταγμα εἶναι ἡ ἀπαρχὴ εὐημερίας καὶ ἡ τρίβος σωτηρίας. Τὸ νέον Σύνταγμα ἐξαφανίζει τὴν ἐπάρατον συμμορίαν ὡρισμένων συνωμοτῶν, κραταιώνει τὰς ἐνόπλους ἐθνοσωτηρίους δυνάμεις τῆς Χώρας καὶ μεγενθύνει τὸν ζῆλον ὅλων πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον...

Ἂς προσέλθωμεν, λοιπόν, ὅλοι εἰς τὰς κάλπας μὲ τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ ΝΑΙ εἰς τὰς χεῖρας. Ψηφίζοντες τὸ νέον Σύνταγμα καταδικάζομεν τὴν σκλαβιάν, τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὴν ἀδικίαν καὶ δίδομεν πτέρυγας εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ θεόθεν εὐλογία καὶ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγαθοσύνη ἐν οὐρανοῖς δεσμεύεται καὶ ἐκ τοῦ κόσμου φυγαδεύεται. Ὅλοι λοιπόν, τὸ ΝΑΙ εἰς τὸ νέον Σύνταγμα»

(Κύριον ἄρθρον τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» τῆς 15/9/1968)

«Μεριμνήσατε, ὅπως ὅλοι ψηφίσουν ΝΑΙ εἰς τὸ Σύνταγμα»

Ἐγκύκλιος τοῦ Ζιχνῶν κ. Νικοδήμου

Μέγα ὑποστύλωμα τοῦ Σεραφειμικοῦ καθεστῶτος ὁ Μητροπολίτης κ. Νικόδημος Βαλληνδρᾶς, ἀντικανονικῶς μετατεθεὶς εἰς Πάτρας. Ἅμα τῇ ἐκλογῇ τοῦ κ. Σεραφεὶμ ἔσπευσε νὰ ἐγκωμιάσῃ τοῦτον ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν καὶ νὰ χαιρετίσῃ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν... κανονικὴν τάξιν! Ἀπόδειξις τοῦ πόσον ὁ ἴδιος πιστεύει εἰς τοὺς ἱ. Κανόνας εἶνε ἡ ἀντικανονική του μετάθεσις! Καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀντιδικτατορικοῦ του «πιστεύω» ἡ προπαγάνδα του διὰ τὴν ὑπερψήφισιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968, τὸ ὁποῖον ἐξωβέλισε τοὺς ἱ. Κανόνας! Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 576/20-9-1968 κατεπείγουσαν ἐγκύκλιόν του πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς του, διὰ νὰ ἴδῃ ἡ κυβέρνησις ποῖοι παριστάνουν τοὺς φίλους της:

Κατεπεῖγον
Ἐν Ν. Ζίχνῃ τῇ 20-9-1968
Πρὸς
Τοὺς Αἰδ. Ἐφημερίους τῶν Ἱερῶν Ναῶν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Μετὰ χαρᾶς γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι τὴν 29ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1968 θὰ διενεργηθῇ τὸ δημοψήφισμα ἐπὶ τοῦ νέου Συντάγματος τῆς Χώρας καὶ κάθε ἄτομον τῆς Ἐνορίας ὑμῶν θὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον τοῦτο διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ δημοψήφισμα.

Ὅλοι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι τὸ Νέον Σύνταγμα συνδυάζει τὴν σοφίαν τῆς Ἐπιστήμης, τὴν πεῖραν τοῦ Ἔθνους καὶ τὸ ἐπαναστατικὸν ὅραμα τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως δι' ἓν λαμπρὸν μέλλον τῆς Πατρίδος. Οἱ εἰδικοὶ εἰργάσθησαν καὶ παρουσίασαν ἕνα σχέδιον. Τοῦτο δὲν ἐφηρμόσθη ἐρήμην τοῦ λαοῦ. Ἐτέθη ἐνώπιον του πρὸς συζήτησιν. Ἐπηκολούθησεν ἕνας πανελλήνιος διάλογος. Τὸ ἐπεξειργάσθησαν κυριολεκτικῶς 5.000.000 Ἕλληνες, ἐκφράσαντες ἐγγράφως τὰς ἀπόψεις των.

Τὸ νέον Σύνταγμα ἀναγνωρίζει καὶ διασφαλίζει εἰς ὅλους τοὺς πολίτας ὅλα τὰ καθιερωμένα πολιτικὰ δικαιώματα τῶν ἐλευθέρων κοινωνιῶν. Ὁρίζει τὴν προστασίαν τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας. Ἐπιβάλλει εἰς τὴν Πολιτείαν τὴν ὑποχρέωσιν: Νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀπασχολήσεως εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους. Νὰ προνοῇ διὰ τοὺς ἀναπήρους, τὰς χήρας, τὰ ὀρφανὰ καὶ γενικῶς διὰ τοὺς ἀσθενεστέρους.

Τὸ νέον Σύνταγμα τὴν 29ην Σεπτεμβρίου μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ λαοῦ θὰ καταστῇ ὁ θεμελιώδης Νόμος τοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος θὰ σκορπίσῃ εἰς τὴν ἀγαπητήν μας Πατρίδα χαράν, γαλήνην, εἰρήνην, ἐργασίαν, εὐημερίαν προστασίαν, εὐτυχίαν, πρόοδον.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε, ἵνα ἡ παροῦσα ἐγκύκλιος ἀναγνωσθῇ μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας καὶ καταβάλητε πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα διὰ τῶν πατρικῶν σας συμβουλῶν πείσητε ὅλους τοὺς φιλοθρήσκους κατοίκους τῶν χωρίων σας, ὥστε τὴν 29ην Σεπτεμβρίου νὰ ψηφίσουν ΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ, διὰ τὸ καλὸν ἡμῶν τῶν ἰδίων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους γενικώτερον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὅλοι σφοδρῶς ἐπιθυμοῦμεν.

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης
Ὁ Μητροπολίτης

Καὶ ἐντολῇ Αὐτοῦ
Ὁ Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος
Πρωτ. Γεώργιος Γιάκας».

Ὁ Σύρου κ. Δωρόθεος ὑμνητὴς τῆς δικτατορίας

Τώρα παριστάνει τὸν ἥρωα !

Ἀφοῦ ἔπεσεν ἡ δικτατορία καὶ διελύθη τὸ στρατόπεδον τῆς Γυάρου ὁ Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος Στέκας, παριστάνει τὸν ἥρωα. Εἰς δημοσιογραφικὴν συνέντευξίν του ἐξέφρασε τὴν διάθεσίν του νὰ ρίψῃ βόμβαν διὰ νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ στρατόπεδον τῆς Γυάρου!... Ἀλλ' ὁ ἴδιος εἰς ἐποχὴν τῆς δικτατορίας ἦτο γλοιώδης ἐγκωμιαστὴς τῆς 21ης Ἀπριλίου. Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Σύρου «Θάρρος» τῆς 1ης Μαρτίου 1969 ἀναγινώσκομεν:

«Τὴν 22αν παρελθ. ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἐνταῦθα 288 Τ.Π. ὁρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων ὁπλιτῶν τῆς 69Α Ε.Σ.Σ.Ο., χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου... Ὁμιλῶν ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τοῦ δοθέντος ὅρκου καὶ ἐτόνισε τὸν ρόλον τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπενέβη τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 πρὸς σωτηρίαν τοῦ κινδυνεύοντος τότε ἔθνους, ἔκτοτε δὲ ἡ χώρα μας ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἡγεσίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου κ.τ.λ., κ.τ.λ....».

Εἰς τὴν ἰδίαν ἐφημερίδα (φ. 16ης Φεβρουαρίου 1970), ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἔτεροι προσφωνήσεις», ἀναγινώσκομεν διὰ τὸν Σεβασμ. Σύρου κ. Δωρόθεου, ὅτι εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ἀγαπητοί μου κ. κ. Γουλανδρῆ,... στὸ πρόσωπό σας καὶ μὲ τὴν παγκοίνως ὁμολογουμένην θερμὴ καὶ ἄμεσα ἀποτελεσματικὴ ἐπέμβασι τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως... βρίσκει ὁ λαὸς τῆς Σύρου τοὺς σωτῆρας του».

Κατά τινα δὲ ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Παττακοῦ εἰς Σῦρον, ὁ Σεβασμ. κ. Δωρόθεος «διεβεβαίωσε τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον περὶ τῆς πίστεως τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας καὶ ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ μας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς αὐτὴν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν παριστάμενον κ. Στυλιανὸν Παττακόν, δι' ὅσα πράττουν χάριν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ λαοῦ της» (Βλ. ἐπίσης «ΘΑΡΡΟΣ» τῆς 28ης Μαΐου 1971).

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀλλοπρόσαλλον στάσιν τοῦ Μητροπολίτου Σύρου ἐλάβομεν καὶ τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

«Ἐν Ἀθήναις τῇ 16-8-1974

Κύριε Διευθυντά,

Μὲ ὅσα διαβάσαμε στὶς ἐφημερίδες σχετικὰ μὲ τοὺς δῆθεν ἡρωισμοὺς τοῦ Δεσπότη τῆς Σύρου κ. Δωροθέου Στέκα κατὰ τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω τὰ ἑξῆς:

Ἔχω τὴ γνώμη, ὅτι μπορεῖ νὰ κάνῃ τὸν ἥρωα τώρα ὁποιοσδήποτε πολίτης, ἔστω καὶ ἂν στὸ παρελθὸν δὲν ἔδειξε στενοχώρια γιὰ τὴν διακυβέρνησι τῆς χώρας ἀπὸ τὴν 21ην Ἀπριλίου. Ποτὲ ὅμως δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἕνας ἀρχηγός, καὶ μάλιστα ἐκκλησιαστικός, νὰ παριστάνῃ τὸν ἥρωα, ὅταν ἔχῃ φιλικὲς σχέσεις μὲ τὴν Κυβέρνησι ποὺ κατηγορεῖ καὶ ὅταν μάλιστα τὴν ἔχῃ πολλὲς φορὲς δημοσίᾳ ἐγκωμιάσει σὲ διάφορες ἐκδηλώσεις.

Συγκεκριμένα ὁ κ. Δωρόθεος ἐλάμβανε μέρος σὲ κάθε ἐπίσημη ὁρκωμοσία στρατιωτῶν τοῦ τάγματος τῆς Σύρου καὶ κάθε χρόνο μέχρι τὸ 1971, ὅπως γνωρίζω καλά, διότι ἐργαζόμουν στὴ Σῦρο, ὁ ἐν λόγῳ Δεσπότης συμμετεῖχε στὸν ἑορτασμὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου, καὶ σὲ ἑορτὲς ἐκκλησιαστικὲς πολλὲς φορὲς στὸ λόγο του ἐγκωμίαζε τὴν Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησι καὶ τὸν ἀρχηγό της.

Ὅλα αὐτὰ γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας.

Μετὰ τιμῆς
Μ. Κ.
Ἀθῆναι

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΑΝΩΜΑΛΙΑΝ;

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΗ ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΖΕΤΑΙ ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ;

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΕΙΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΑΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ 12 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Μὲ τὴν πτῶσιν τῆς δικτατορίας ὁ εὐσεβὴς λαὸς ἤλπισεν, ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν θὰ ἐπήρχετο ἀλλαγή, ὅτι τὸ τυφλὸν ὄργανον τῆς στυγνῆς δικτατορίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφείμ, θὰ ἔπιπτε, καὶ ὅτι θὰ κατηργοῦντο πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀντικανονικῶς γενόμενα. Δυστυχῶς μέχρι στιγμῆς ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ οὐδεμίαν νύξιν ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔκαμε. Κυβερνητικοὶ παράγοντες ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπεμβῇ εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν τούτοις καλῶς πληροφορημένοι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ κύκλοι λέγουν, ὅτι εἰς τὰ σκοτεινὰ παρασκήνια ἑτοιμάζεται νέα ὑποδούλωσις τῆς Ἐκκλησίας. Καταβάλλεται πείσμων προσπάθεια ἐγκρίσεως τοῦ Σεραφειμικοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ πλέον ἀντικανονικὸς καὶ ἀντιδημοκρατικὸς ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε Καταστατικῶν Χαρτῶν. Εἶνε ἔκφρασις τοῦ χουντικοῦ πνεύματος Χρήστου - Σεραφείμ. Εἶνε ἱκανοποίησις πολυετῶν πόθων φαύλων ρασοφόρων. Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, βραχυκυκλωμένον ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ Σεραφεὶμ Τίκα καὶ τοῦ Ἰακώβου Βαβανάτσου, φαίνεται διατεθειμένον νὰ ἐνδώσῃ. Τὸ δὲ πλέον ἐξοργιστικὸν εἶνε ἡ εἴδησις, ὅτι σχεδιάζεται ἡ ἔκδοσις νέας Συντακτικῆς Πράξεως, ἀφορώσης εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ὁδηγηθῇ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰς νέαν περιπέτειαν.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ρεπορτὰζ τῶν τελευταίων ἐκκλησιαστικῶν γεγονότων.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΕΑΣ ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ 12 ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

‘‘ΨΙΛΟΙ,, ΤΙΤΛΟΙ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασίν της τὴν 18ην Ἰουλίου ἡ Σεραφειμικὴ Σύνοδος μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀπονείμῃ εἰς τοὺς 10 σφαγιασθέντας Μητροπολίτας (οἱ Διδυμοτείχου κ. Κωνσταντῖνος καὶ Κιλκισίου κ. Χαρίτων παραμένουν μὲ τὸν τίτλον τοῦ πρώην Διδυμοτείχου καὶ πρώην Κιλκισίου) τίτλους πάλαι ποτὲ διαλαμψασῶν Ἐπισκοπῶν. Ἀνέθεσε δὲ εἰς τὸν Μητροπολίτην Κορινθίας νὰ ἐξεύρῃ τοὺς τίτλους δι' ἕνα ἕκαστον τῶν 12 Μητροπολιτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθεν ἡ κυβερνητικὴ ἀλλαγή, κατηργήθησαν αἱ ἐγκληματικαὶ 3 καὶ 7/74 Συντακτικαὶ Πράξεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου πᾶσα μετὰ ταῦτα ἐκκλησιαστικὴ ἐνέργεια κατ' ἐφαρμογὴν τῶν δύο τούτων Συντ. Πράξεων θεωρεῖται ἄκυρος. Παρὰ ταῦτα ἀπεστάλη εἰς τοὺς 10 κανονικοὺς Μητροπολίτας τὸ ὑπ' ἀριθ. 4192/1568/21-8-74 Συνοδικὸν ἔγγραφον, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κ. Σεραφείμ, διὰ τοῦ ὁποίου προσονομάζονται οὗτοι μὲ τίτλους παλαιῶν Ἐπισκοπῶν καὶ χαρακτηρίζονται τιτουλάριοι Μητροπολῖται.

Οἱ τίτλοι, τοὺς ὁποίους ἐπέλεξεν ὁ Κορινθίας, εἶνε οἱ ἑξῆς: 1) Δαμαλῶν, διὰ τὸν Μητροπολίτην Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Κωνστάντιον. 2) Τραχείας, διὰ τὸν Μητροπολίτην Δημητριάδος κ. Ἠλίαν. 3) Καλλινδοῦ, διὰ τὸν Μητροπολίτην Ζακύνθου κ. Ἀπόστολον. 4) Λιτζᾶς, διὰ τὸν Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος κ. Κωνσταντῖνον. 5) Ρέοντος, διὰ τὸν Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδαν. 6) Ἕλους, διὰ τὸν Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Νικόδημον (λέγεται, ὅτι ὁ Κορινθίας ἐπέλεξεν εἰδικῶς τὸν τίτλον αὐτὸν διὰ τὸν ἅγιον Ἀττικῆς). 7) Γαλάζων, διὰ τὸν Μητροπολίτην Λαρίσης κ. Θεολόγον. 8) Βεσαίνης, διὰ τὸν Μητροπολίτην Χαλκίδος κ. Νικόλαον. 9) Ἀμυλκῶν, διὰ τὸν Μητροπολίτην Παραμυθίας κ. Παῦλον. Καὶ 10) Ὠρεοῦ, διὰ τὸν Μητροπολίτην Τρίκκης κ. Σεραφείμ.

Γεννᾶται ὅμως τὸ ἐρώτημα· Πότε ἐνεκρίθησαν οἱ τίτλοι αὐτοὶ ὑπὸ τῆς Συνόδου; Τὸ λεγόμενον εἰς τὸ Συνοδικὸν ἔγγραφον, ὅτι «ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 18-7-1974 ... ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀπονείμῃ τὸν τίτλον (τάδε) πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς», δὲν εἶνε ἀληθές. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἁπλῶς ἀπεφασίσθη γενικῶς καὶ ἀορίστως ἡ ἀπονομὴ «ψιλῶν» τίτλων. Οὗτοι εὑρέθησαν καὶ ἀπενεμήθησαν ἀργότερον, ὑπὸ τοῦ Κορινθίας, μετὰ δηλαδὴ τὴν κατάργησιν τῶν Συντακτικῶν Πράξεων. Ἄρα εἶνε ἄκυροι.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ 10 σφαγιασθέντες Μητροπολῖται δὲν ἔχουν ἀνάγκην νέου τίτλου. Ἔχουν τίτλον· τὸν τίτλον, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀπονείμει εἰς αὐτούς. Θὰ παραμείνουν ἰσοβίως κανονικοὶ Μητροπολῖται δι' ἃς Μητροπόλεις ἔχουν ἐκλεγῆ. Λέγεται, ὅτι, ἐὰν οὗτοι δὲν δεχθοῦν νὰ ὑπογράφουν τὴν μισθοδοτικὴν κατάστασιν τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. μὲ τὸν νέον ψευδῆ τίτλον των, δὲν θὰ λαμβάνουν μισθόν. Καὶ νομίζουν οἱ Σεραφειμικοὶ ἐκβιασταί, ὅτι πρὸ τῆς ἀπειλῆς τῆς παντελοῦς πενίας θὰ καμφθοῦν οἱ 10 Μητροπολῖται καὶ θὰ δεχθοῦν τοὺς «ψιλοὺς» τίτλους των. Ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ δεχθῇ τοιαύτην ἀτίμωσιν, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς πνευματικὴν αὐτοκτονίαν. Δὲν θὰ πωλήσουν τὴν τιμήν των ὡς κανονικῶν Μητροπολιτῶν ἀντὶ ὡρισμένων χιλιοδράχμων τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. Πιστεύοντες ἀπολύτως εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ θὰ παραμείνουν ἄμισθοι ἀλλὰ κανονικοὶ Μητροπολῖται.

ΕΥΘΑΡΣΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΗΝ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΑ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Ἄλλη παράνομος (μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν Συντ. Πράξεων 3 καὶ 7) ἐνέργεια τοῦ κ. Σεραφεὶμ εἶνε ἡ ἀποστολὴ ἐπιστολῆς πρὸς 8 Μητροπολίτας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ὁμάδα τοῦ κ. Σεραφεὶμ τελοῦν «ὑπὸ τελικὴν καὶ ὁριστικὴν κρίσιν». Διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς «τείνεται καὶ αὖθις ὁ κλάδος τῆς ἐλαίας» καὶ ζητεῖται «φιλάδελφος ἀνταπόκρισις», τουτέστιν ἔπαινος καὶ προσυπογραφὴ τῶν μέχρι τοῦδε ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σεραφειμικοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος.

Ὡς πληροφορούμεθα, ὡρισμένοι τῶν ἐν λόγῳ Μητροπολιτῶν ἀπέστειλαν εἰς τὸν κ. Σεραφεὶμ τὰς ἀπαντήσεις των, αἱ ὁποῖαι διακρίνονται διὰ τὴν παρρησίαν των. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρομεν τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλεν ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Αὐγουστῖνος, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον δημοσιεύεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 368/Αὐγ. 1974 φύλλον τοῦ περιοδικοῦ «Χριστιανικὴ Σπίθα». Εἰς αὐτὴν ὑπάρχει ἡ ἑξῆς δήλωσις:

«Δηλώνω κατηγορηματικῶς· Ἐν οἷς νομίμως καὶ κανονικῶς πράττετε, θὰ εἶμαι παρὰ τὸ πλευρόν σας, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος καὶ ὑποστηρίζων μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις τὰς ὀρθὰς καὶ δικαίας θέσεις. Ἀλλ' ἐν οἷς οὐ πράττετε νομίμως καὶ κανονικῶς, παρακαλῶ τὸν Κύριόν μου νὰ μοῦ δίδῃ παρρησίαν καὶ θάρρος διὰ νὰ φωνάζω τὸ ΟΧΙ, ἔστω καὶ ἂν τὸ ΟΧΙ αὐτὸ θὰ μοῦ στοιχίζῃ περιπετείας καὶ διωγμούς... Συνοψίζων λέγω, ὅτι ὑπάρχω κανονικὸς καὶ νόμιμος Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας καὶ ἐνεργῶ χάριτι Θεοῦ εὐαγγελικῶς καὶ κανονικῶς».

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Προκλητικῶς ἐνεργοῦν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Σεραφειμικοῦ καθεστῶτος. Τὴν 26ην Αὐγούστου ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου ἐστάλη πρὸς τὸν Μητροπολίτην Φλωρίνης κ. Αὐγουστῖνον τηλεγραφικὴ ἐγκύκλιος περὶ διενεργείας ἐράνου διὰ τοὺς πληγέντας ἀδελφούς μας τῆς Κύπρου. Ἀλλ' ἐν τῷ τηλεγραφήματι ἐγένετο τοιαύτη διόρθωσις εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ παραλήπτου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ὕβριν.

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Φλωρίνης ἠναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Σύνοδον τὸ ὑπ' ἀριθ. 1737/954/27-8-74 ἔγγραφον, εἰς τὸ ὁποῖον διαμαρτύρεται διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ προσβολὴν τῆς ἀρχιερατικῆς του τιμῆς. Τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Σεβασμ. Φλωρίνης ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς νῦν Κυβερνήσεως περὶ καταργήσεως ὅλων τῶν Συντακτικῶν Πράξεων τοῦ προηγουμένου δικτατορικοῦ καθεστῶτος, αἱ ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 7/1974 Συντακτικαὶ Πράξεις, δι' ὧν, κατὰ τὸν κανονολόγον καθηγητὴν κ. Κωνσταντῖνον Μουρατίδην, ὅλως ἐξωφρενικῶς ἐχαρακτηρίσθησαν οἱ τῆς νεωτέρας Ἱεραρχίας Μητροπολῖται ὡς ἀντικανονικοί, οὐδεμίαν ἔχουν πλέον νομικὴν ἰσχύν, καὶ συνεπῶς πᾶσα προσπάθεια ἐμφανίσεως ἡμῶν ὡς ἀντικανονικῶν ἀποτελεῖ δεινὴν ὕβριν καθ' ἡμῶν. Ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, πῶς ἐπετρέψατε εἰς τὴν Ἀρχιγραμματείαν τῆς Ἱ. Συνόδου, ὥστε ἡ ὑπ' ἀριθ. 2044 τηλεγραφικὴ Συνοδικὴ ἐγκύκλιος κατ' ἀρχὰς μὲν ν' ἀπευθύνεται πρὸς τὸν «ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ, ΦΛΩΡΙΝΑΝ», κατόπιν δὲ νεωτέρας προφανῶς ἐνεργείας τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου νὰ διαγράφωνται ἐξ αὐτῆς αἱ λέξεις «ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ», αἱ ὁποῖαι, σημειωτέον, δὲν ἀποτελοῦν τὴν πλήρη καὶ κανονικὴν προσφώνησιν πρὸς Μητροπολίτην, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ μένουν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ξηρῶς μόνον αἱ λέξεις «ΙΕΡΑΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ, ΦΛΩΡΙΝΑΝ», ὡσεὶ ἡ Ἱ. Μητρόπολις νὰ ἐστερεῖτο Μητροπολίτου. Σκόπιμα πάντα ταῦτα.

Κατώδυνος τὴν ψυχὴν διαμαρτύρομαι ἐντονώτατα. Πρέπει νὰ ἐννοήσετε καὶ νὰ συναισθανθῆτε ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν διατελεῖ πλέον ὑπὸ τὴν θανατηφόρον σκιὰν τῆς τελευταίας στυγνῆς δικτατορίας, τῆς ὁποίας ὑπήρξατε πειθήνιον ὄργανον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ πρωτοφανῶν σχιζοφρενικῶν Συντακτικῶν Πράξεων, δι' ὧν κατεσπαράχθη ἡ ἑνότης τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ μεγίστῳ σκανδαλισμῷ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος. Ἀνανήψατε, παρακαλῶ, ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμήν, καὶ συναισθανθῆτε τὴν εὐθύνην σας. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν σᾶς ἐπιτρέπομεν πλέον νὰ μᾶς ὑβρίζετε οὕτω δημοσίᾳ, κατασκανδαλίζοντες καὶ τοὺς ἀθώους ὑπαλλήλους τοῦ Ο.Τ.Ε., οἵτινες ἀπὸ Ἀθηνῶν μέχρι Φλωρίνης ἔλαβον γνῶσιν τῆς τοιαύτης ὕβρεως. Ὡς ἀποδεικνύω εἰς ἀποσταλὲν τῇ Ἱ. Συνόδῳ πρὸ ἡμερῶν ἡμέτερον ὑπόμνημα, ὑπῆρξα καὶ ὑπάρχω κανονικὸς καὶ νόμιμος Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, ὄχι μόνον τύποις ἀλλὰ καὶ οὐσίᾳ, ἔχων παρὰ τὸ πλευρόν μου τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ἀκριτικοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπὶ ἑπταετίαν ὑπηρετῶ μετὰ πάσης ἀνιδιοτελείας καὶ αὐταπαρνήσεως, μὴ ὑποστείλας τὴν σημαίαν τῆς παρρησίας οὐδὲ κατὰ τὰς πλέον στυγνὰς ἡμέρας τῆς δικτατορίας, ὅτε καὶ ἐδιώχθημεν κατὰ πρωτοφανῆ τρόπον, ὡς γνωρίζει τὸ Πανελλήνιον.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἑορδαίας

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ»

Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ Σεβασμ. κ. Αὐγουστῖνος πρόκειται νὰ μηνύσῃ εἰς τὰ Ποινικὰ Δικαστήρια τοὺς ὑπευθύνους τῆς ὑβριστικῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Συνοδικοῦ τηλεγραφήματος.

ΝΕΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ὑποβληθείσας προσφυγὰς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας προσετέθη καὶ ἡ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Παραμυθίας κ. Παύλου, ἡ ὁποία κατετέθη τὴν 29ην Αὐγούστου διὰ τοῦ διακεκριμένου πληρεξουσίου δικηγόρου του κ. Εὐσταθίου Φραγκούλη. Λυπούμεθα διότι δι' ἔλλειψιν χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς προσφυγῆς ταύτης, διὰ τῆς ὁποίας ὁ κ. Φραγκούλης κονιορτοποιεῖ κυριολεκτικῶς τὰς προσβαλλομένας πράξεις καὶ ἀποφάσεις. Διὰ τῆς ἐν λόγῳ προσφυγῆς ὁ Σεβασμ. Παραμυθίας ζητεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως περὶ «ἐκπτώσεώς» του ἐκ τοῦ θρόνου, τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ μοιχεπιβάτου κ. Τίτου Παπανάκου, τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν τοῦ «ψιλοῦ» τίτλου Ἀμυλκῶν κ.τ.λ.

Μεταξὺ τῶν λόγων ἀκυρώσεως, τοὺς ὁποίους ἡ προσφυγὴ ἐπικαλεῖται, εἶνε καὶ οἱ ἑξῆς: Αἱ δύο Συντακτικαὶ Πράξεις 3 καὶ 7/74 στεροῦνται νομικῆς ὑποστάσεως. — Ἡ ποινὴ τῆς ἐκπτώσεως εἶνε παράνομος, καθ' ὅσον ἐξεδόθη ἄνευ δίκης, ἄνευ ἀπαγγελίας κατηγορίας, ἄνευ ἀπολογίας τοῦ καταδικασθέντος κ.τ.λ. — Ἡ Σύνοδος ἐκδοῦσα τὴν ἀπόφασιν περὶ ἐκπτώσεως τοῦ ἐν λόγῳ Μητροπολίτου ἔκαμε κατάχρησιν ἐξουσίας. — Αἱ δύο Συντακτικαὶ Πράξεις 3 καὶ 7/74 εἶνε ἀνίσχυροι, διότι εἶνε ἀντισυνταγματικαί. — Ἡ ἀπόφασις περὶ ἐκπτώσεως στερεῖται αἰτιολογίας καὶ «πάσχει ἀοριστίαν ἀθεράπευτον». — Τὰ προεδρικὰ Διατάγματα περὶ ἐκπτώσεως τοῦ κανονικοῦ Μητροπολίτου καὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ μοιχεπιβάτου ὑπεγράφησαν, ἐδημοσιεύθησαν, ἐθυροκολλήθησαν καὶ ἐκυκλοφόρησαν μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως Ἀνδρουτσοπούλου, τῆς ὁποίας τὰς ὑπογραφὰς φέρουν, καὶ ὡς ἐκ τούτου στεροῦνται νομίμου ὑποστάσεως.

Προσφυγὴν κατέθεσεν ἐπίσης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν 29ην Αὐγούστου καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδας διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου κ. Ἰωάννου Μόσχου.

Ἀδιάσειστα εἶνε τὰ νομικὰ ἐπιχειρήματα τῶν προσφυγῶν τῶν σφαγιασθέντων Μητροπολιτῶν. Ἀντιθέτως ἡ παράταξις τῶν σφαγέων στερεῖται παντελῶς ἐπιχειρημάτων. Ἀναμένομεν λοιπὸν τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου ἀπὸ τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν δικαστήριον τῆς Χώρας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤ. ΧΑΡΤΟΥ ΤΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Ἡ Σεραφειμικὴ ὁμάς, μετέωρος καὶ ἀνίσχυρος μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν δικτατορικῶν Συντακτικῶν Πράξεων 3 καὶ 7/74, καταβάλλει ἐντόνους προσπαθείας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, τὸν ὁποῖον αὐτὴ συνέταξεν. Ὁ νέος οὗτος Καταστατικὸς Χάρτης ὑποβοηθεῖ πλήρως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σχεδίων τῆς Σεραφειμικῆς ὁμάδος. Δι' αὐτοῦ καταλύεται ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας καὶ εἰσάγονται μέθοδοι δικτατορικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ διατάξεων αὐτοῦ ἐπανέρχεται τὸ ἐπάρατον μεταθετὸν καὶ καταλύεται ἡ αὐτοτέλεια τῶν Θρησκευτικῶν Σωματείων. Τυχὸν ἔγκρισις τοῦ ἐν λόγῳ δικτατορικοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὑπὸ τῆς σημερινῆς δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως θ' ἀποτελέσῃ μίαν ἐπὶ πλέον ἀφορμὴν διχασμοῦ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας.

Δυστυχῶς, ὡς πληροφορούμεθα, ὁ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Λοῦρος εἶνε τεταγμένος ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ Καταστατικοῦ Χάρτου. Εἰς ἐπιτροπὴν ἐγκρίτων πολιτῶν τῆς πόλεως Πατρῶν, ἡ ὁποία τὸν ἐπεσκέφθη καὶ ἐζήτησε τὴν ἀποκατάστασιν τῶν 12 ἀδίκως σφαγιασθέντων Μητροπολιτῶν, ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπήντησεν· «Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ἐκκλησιαστικόν. Θὰ δημοσιεύσῃ μόνον τὸν νέον Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας». Δικαιολογῶν δὲ τὴν σπουδήν του διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Σεραφειμικοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, εἶπεν ὅτι μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν Συντακτικῶν Πράξεων 3 καὶ 7/74 ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶνε μὲ τὸν «ἁμαρτωλὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Ἱερωνύμου». Εἰς τὴν παρατήρησιν αὐτὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ οἱ πατρινοὶ ἐπιστήμονες ἀπήντησαν· «Ἂν ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἱερωνύμου εἶνε ἁμαρτωλός, ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Σεραφεὶμ εἶνε τρεῖς φορὲς ἁμαρτωλότερος, διότι εἶνε γεμᾶτος ἀπὸ προσωπικὲς διατάξεις καὶ πονηρίες».

Τέλος ὁ κ. Λοῦρος, ὑπεραμυνόμενος τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου, ἐδήλωσεν, ὅτι ἤλεγξε τοῦτον ὁ ἴδιος καὶ τὸν εὗρε καλὸν (τί γνωρίζει ὁ καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς ἀπὸ Κανονικὸν Δίκαιον;). Εἰς παρατήρησιν δὲ τῶν συνομιλητῶν του, διατί δὲν ἐζητήθη ἡ γνώμη τοῦ ἁρμοδιωτέρου ἐν Ἑλλάδι προσώπου, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου κ. Κων. Μουρατίδου, ὁ κ. Λοῦρος ἀπήντησε· «Δὲν γνωρίζω τὸν κ. Μουρατίδην»!

ΟΥΔΕΙΣ ΛΟΓΟΣ ΣΠΟΥΔΗΣ

Οἱ πονοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἔγκριτοι περὶ τὰ νομοκανονικὰ θέματα ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ σπουδὴ τοῦ Σεραφεὶμ διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου θὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς νέαν, μεγαλυτέραν, περιπέτειαν. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ὀφείλει ν' ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ εὐσεβοῦς κλήρου καὶ λαοῦ, καὶ ὄχι τὴν φωνὴν τῶν ρασοφόρων τῆς Ἰωαννιδείου δικτατορίας. Οὐδεὶς λόγος σπουδῆς ὑπάρχει διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Διὰ τοῦ ὑπάρχοντος Καταστατικοῦ Χάρτου δύναται κάλλιστα νὰ συγκληθῇ ἡ Κανονικὴ Ἱεραρχία, ἡ ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς πρὸ τῶν Συντ. Πράξεων 3 καὶ 7/74 Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ Κανονικὴ Ἱεραρχία θὰ συντάξῃ τὸν νέον Καταστατικὸν Χάρτην, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὴν μετὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια θὰ ἐκθέσῃ ἀνεπανορθώτως τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ καὶ θ' ἀποδείξῃ, ὅτι, ἐνδιαφερομένη αὐτὴ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ἐπέτρεψεν εἰς τὸν εὐγενέστερον τομέα τοῦ Ἔθνους, τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ συνεχίζεται τὸ καθεστὼς τῆς δικτατορίας.

Ο κ. ΛΟΥΡΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΒΑΒΑΝΑΤΣΟΥ

Εἴχομεν ἀκούσει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νικόλαος Λοῦρος συνδέεται φιλικῶς μὲ τὸν πρώην Ἀθηνῶν κ. Ἰάκωβον Βαβανάτσον, τὸν ὁποῖον τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1962 ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ ἠνάγκασεν εἰς παραίτησιν, 15 μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάρρησίν του εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον. Ἡ προαναφερθεῖσα συνάντησις τῶν πατρινῶν ἐπιστημόνων μετὰ τοῦ κ. Λούρου ἐβεβαίωσε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν σύνδεσμον τοῦ κ. Λούρου μὲ τὸν κ. Βαβανάτσον. Ὅταν οἱ ἐν λόγῳ ἐπιστήμονες ἀνέφεραν, ὅτι κακῶς διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου δίδεται ἡ δυνατότης ἐπανόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν ἐξ ἧς ἐξελέγη Μητρόπολιν, ὁ κ. Λοῦρος, νομίζων προφανῶς ὅτι ἠννόουν τὸν πρ. Ἀθηνῶν κ. Ἰάκωβον (ἐνῷ οἱ συνομιληταί του ἠννόουν τὸν κ. Σεραφείμ), ἀπήντησε· «Καὶ τότε τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Παντελεήμονα (πρ. Θεσσαλονίκης) τί θὰ τοὺς κάμωμεν; Θὰ τοὺς ἀφήσωμεν μετεώρους;...».

Ὥστε λοιπὸν τὸ ὑπὸ τὸν κ. Λοῦρον ὑπουργεῖον Παιδείας ἔχει πρόθεσιν ἀποκαταστάσεως τοῦ κ. Ἰακώβου Βαβανάτσου καὶ τοῦ κ. Παντελεήμονος Παπαγεωργίου;

Ο κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΑΝΗΣΥΧΕΙ

Παρὰ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Λούρου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεὶμ ἀνησυχεῖ διὰ τὴν μὴ εἰσέτι ἔγκρισιν τοῦ Καταστατικοῦ του Χάρτου. Φοβεῖται, μήπως λάβουν ἄλλην τροπὴν τὰ πράγματα καὶ εὑρεθῇ ἐκτεθειμένος ἐνώπιον τῆς Κανονικῆς Ἱεραρχίας. Φοβεῖται ἀκόμη μήπως τοῦ Καταστατικοῦ του Χάρτου μὴ ἐγκρινομένου ἀπολέσῃ τὴν δυνατότητα ἐπανόδου του εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παραμένουσαν κενὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων εἰς περίπτωσιν ἀπομακρύνσεώς του ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου.

Πάντως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐθνικὸν θέμα τῆς Κύπρου παραμένει εἰσέτι σοβαρόν, ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν πρόχειρον τακτοποίησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διὰ τῆς ἄνευ μελέτης ἐγκρίσεως Καταστατικοῦ Χάρτου συντεταγμένου ὑπὸ τῆς δικτατορίας.

Σχετικῶς μὲ τὸ ἐν λόγῳ θέμα ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Ἰωάννης ἀπέστειλε τὴν 23ην Αὐγούστου πρὸς τὸν ὑπουργὸν Παιδείας κ. Νικόλαον Λοῦρον τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Λόγῳ ἐκκρεμότητος πρωτίστου Ἐθνικοῦ θέματος μαρτυρικῆς Μεγαλονήσου δὲν τολμῶμεν τὴν στιγμὴν ταύτην ν' ἀπασχολήσωμεν Ὑμᾶς μὲ μεγίστης ὡσαύτως σημασίας ἐκκλησιαστικὸν θέμα. Παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, ὅπως μὴ προβῆτε εἰς οἱανδήποτε ἐσπευσμένην ἐνέργειαν, ἰδίᾳ μὴ προβῆτε εἰς δημοσίευσιν ἰδιοτελοῦς σχεδίου Καταστατικοῦ Χάρτου Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἀναμείνητε, ἵνα πράξητε τοῦτο μετὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ θέματος, ὅτε μετὰ μελέτης καὶ διαλόγου Ἐθνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποκρυσταλλώσει ὀρθὴν ἐκτίμησιν ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος.

Μετὰ τιμῆς καὶ εὐχῶν

+ Ὁ Σιδηροκάστρου Ἰωάννης».

ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν ὑπόμνημα ἐπιστημόνων ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. Τὸ ὑπόμνημα ἐκεῖνο ἔχουν μέχρι τοῦδε ὑπογράψει περὶ τοὺς 300 ἐπιστήμονες. Πλὴν τούτου ὑπὸ ἑτέρας ὁμάδος χριστιανῶν ἐπιστημόνων συνετάγη δήλωσις μὲ τὸ γενικὸν σύνθημα· «Ζητοῦμεν ἑνότητα καὶ δικαιοσύνην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν». Πολλαὶ ἑκατοντάδες ἐπιστημόνων ἔχουν ἤδη ὑπογράψει τὴν δήλωσιν ταύτην, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐπιστήμονες ἐπιθυμοῦμεν νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἐκτιμῶμεν βαθύτατα τὴν προσέγγισιν ὅλων τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐν ἑνότητι καὶ συμπνοίᾳ ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ θέματος τῆς ἑλληνικῆς Μεγαλονήσου, ὡς καὶ τὴν προσπάθειαν ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἰδιαιτέρως συγκινεῖ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν ἡ ἐν αὐτοθυσίᾳ καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω στόχους συνάντησις τῶν ἁπανταχοῦ γῆς Ἑλλήνων, γεγονὸς ὅπερ καταχωρίζεται εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας παραλλήλως πρὸς τὸ θαῦμα τοῦ 1940-1941.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ καταθέσωμεν καὶ νὰ μὴ διακηρύξωμεν τὸν βαθύτατον πόνον μας διὰ τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τόσον κρισίμους στιγμὰς καὶ μὲ τόσον ηὐξημένας δι' ὅλους ἱστορικὰς εὐθύνας ἡ σημερινὴ ἡγεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἀντιθέτως πρὸς τὸν παλμὸν καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους, σκοπεύει χαμηλά, ἐξακολουθεῖ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Συντακτικῶν Πράξεων τῆς δικτατορίας, νὰ διεξάγῃ ἀγῶνα ἐξοντώσεως διακεκριμένων καὶ τιμίων ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν καὶ προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ ὅσα παρανόμως καὶ ἀδίκως, μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀνελευθέρων Συντακτικῶν Πράξεων, κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ.

Διὰ τῆς παρούσης δηλώσεως ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡγεσίαν, ὅπως οὐχὶ λόγῳ ἀλλὰ ἔργῳ καὶ εἰλικρινείᾳ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἑνότητα εἰς τὴν Ἱεραρχίαν καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡμεῖς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν τὰ ἐσχάτως διαπραχθέντα. Ἡ ἄνευ διαδικασίας καὶ ἄνευ ἀπολογίας καταδίκη ἀνωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἀπαράδεκτον. Οἱ κοινῶς παραδεδεγμένοι κανόνες δικαίου καταδικάζουν ἀπολύτως μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν. Καὶ ἂν τὸ κοσμικὸν δίκαιον ἀπαγορεύῃ τοῦτο, εἶνε ἀδιανόητον νὰ υἱοθετῆται τοιαύτη διαδικασία ἐν τῷ χώρῳ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ πλέον ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τοὺς ἐπωμισθέντας τὴν βαρυτάτην εὐθύνην ν' ἀποκαταστήσουν τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ ἄσκησιν τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τὴν ἀξίαν ἡγεσίαν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, παρακαλοῦμεν, ὅπως μὴ λησμονήσουν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν ἑνοποιὸς δύναμις τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι αὕτη ἐπλήγη ἰδιαζόντως ἐκ τῶν ἀστόχων καὶ ἀνελευθέρων μέτρων τῆς δικτατορίας.

Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι:

1) Ἡ σημερινὴ ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας ἐστηρίχθη ἐπὶ δύο Συντακτικῶν Πράξεων καταλυουσῶν πᾶσαν ἔννοιαν ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης.

2) Κατεδίκασεν εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν ἀνεξετάστως καὶ ἀναπολογήτως δώδεκα Μητροπολίτας, οἵτινες εἰργάσθησαν ἀόκνως καὶ ἀνιδιοτελῶς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ.

3) Ἐπεδίωξεν ὅλως προσωπικὰ ὀφέλη ὑπὲρ μερίδος Ἐπισκόπων, λησμονήσασα τὰς μεγάλας ὥρας καὶ τὴν μεγάλην περιπέτειαν τοῦ ἔθνους, προσπαθήσασα καὶ ἐπιτυχοῦσα τὴν δημοσίευσιν διαταγμάτων τῆς δικτατορίας.

Ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου μας ζητοῦμεν ν' ἀποδώσῃ ἐλευθερίαν καὶ δικαιοσύνην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ δή:

α) Νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀδίκως καὶ ἀναπολογήτως ἐκβληθέντων Μητροπολιτῶν.

β) Νὰ μὴ ὑποκύψῃ εἰς τὰς πιέσεις τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα καὶ μὴ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἐσπευσμένην ἐνέργειαν, ἀλλά, ἔχουσα ὡς γνώμονα τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους ἀποκλειστικῶς, νὰ χωρήσῃ, μετὰ γενναιότητος καὶ πεποιθήσεως ὅτι πράττει τὸ ἐθνικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς σύννομον καὶ συμφέρον, εἰς τὴν διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ ἀνάθεσιν τῆς ρυθμίσεως τῶν τοῦ οἴκου τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πρὸ τῶν καταργηθεισῶν ἤδη Συντακτικῶν Πράξεων ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 7/1974 νομίμως καθεστηκυῖαν καὶ κανονικὴν Ἱεραρχίαν, ἥτις συνερχομένη κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἑνότητα εἰς τοὺς κόλπους της, τὴν τόσον ἀπαραίτητον εἰς τοὺς κρισίμους καιροὺς ποὺ διερχόμεθα, ὡς ἤδη ὑπέδειξε καὶ ὁ ἁρμόδιος καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου κ. Κωνσταντῖνος Μουρατίδης.

Φρονοῦμεν δὲ οἱ ὑπογράφοντες, ὅτι μόνον μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος ὁλοκλήρου τοῦ σώματος τῶν Μητροπολιτῶν θὰ εἶνε δυνατὴ καὶ ἐποικοδομητικὴ ἡ μελέτη οἱουδήποτε νομοθετήματος, ἱκανοῦ νὰ βελτιώσῃ τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς Ἐκκλησίας.

Αὔγουστος 1974».

ΘΑ ΕΚΔΟΘΗ, ΝΕΑ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ; ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΝΤΑΙ κ. ΒΑΒΑΝΑΤΣΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΠΡΩΗΝ;

Συμφώνως πρὸς νεωτέρας πληροφορίας, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μελετᾶται ἡ ἔκδοσις νέας Συντακτικῆς Πράξεως. Δι' αὐτῆς θὰ προβλέπεται συγκρότησις Μείζονος Ἱερᾶς Συνόδου ἐξ 24 Μητροπολιτῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κανονικότητος (ἄχ, αὐτὴ ἡ κανονικότης!) ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς πρὸς τὸ σχέδιον τῆς νέας Σ.Π., καθὼς πληροφορούμεθα, ἔχει ἀντιρρήσεις ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ. Οὗτος φρονεῖ, ὅτι ἡ ἔκδοσις τῆς ἐν σχεδίῳ νέας Σ.Π. δὲν πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ τοὐναντίον θὰ δημιουργήσῃ νέας περιπετείας.

Περαιτέρω, διὰ τῆς νέας Σ.Π. θὰ ἀποκαθίστανται ἐπὶ τριήμερον εἰς τὰς Μητροπόλεις των οἱ Μητροπολῖται πρ. Ἀττικῆς κ. Ἰάκωβος Βαβανάτσος καὶ πρ. Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων Παπαγεωργίου· θὰ ἐπανακριθοῦν οἱ ἤδη κριθέντες ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 7 Σ.Π. Ἀρχιερεῖς· θὰ εἰσαχθοῦν ἐκ νέου εἰς δίκην οἱ ἐπὶ Ἱερωνύμου καθαιρεθέντες ἢ τιμωρηθέντες μὲ ἀργίαν ἄνω τῶν 5 ἐτῶν. Ἐπίσης προβλέπεται ἡ ἀποκατάστασις τῶν Μητροπολιτῶν πρ. Δημητριάδος κ. Δαμασκηνοῦ Χατζοπούλου, πρ. Παραμυθίας κ. Τίτου Ματθαιάκη κ.ἄ.

Αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ κ. Σεραφεὶμ συνίστανται ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν συγκρότησιν Μείζονος Ἱ. Συνόδου, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ κατ' οὐσίαν Ἀριστίνδην (ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἡ ἰδική του Σύνοδος ἦτο Ἀριστίνδην) καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰ λεγόμενα περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς κανονικότητος. Ὁ κ. Σεραφεὶμ φρονεῖ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἀποκατεστάθη πλήρως ἡ κανονικότης καὶ τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ζητεῖ, εἶνε νὰ τοῦ δοθῇ ἡ νομοθετικὴ δυνατότης κρίσεως καὶ τῶν ὑπολοίπων 10 Μητροπολιτῶν! Ἐννοεῖται, βεβαίως, ὅτι ὁ κ. Σεραφεὶμ ζητεῖ κυρίως τὴν ἔγκρισιν τοῦ Καταστατικοῦ του Χάρτου.

Γεγονὸς εἶνε, ὅτι διὰ τῆς φημολογουμένης νέας Σ.Π. περιπλέκονται ἔτι μᾶλλον τὰ ἐκκλησιαστικά. Αἱ ἐπαναστατικαὶ καὶ τοὐτ' αὐτὸ δικτατορικαὶ ἐπεμβάσεις τῆς Πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν ὁδηγήσει τὰ πράγματα εἰς ἀδιέξοδον.

Ὢ Κύριε! Σῶσον τὴν Ἐκκλησίαν Σου ἀπὸ μίαν νέαν ἀνωμαλίαν!